

தமிழக சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1968 பிப்ரவரி 17.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

உல்லாசப் பயணத்துக்கான பேருந்துகள்

* 59 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

அரசாங்கம் ரேஸ்டு பஸ்களை குறைந்த கட்டணத்தில் விட உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசாங்கச் சுற்றுலா பேருந்துகளைக் குறைந்த கட்டணத்தில் விட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது உலகப் பொருட்காட்சி நடைபெற்று வருவதால், அதைப் பார்க்கப் போக வேளி ஜில்லாக்களில் இருப்பவர்கள் இங்கே வந்து வசதியாகப் பார்க்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் ரிடர்ன் டிக்கட் வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு 25 சதவிகிதம் கட்டணத்தைக் குறைத்து சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு, மார்ச் 1-ம் தேதி முதல் 15-ம் தேதி வரையிலாவது கொடுப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேள்வி, சுற்றுலா பஸ்களைப் பற்றியது. அங்கத்தினர் அவர்கள் சாதாரண வண்டி, விரைவு வண்டி இவற்றைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். அவைகள் இப்பொழுது நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் அளிப்பதற்கில்லை.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : அரசாங்க பேருந்துகளிலேதான் பயணம் செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் பொதுமக்களிடையே வந்திருக்கிறது. ஆகவே பொது மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் முறையில் குறைந்த கட்டணத்திற்கு சுற்றுலா பஸ்கள் விட அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கலை, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சத்தான் குறைந்த கட்டணம் என்ற அளவில் சுற்றுலா வண்டிகள் விடப்படுகின்றன. அரசாங்க பஸ்கள், பொதுவாக போக்குவரத்து நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலையில் இன்றைய தினம் இருக்கின்றன.

[1968 பிப்ரவரி 17]

சுற்றுலாவுக்கென்ற முறையில் விடப்படுகின்ற பஸ்கள், 788 பஸ்கள் சென்ற ஆண்டிலே விடப்பட்டன. அவற்றிலும் லக்கரி பஸ் என்று ஒரு பஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கலை, கல்வி நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டவரையில்தான் குறைந்த கட்டணம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இல. பலராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயுள்ள பல உறுப்பினர்கள் தாங்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்க பஸ்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று பல கோரிக்கைகள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அரசாங்க பஸ்களில் ஏறிச் செல்ல வேண்டுமென்று அழைப்புவிடத் தயாராயிருக்கிறோம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : கலை, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு கட்டணச் சலுகை கொடுப்பது மாதிரி தொழிலாளர் நிறுவனங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிலாளரின் நிறுவனமும் நாடகம், நடனம் என்ற அளவிலே அவர்கள் சுற்றுலா சென்றால் அதுவும் கவனிக்கப்படும்.

திரு. கே. போஜன் : இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மக்கள் விசேஷம் நடக்கும் இடங்களுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் அடிக்கடி பயணம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தனியார் பஸ்களிலேதான் இப்பொழுது சுற்றுலா செல்கிறார்கள். தனியார் பஸ்கள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு பெரிய முக்கிய நகரத்திலாவது சுற்றுலாவிற்கு அரசாங்க சுற்றுலா வாகனம் அமைத்தால் வசதியாக இருக்கும். சுற்றுலா செல்கிறவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணம் இல்லாவிட்டாலும், உடனடியாக அவர்களுக்கு வாகனம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் முதலிலே நான் சொன்னேன். சென்ற 1966-67-ம் ஆண்டிலே மாத்திரம் 788 பஸ்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கலைக்காவேண்டி குறைந்த கட்டணத்திலே பஸ்கள் விடப்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நடைபெறுகிற எக்சிசிபிஷனும் ஒருவிதமான கலை மட்டும் அல்லாது பலவிதமான கதம்பக் கலைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அதைப்பார்க்க வருகிறவர்கள் நன்மைக்காக கலைக்காக என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்களே அந்த அடிப்படையில்--குறைந்த கட்டணத்திலே பஸ்கள் விடுவதற்கு புனர் ஆலோசனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சலுகை, கலையைப் பார்ப்பவர்களுக்காக அல்ல. அதில் பங்கு பெறுபவர்களுக்காக.

1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. கே. வியைகம் : மத்திய சர்க்காரிலேகூட அங்கே இருக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்க்கிற எண்ணத்தில்—காலத்தை வினாக்குவதற்காக அல்ல. நாட்டிலே என்னென்ன இருக்கிறது என்னென்ன தேவை என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. ரயிலில் செல்வதற்கு இலவச பாஸ் வசதி இருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும்—காலத்தை வினாக்குவதற்காக அல்ல. நம்முடைய மாநிலத்தில் நடைபெறுவதைத் தெரிந்துக்கொள்வதற்காக 'To know our own country, to know our own State, to know our heritage' என்று சொல்வார்களே அதற்காக இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இலவசமாக அரசாங்க பஸ்ஸிலே போவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு ஆண்டில் ஏதாவது ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு எல்லா உறுப்பினர்களும் முடிவு எடுத்தால் அதைப்பற்றி முதல் அமைச்சரிடம் கலந்து முடிவு எடுக்க இந்த அரசு யோசிக்கும்.

வாடகைக் கார்கள்

* 60 வினா.—**திரு. வை. சுவாமிநாதன் :**

திரு. டி. மார்கன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை நகரில் உள்ள வாடகை (Taxis) கார்களை தேசிய மயமாக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை நகரில் உள்ள வாடகைக் கார்களை தேசியமயமாக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்றும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மலிவான விலையில் சிறிய கார்கள் தயாரிக்கும் யோசனை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அதற்கு யாராவது விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தக் கேள்வி கேட்க வேண்டிய இடமே இதுவல்ல.

THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, may I request the Hon-Minister to state whether the State Government would come among whom there are some drivers?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதுபற்றிய விவரம் எதுவும் இப்போது இல்லை. பரிசீலிப்பதற்கு கடமைப்பட்டதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : சென்னை நகரத்தில் மொத்தம் எத்தனை வாடகைக் கார்கள் ஓடுகின்றன, அவைகளால் அரசுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருவாய் எவ்வளவு?

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை மாநிலத்தில் மொத்தம் 2,605 வாடகைக் கார்கள் ஓடுகின்றன. மொத்தம் எவ்வளவு வருவாயென்று தனிப்பட்ட முறையில் கணக்கு இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : சென்னையில் ஓடுகின்ற டாக்சிகளிலே ஏற்செனவே அனுமதிக்கப்பட்ட பிரயாணிகளைவிட ஒருவர் அதிகமாகப் பிரயாணம் செய்யப் பரபோசல் வந்து அதை முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, தொழிலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற கட்டம் வந்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் 'ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் டாக்சிகளை தேசியமயமாக்கிவிடுவேன்' என்று சொன்னது அவர்களுக்கு ஐயாகும் இருக்கிறதா? இப்போது அன்தப் பரபோசலை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா அல்லது அவர்களைப் பணிய வைக்க முயற்சிக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு கம்பெனி ஓட்டம் இருந்து அதைப்பற்றி தகவல்கள் கேட்டோம். ஃபியட் காரில் 3 + 1 அதாவது மூன்று பயணிகளும் டிரைவரும் என்று இருப்பதை 4 + 1 என்று போடலாம் என்று மாண்புமிகு கம்பெனியிடமிருந்து அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. அதை லிரைலிலே அடிவாக்குவதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அம்பாசிடர் கார்களைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையிலே உள்ளவர்கள் 4 1-தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், வெளி ஊர்களிலே இருக்கிறவர்கள் 5 1 இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெளி ஊர்களிலே இருப்பவர்களைத் திருப்தி செய்வதா அல்லது சென்னையிலே உள்ளவர்களைத் திருப்தி செய்வதா? இதைப்பற்றி யோசித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : சென்னை மாநகரத்திலே வாடகைக் கார்களில் சம்பாதிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால் வெளி ஊர்களில் அம்பாசிடர் போன்ற மீடியம் கார்களில் 5 பேர்கள் போவதுதான் உசிதமாக இருக்கும் என்பதாலும் பக்கத்தில் உள்ள மாநிலங்களிலே 5 பேர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதாலும், சென்னை தவிர வெளியர்களில் இருக்கும் டாக்சிகளில் 5 பேர்கள் செல்ல அனுமதி அளிக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டப்படி எப்படிச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்ற நகரங்களில் உள்ள தனியார் நகர பேருந்துகளை நகராட்சி மன்றங்கள் ஏற்று நடத்த அரசு சம்மதிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நகரங்களில் ஓடுகிற பேருந்துகளின் நிலை என்று என்பதை அறிந்திருக்கும் பொழுது, நகராட்சி மன்றங்களே கூட அதற்கு முன்வருமா என்பது சந்தேகமே.

திரு. வ. ஹார்ஜ் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, வாடகைக்கார்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டம் செயலாக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்பொழுது

[1963 பிப்ரவரி 17]

இருக்கும் வாடகைக் கார்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை செயலாக்காமல் இருந்தாலும், புதியதாக வாடகைக் கார்களை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை அனுமதிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: புதியதாக தேசியமயமாக்குவது என்றால், சர்க்காரே டாக்ஸிகளை வாங்கி விடுமா என்பது பொருள். அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இப்பொழுது இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சென்ற பல ஆண்டுகளாக டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் மோதல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. அது மட்டுமல்லாமல் டாக்ஸி டிரைவர்கள் பல பிரச்சனைகள், பல கோரிக்கைகள் இருந்து, அடிக்கடி ஸ்ட்ரைக் செய்யக்கூடிய நிலைமையும் இருந்தது. இப்பொழுது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? போலீஸ்காரர்களுக்கும், டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கும் இப்பொழுது உறவு எப்படி இருக்கிறது, அவர்களுடைய நட்பு எப்படி இருக்கிறது? டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கு இப்பொழுது ஏதாவது கோரிக்கைகள் இருக்கின்றனவா? அந்தக் கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவா? அதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அதிகமாக நடைபெறுவதில்லை என்பதை டாக்ஸி டிரைவர்கள் ஸ்ட்ரைக் அதிகமாக நடக்காமல் இருப்பதன் மூலம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் சில பிரச்சனைகளை, கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

* 61 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு போதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னையில் உள்ள வாடகைக்காரர்களுக்கு மீட்டர்கள் வைத்திருப்பது போல் திருச்சியிலும் மற்ற நகரங்களிலும் உள்ள வாடகைக் கார்களுக்கும் மீட்டர் சிஸ்டம் வைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்பக்தூர், மதுரை நகரங்களில் ஓடும் வாடகைக் கார்களில் மீட்டர் இருக்கவேண்டும் என்ற விதி இப்போதும் செயலில் உள்ளது. இது குறித்து எவ்விதப் புதிய செயற்குறிப்பும் அரசின் ஆய்வில் இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி மீட்டர் வைப்பதால், நகரங்களைச் சுற்றி வளம்பொருந்தும், டாக்ஸிகாச் வளர்களுக்கும், டாக்ஸி மலாவர்களுக்கும், வெளியர்களுக்கும் செல்லும்பொழுது பிரயாணிகளுக்கும் இடைக்கல் உண்டாவதால், மீட்டர் முறையை எடுத்துவிட, சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருச்சி, கோவை போன்ற நகரங்களில் வெளியூர் செல்லுங்கின்ற பிரயாணத்திற்கு, பிரயாணிகள் அப்படி வெளியூர் செல்லும்பொழுது, அந்தக் கார்களுக்கு மீட்டர் தேவையில்லை என்று நாம் உத்தரவு போட்டிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல் வராது. ஆனால், உள்ளூரில் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது அதிகமான கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, திருச்சி ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து மலைக்கோட்டைக்குப் போவதற்கு ரூ. 5, ரூ. 7 என்ற முறையில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளூரில் செல்லும் பொழுது மீட்டர் வைத்து விட்டால் பொது மக்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் வெளியூர் போகும் பொழுது மீட்டர் இல்லை என்ற நிலை இருப்பதினால், பிரயாணிகளுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும், டாக்ஸி சர்வீஸ் நடத்துகிற வர்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, வாடகைக் கார்களில் மீட்டர் வைப்பது சம்பந்தமாக கோவை நகரத்தில் ஏற்கனவே மீட்டர் வைப்பது என்றும், அதன் பின்னர் கிளர்ச்சி காரணமாக அதை எடுத்துவிடுவது என்றும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதன் பின்னால் தொடர்ந்து மீட்டர் வைப்பது இல்லை என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மீட்டர் வைப்பது பற்றிய விஷயம் 1964-ம் ஆண்டிலிருந்து, இங்கு அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் காலத்திலிருந்து யோசிக்கப்பட்டு, அடிக்கடி அதற்காக தவணைகள் கொடுக்கப்பட்டு, கடைசியாக மீட்டர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டு, அவர்களெல்லாம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, மீட்டர் வைக்கவேண்டாம் என்று ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு ஆக்ட் திருத்தப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு மீட்டர் வைக்கப்படும் என்ற நிலைமை வந்தது. அதை இந்த அரசு வந்தவுடன் அமுலாக்கியிருக்கிறது. கோவையில் மீட்டர் வைக்கப்பட்ட டாக்ஸிகள் எடுகின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி : கோவை நகரத்தில் டாக்ஸிகளில் மீட்டர் பொருத்தப்பட்டிருந்தாலும், அதை ஒட்டுகிற டிரைவர்கள் மீட்டரை சரியாக பயன்படுத்தாமல், அதிகமான கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட டாக்ஸி டிரைவர்களின் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட டாக்ஸிகளில் ஏறுகிற பிரயாணிகள் உடனடியாக போலீஸுக்குத் தெரிவித்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ஃபியட் கார்களில் நான்கு பேர்கள் போக முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னையில் வாடகைக்கார்கள் பெரும்பாலும் ஸ்டான்டர்டு 10, ஸுப்ர் 10 மாடலாக இருப்பதால், ஸ்டான்டர்டு கார்களிலும் நான்கு பேர்கள் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மான்யுபாக்சரிங் கம்பெனி யிடமிருந்து வருகிற அறிக்கையை மீறிச் செய்தால், அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்வார்களேயானால், நாம் அங்கே தோற்றுவிட நேரிடும்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : டாக்ஸிகளில் பொருத்தப் பட்டுள்ள மீட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு டாக்ஸிக்கும் வித்தியாசப்படுகிறது. அது தணிக்கை செய்யப் படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தனியாகக் குறித்து எழுதினால், கவனிக்கப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : I was told that some unscrupulous drivers meddled with the working of meters and put the passengers to the inconvenience of paying a larger amount of fare than what was actually due. During nights after the night cinema show is over, the drivers seem to demand two or three rupees more than the actual fare. Has the Government any steps to check these malpractices?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிச் செய்கின்ற டிரைவர்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் தயவு செய்து கொஞ்சம் ஜாடையாக கவனித்துக்கொண்டு இருந்து, அவர்களே அந்த டாக்ஸியில் ஏறி, போலீஸ்காரர்களையும் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்த டிரைவர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஸார், எல்லா இடங்களிலும் ஓடுகின்ற டாக்ஸிகளுக்கு இது போன்று மீட்டர்கள் பொருத்தப்பட்டால், பொதுமக்களுக்கு டாக்ஸியில் போவது சௌகரியமாக இருக்கும், அதிகக் கட்டணம் கொடுப்பது தவிர்க்கப்படும். ஆகவே, இதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறிப்பிட்டுள்ள நகரங்களைத் தவிர எல்லா இடங்களிலும் மீட்டர் வைப்பதைப் பொது மக்களே விரும்பவில்லை.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தில் ஓடக்கூடிய டாக்ஸிகளுக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு ரூ. 6 வசூலிக்கிறார்கள். அங்கு மீட்டர் வைக்கும் முறை அமுலாக்கப்படவில்லை. கண்டிப்பாக அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கு 43 வண்டிகளில் மீட்டர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எழுபத்தொரு வண்டிகளுக்கு இன்னும் மீட்டர் வைக்கப்படவில்லை என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. அதுபற்றி இப்பொழுது தகவல் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1963 பிப்ரவரி 17]

திரு. மு. ச. சிவசாமி : டாக்டர்களுக்கு மீட்டர் வைக்காமல் இருப்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், மதுரை, தூத்துக்குடி நகரங்களில் பெரிய முதலாளிகள் சொந்த உபயோகத்திற்காக 4, 5 கார்களை வைத்துக்கொண்டு, அவைகளைத் திருட்டுத்தனமாக டாக்கியாக ஒட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டிரயானிகளும் அப்படிப்பட்டவர்களோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எழுதியனுப்பினால், ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளே கூட இவைகளைக் கவனிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 62, 63 எண்ணுள்ள வினாக்கள் தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன. வினா. 64.

கோவையில் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி.

* 64 வினா.—திரு. ச. துரைசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவையில் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) இந்த வினா எழுவில்லை.

திரு. ச. துரைசாமி : கோவைப் பகுதியில் சிறந்த முறையில் கால்நடைகள் வளர்கிற ஒரு அமைப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், கோவை மாவட்டத்தில் பல்வேறு விதமான கல்லூரிகள் இருப்பதனால், அங்கு ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலையில், அங்கு ஒரு கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மிகவும் தேவை என்று கருதுகிற காரணத்தினால், அரசாங்கம் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கோவையில் மேலும் ஒரு கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி அமைப்பது விஷயமாக திரு. வைத்தியநாதன், ஐ.ஸி.எஸ். அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். அப்படிப் பரிசீலித்ததில் கோவையில் ஒரு கல்லூரி அமைப்பதற்கான வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால், அது கைவிடப்பட்டது.

திரு. பி. வேலுசாமி : நாம் கால்நடை பராமரிப்பிற்காக ஏராளமாக பணம் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறபொழுது, தமிழ்நாட்டிலிருந்து தினசரி ஆயிரக்கணக்கான காளை மாடுகள், மிளகன்றுகள் கோளத்திற்குச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூலக் கேள்விக்கும், இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இருந்தாலும், நல்ல தரமான கால்நடைகள் போவதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே சொல்கிறார்கள். ஆனால், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல், அடி மாடுகள் தான் கொண்டுபோகப்படுகின்றன என்பது. அத்தகைய மாடுகள் இந்தப் பகுதியிலிருந்து போவது நல்லது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : அமைச்சரவர்கள் பதிலிலே கோவையில் வசதிகள் இல்லாததால், ஆராய்ந்தவருடைய ரிபோர்ட்டில் வசதி இல்லை என்று குறிப்பிட்ட காரணத்தினால், ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே சென்னையில் ஒரு கால்நடைக் கல்லூரி இருப்பதே இராச்சியத்திற்குப் போதுமானது. ஆகவே மேலும் ஒரு கல்லூரி அவசியம் இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் அதை கோவையில் அமைக்க வேண்டாம் என்று தீர்மானித்தது என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1961-லிருந்து மேலும் ஒரு கால்நடைக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு, பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டு இருந்தன. கோவையில் அமைக்கப்படவிருந்த கல்லூரியைப் பொறுத்த கேள்வியாக இருந்ததால், அங்கே சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். சென்னையிலுள்ள கல்லூரியில் பி.வி.எஸ்ஸி. வகுப்பில் 136 மாணவர்களும், எம்.வி.எஸ்ஸி. வகுப்பில் 42 மாணவர்களும் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறார்கள். அவர்களே போதுமான அளவுக்கு, இன்றைய அவசியத்திற்குப் போதுமானது என்கிற கணக்கில்தான் மேலும் சுந்தப் பகுதியிலும், அது மதுரையோ, திருச்சியோ, திறக்க முடியுமா என்று பார்த்து, முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒன்று என்று டிஸ்பென்சரிகள் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, 267 டிஸ்பென்சரிகள் அமைத்து, அதிலேயும் பி.வி.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களுையே போடலாமா என்று பார்த்து, அது அவசியம் இல்லை, ஒரு லைவ்ஸ்டாக் ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் அபிஸ் டெண்டைப் போட்டால் போதும் என்ற அளவில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, சென்னைக் கால்நடைக் கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்களில், கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லுகிறேன்.

(திரு. வி. டி. அண்ணாமலை எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோவை கால்நடைக் கல்லூரி பற்றி திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் ஒரு துணை வினா கேட்பார்கள்.

[1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு கால்நடைக் கல்லூரி அவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதேபோல ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கல்லூரி அவசியமாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் நாட்டில் 80 சதவிகிதம் ஆக உள்ள விவசாயிகள் அதிகமாக விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகள் அவசியம் என்பதை சர்க்கார் அறியும். ஆதலால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கல்லூரியை அமைக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதே கனம் அங்கத்தினர் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து, படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கவில்லையே என்ற கேள்வியைக் கேட்கும் நிலை வரலாம். சென்னைக் கல்லூரியிலிருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அனைவருக்கும் இப்பொழுதுதான் வேலைவாய்ப்புகள் கொடுத்துப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது வேலையில்லாத கால்நடை மருத்துவர்கள் யாரும் இல்லை. இவ்வளவு காலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருந்த இவர்களுக்கு இப்பொழுது தான் வேலை கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : சார், வைத்தியநாதன் சிபாரிசு செய்தார்; கல்லூரி வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செய்த சிபாரிசு. இப்பொழுது பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சூழ்நிலை மாறியிருக்கும், அபிவிருத்தி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கும். படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் அதிகமாக இருப்பவர்கள். ஆகவே, மாறிய சூழ்நிலையை மனதில் வைத்து இதைக் கவனிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கோவையிலே ஒரு கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தால், வைத்தியநாதன் பரிசீலனை செய்து 1961-லேயே, அப்படி ஒரு கல்லூரியை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்று சர்க்கார் தீர்மானித்தது. இன்றைய சூழ்நிலையில் நண்பர் பாலசுப்பிரமணியத்திற்குப் பதிலளித்தது போல, இன்றைக்கு பி.வி.எஸ்ஸி.-யில் 136 மாணவர்களும், எம்.வி.எஸ்ஸி.-யில் 42 மாணவர்களும் படிக்கிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கள் தேடிக்கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் தான் அது பூர்த்தியாகியிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் புதிதாக ஒரு கல்லூரியை அமைப்பது என்றால், அந்தக் கல்லூரியிலிருந்தும் வெளியே வரும் பட்டதாரிகளுக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. கனம் வினாயகம் அவர்கள், பின்னால் இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வில்லையே என்று மீண்டும் கேட்கக் கூடாது என்றுதான் இதை யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE rose.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Dr. Hande, will put a supplementary question relevant to the main question. Our rule says that it should be relevant to the answer given to the main

1968 பிப்ரவரி 17]

question. The answer to the main question is 'No'. So, the hon. Member should put a supplementary question to elucidate any matter regarding which an answer has been given to the starred main question.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am going to put a very, very relevant question arising out of the answer given by the Hon. Minister. The Hon. Speaker need not have any fear about it.

MR. SPEAKER : Answer given not to a supplementary question but the answer given to the main question.

DR. H. V. HANDE : As the Hon. Minister has already pointed out there is a fear among the graduates who are going to pass and who have already passed, about the employment potential. A number of these graduates are not likely to get employment and in view of this grave position of graduates who are likely to pass, will the Government reconsider the matter and not yield to the desires of the people coming from different parts of the State to start a number of Veterinary Colleges and also see that no new college is started till adequate employment potential is created in all the districts?

MR. SPEAKER : That is in Coimbatore district !

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வி என்னுடைய பதிலுக்கு உதவியாக இருக்கிறது.

(திரு. எம். எஸ். மணி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புள்ளதாக ஒரு துணைக் கேள்வியைக் கேட்பார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : சென்ற ஜூலை மாதம் நடைபெற்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலேயும், கோவையில் ஒரு கூட்டத்திலேயும், நம்முடைய கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அமைச்சரவர்கள், அவர்களைப் பதிவு பெற்ற ஊழியர்களாக ஆக்குவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி ஒரு முடிவு எப்பொழுது எடுக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கேள்விக்கு, விரைவிலேயே அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும் என்ற விடையைத் தெரிவிக்கிறேன்.

(திரு. வி. டி. அண்ணாமலை எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வி. டி. அண்ணாமலை அவர்கள் செயற்குறிப்பு சம்பந்தப்பட்ட, மூலக் கேள்வியின் பதிலை ஒட்டி ஒரு துணை வினா கேட்பார்கள்.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்திலே உத்தியோகத்திற்காக, பதவிக்காக என்று படிக்காவிட்டாலும், பெரிய பெரிய விவசாயிகள் தங்களுடைய

[1968 பிப்ரவரி 17]

கால்நடைகளை, அரசாங்கத்தில் மானியம் வாங்கிக்கொண்டு, தாங்களே பராமரித்துக்கொள்ள, அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அவர்கள் படிக்கவேண்டு ஒரு கல்லூரியைத் தொடங்க முன் வருவார்களா? அதேபோல ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கல்லூரியை அமைக்கவும் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உத்தியோகத்திற்குப் படிக்காமல் சொந்தப் பண்ணையில், தான் பெற்ற அறிவைப் பயன்படுத்த என்று ஒரு சில பண்ணைகள்தான், அப்படிப் பெரிய பண்ணைகளாக இருக்கின்றன. அதுவும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட பண்ணை இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கோவையில் என்றால், பட்டகார் போல இருப்பவர்கள் செய்யலாம். சாதாரணமாக உத்தியோகத்திற்கு வர வேண்டும் என்றே பெரும்பாலோர்கள் படிக்கிறார்கள்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் படித்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவசியம் என்று சொல்வதனால், எல்லாக் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் படித்து வருகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது தொழில் சம்பந்தமான படிப்பு; இந்தக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்கு உத்தியோக வாய்ப்புக் கொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் சாதாரண பி.ஏ., எம்.ஏ., என்று படிக்கிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இது தொழில் கல்வி. ஐந்து அல்லது ஏழு ஆண்டுகாலம் செலவு செய்து படித்து, பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க பொறுப்பு ஏற்கிறது சர்க்கார். அந்த முறையில்தான் பதில் அளித்தேன்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து, மதுரை பிரிந்து தனியாகப் போய் விட்டது. ஆகவே, மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு என்று ஒரு காலேஜ் ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு கல்லூரி அங்கே அமைக்கப்படவேண்டும் என்று 1961-லேயே கோரிக்கை இருக்கிறது. நான் இப்பொழுது அளித்த பதில்களிலிருந்து மதுரையிலேயும் அமைக்க முடியாத நிலையிருக்கிறது. அதோடு, திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளிலிருந்தும் கேட்டார்கள். கோவையிலிருந்தும் கேட்கிறார்கள். எந்த மாவட்டத்திலும் இப்பொழுது அமைக்க சாத்தியம் இல்லை என்பதை, கோரிக்கை வரவிட்டாலும் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 17]

குளிர்பதன சாதனம் அமைத்த வண்டிகள்

* 65 வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1967-ம் ஆண்டில் மீன் விற்பனை செய்வதற்கென குளிர் பதன சாதனம் அமைத்த லாரிகள் எத்தனை வாங்கப்பட்டன?

(இ) அவை என்ன விலையில் வாங்கப்பட்டன?

(உ) அவைகளுள் தற்போது உபயோகத்தில் இருந்துவரும் வண்டிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) குளிர்பதனக் கருவி பொருத்தப்பட்ட மூன்று வண்டிகள் Vans ஹங்கேரியிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

(இ) சுங்க வரி, இன்ஷூரன்ஸ், விற்பனை வரி, கப்பற் கடவி நீங்கலாக, மாற்றுப் பாகங்களுடன்கூடிய இந்த மூன்று வண்டிகளின் விலை ரூபாய் 4,12,950 (ரூபாய் நான்கு லட்சத்துப் பன்னிரண்டாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பது).

(உ) வண்டிகள் மூன்றும் இப்பொழுது சாலைகளில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : குளிர்பதன கருவி பொருத்தப்பட்ட வண்டி ஒரு நாளுக்கு எவ்வளவு மீன்களை ஏற்றிக்கொண்டு செல்லும்? ஒரு வண்டி மூலம் ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு மீன் விற்பனை ஆகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரு வண்டியில் 3½ டன் மீன் ஏற்றிப் போகலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தற்போது குளிர்பதன கருவி பொருத்தப்பட்ட லாரிகள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவை எந்த எந்த ஊர்களில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முதல் கேள்விக்கு நான் அளித்த பதிலைக் கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். “மூன்று வண்டிகள்” என்று குறிப்பிட்டேன். மூன்று வண்டிகளில் ஒன்று, புலிக்காட் கோவாபரேடில் ஃபிஷிங் மார்க் கெடிங் யூனியனிடமும், ஒன்று, கடலூர் ஃபிஷிங் மார்க்கெடிங் யூனியனிலும், ஒன்று, இராமநாதபுரம் ஃபிஷர்மென்சுட்டுறவு சோசைட்டியிலும் இருக்கின்றன.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னண்டோ : இந்த வண்டிகளில் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு ஏதாவது வண்டிகள் ஒதுக்கப்படும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்பொழுது மூன்று வண்டிகள்தான் இருக்கின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடி பகுதிக்கு அவசியம் என்பதை நான் உணர்கிறேன். அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை சரியானால், அதுபற்றியும் சுவனிக்க வேண்டியதுதான்.

முற்பகல் 9-30

[1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலிலிருந்து, அந்த மூன்று 'வான்'-களும் மீன் எங்கு கிடைக்கிறதோ, அந்தப் பகுதிகளில்தான் ஓடிக்கொண்டு வருகிற மாதிரி தெரிகிறது. ஆகையால், மீன் கிடைக்காத பகுதிகளில், எந்த எந்த நகரங்களில் விற்கவேண்டுமோ, அந்த நகரங்களுக்கு அந்த 'வான்'-களை அனுப்பி, அங்கே மீன் விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மீனே கிடைக்காத பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்பதனால் ஆதாயம் அதிகமாக இருக்குமானால், அங்கே கொண்டு சென்று விற்கலாம். ஆனால் அருகிலேயே உடனடியாக விற்க வாய்ப்பு இருக்குமானால், அங்கே விற்று ஆதாயம் அடைவதுதான் லாபம் என்று கருதப்படுகிறது.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : இப்படி மீனைப் பிடித்து, பதனிட்டு, அது தமிழகத்தில் மட்டும் விற்பனை ஆகிறதா? அல்லது, கேரள மாநிலத்தைப் போல், அயல்நாடுகளுக்கும் அனுப்பி விற்பனை செய்து, பணம் சம்பாதிக்க இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையில் கிடைக்கின்ற இரூவும், கடலூரில் கிடைக்கின்ற இரூவும் கொச்சின் பகுதிக்குச் சென்று, அங்கிருந்து ஜப்பான் போன்ற அயல்நாடுகளுக்கெல்லாம் கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அத்தகைய தொழிற்சாலைகளைச் சென்னையை அடுத்த எண்ணூரில் அமைக்க வேண்டும் என்ற திட்டமும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : நெல்லை மாவட்டத்தில், பெரியதானை, கூடுதானை, உவரி, மணப்பாடு போன்ற இடங்களில் ஏராளமான மீன்கள் அகப்பட்டும், அங்கே இந்தக் குளிர்பதன சாதன வசதி இல்லாத காரணத்தால், அங்குள்ள மீனவர்களுடைய வருவாய் குறைந்து, அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசுக்கு நானே எழுதினேன். அந்தப் பெரியதானை என்ற ஒரு கிராமத்திலாவது குளிர்பதன சாதன அறையைத் தற்காலிகமாக ஏற்படுத்த இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூலக் கேள்வி, குளிர்ப் பதனக் கருவி பொருத்தப்பட்ட வண்டியைப் பற்றியது. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் 'கோல்ட்டு ஸ்டோரேஜ்' பற்றிக் கேட்கிறார். தனிக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கலாம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து, எண்ணூரில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்து, அங்கே மீனைப் பதனப்படுத்தி, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய தொழிற்சாலை துரிதமாக ஆரம்பிக்கப்படுமா? ஏனெனில், உண்மையிலேயே, யார் மீன் பிடிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு இப்பொழுது லாபம் கிடைக்கவில்லை. சீர்காழியில் ஒரு கிலோ மீனை 9 ரூபாய்க்கு வாங்கி, அதை 12 ரூபாய்க்குச் சென்னைக்கு அனுப்பி, சென்னையிலிருந்து அதையே 16 பாய்க்கு கொச்சிக்கு அனுப்பி, அங்கிருந்து அது

1968 பிப்ரவரி 17]

வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. உண்மையிலேயே, இந்த அரசாங்கம் யாருடைய வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதோ, அவர்களுடைய வாழ்வு வளம்பெறப் பயன்படவில்லை. ஆகையால், எண்ணூரில் அமைக்கவிருக்கும் தொழிற்சாலையைச் சீக்கிரம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எண்ணூரில் அமைய விருக்கும் தொழிற்சாலை இருவைப் பதனிடுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது மீன் பதனிடவது குறித்து என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: இரண்டும் ஒன்றுதானே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசும்போது குறுக்கிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இரவும் மீனும் ஒன்று என்று நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்த விஷயத்தில் நான் விவரம் தெரிந்தவன். (சிரிப்பு) இரவும் மீனும் வேறு வேறு. இருவைப் பதனிடவது என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தேசமாக இருக்கிறது. மீனவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அந்தத் தொழிற்சாலை எண்ணூரில் அமைய இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நண்டு, வேறு விஷயம். அந்த இரூ பதனிடும் தொழிற்சாலை வருகிறபோது, குறிப்பாக மீனவர்களுக்கு—ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும்—வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. மீன் பிடிக்கிறவர்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை, இராய புரம், எண்ணூர் பகுதிகளில் அதிக இரூ கிடைக்கிறது. கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை, நண்பர் மணி அவர்களுடைய பகுதி, இவற்றில் இரூ கிடைப்பதாகத் தகவல் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: சென்னையில் இரண்டு குளிர்பதனக் கருவி பொருத்தப்பட்ட மீன் விற்பனை வண்டிகள் இருக்கின்றன. அதில் ஒரு வண்டி எப்போதும் அந்த ஆபீசிலேயே இருக்கிறதே தவிர, அது சரிவரப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அதன் மூலம் விற்பனை செய்வதும் கிடையாது. ஆகவே, அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிப்பார்களா? விசாரித்து, சும்மா இருக்கும் அந்த வண்டியின் மூலமும் மீன் விற்பனை செய்ய வழிவகை செய்வார்களா? அடுத்து, இன்னொன்று. மீன் துறையில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஆர்வம் உடையவர்கள். அதை நன்கு ருசித்துச் சாப்பிடக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள். இந்த வண்டிகளைக் கடற்பிரதேசத்தை அடுத்த மற்ற இடங்களுக்கும் அனுப்ப அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா? கடற்கரை இல்லாத மற்ற பிரதேசங்களுக்கும் இந்த வண்டிகளை அனுப்புவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மூலக் கேள்வி ஹங்கேரியிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட குளிர்பதனக் கருவி பொருத்தப்பட்ட வண்டிகளைப் பொறுத்தது. அது சாதாரண

[1963 பிப்ரவரி 17]

வண்டியைப் பொறுத்தது அல்ல. கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது சாதாரண வண்டியைப் பொறுத்தது என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால், அதனுடைய விவரம் அறிந்து சொல்லுகிறேன். கனம் உறுப்பினர் கேட்ட கேள்வியின் பிற்பகுதிக்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமானால், நான் அதிகமாக மீன் சாப்பிடுகிறவன் என்றால், திரு. ராமசாமி அவர்கள் கூடுதலாகச் சாப்பிடுவார்கள். (சிரிப்பு.)

திரு. எம். எஸ். மணி : குளிர்பதன சாதனம் அமைத்த லாரி களில் மீன்களை வைத்து அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, மீன் ஊறுகாய் போட்டு வெளியே அனுப்பலாம் அல்லவா? அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மீனை ஊறுகாய் போடுவதாக இதுவரை நான் கேள்விப்படவில்லை. கருவாடாகத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : நம்முடைய உலகக் கண்காட்சியில் மீன் ஊறுக்காய் இப்பொழுது விற்கிறது. (சிரிப்பு.) ஆகவே, அந்த முறையில் மீன் ஊறுகாய்க்கு வெளிநாட்டில் ஏராளமான கிராக்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே, அரசாங்கம், அத்தகைய தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அங்கு விற்கப்படுவது மீன் ஊறுகாய் அல்ல. அரைப் பக்குவமாய் வேக வைத்தது. அதைக் கொண்டுவந்து மீண்டும் நாம் நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். இதையெல்லாம் சொல்லுகிறபோது, மீன் சாப்பிடாதவர்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் யோசனையாக இருக்கலாம்.

(திரு. ப. மகாதேவன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினருடைய துணை வினா மீனை ஒட்டிய வினாவாக இருக்க வேண்டும். (சிரிப்பு.)

திரு. ப. மகாதேவன் : நம்முடைய மாநிலத்திலேயே சில இடங்களில் கடலில் பிடித்த மீனைப் புதிதாகச் சாப்பிடக்கூடிய வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, குளிர்பதன வண்டிகளில் கடல் மீன்களை ஏற்றி 200, 300 மைல்கள் தள்ளிக்கொண்டுபோய் அங்குள்ளவர்களுக்கும் கடல் மீன் கடைக்கும்படியான ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போதும் ஐஸ் வைத்து பல பகுதிகளுக்கு மீன் அனுப்பப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்த வண்டிகள் ஹங்கேரி நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டன. அங்கிருந்து நமக்குக் கிடைக்கிற சலுகையைவிட நார்வேயிலிருந்து அதிகம் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். நார்வேஜியன் ஃபிஷிங் ப்ராஜெக்ட்டின் உதவி

1968 பிப்ரவரி 17]

யோடு, கேரளாவில் நல்ல முறையில் அவர்கள் மின்களை அதிகமாகப் பிடித்து அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நம்முடைய மாநிலத்திலும், நார்வீஜியன் ப்ராஜெக்டோடு தொடர்பு கொண்டு, ஏதாவது உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்களுக்கு கேரளப் பகுதியில் நடக்கிறது தெரிகிறதே தவிர, நமது தமிழ்நாட்டிலே நடப்பது தெரியாது இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இராமேசுவரம் பகுதிக்குப் பக்கத்தில் மண்டபத்தில் நார்வீஜியன் ப்ராஜெக்ட் வேலை நடந்து கொண்டிருப்பது கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். 'போட்' கட்டும் தொழிற்சாலைதான் நடக்கிறது. கோளத்தில்கூட 'போட்' தான் கட்டப்படுகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கீழ் பவானி நீர்த் தேக்கத்தில் மின் வளம் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. அங்கே பிடித்தப்படும் மின்களையெல்லாம் பட்டணப்பகுதியில் கொண்டு போய் விற்கிறார்கள் தவிர, கிராமப் பகுதிகளுக்கு, எடுத்துச் செல்வதில்லை. அங்கும் எடுத்துச் சென்று, சாதாரண கிராமவாசிகளுக்கும் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கிராமப் பகுதிகளுக்கும் கூடைகளில் மின் செல்கிறது. நஞ்சைபுனியம்பட்டிக்கு வரவில்லை பாலால், விரைவிலே அனுப்ப முயற்சிக்கிறேன்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பாளையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றம் மின் சந்தை ஒன்றை நடத்தி வருகிறது. அந்த மின் சந்தைக்காக ஒரு குளிர்ச்சாதன வண்டி ஒன்றும், குளிர்ச்சாதன அறை ஒன்றும் வேண்டும் என்று நீண்டநாட்களாக கோரிக்கை ஒன்றை வற்புறுத்தி வருகிறது. அந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தித் தருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : குளிர்ச்சாதன வண்டியைப்பற்றியும், குளிர்ச்சாதன அறையைப்பற்றியும் கனம் உறுப்பினர் எழுதியனுப்பினால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு கேரள மாநிலத்திலிருந்துதான் மின் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலுள்ள மின்கள் குளிர்ச்சாதன வண்டி மூலம் கொண்டுவந்து விற்பனையாவதில்லை. மேலும் கீழ்பவானி போன்ற ஆற்றிலிருந்து கிடைக்கும் மின்களும் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே, நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு இந்த நதி மின்களைக் கொண்டுவந்து விநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது இந்த மின்கள் மேட்டூர் பகுதியில் விற்பனையாகின்றன. அந்த மின்களை உதகைக்கும் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். உதகையிலிருந்தும் மேட்டூர் பகுதிக்கு மின் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

[1968 பிப்ரவரி 17]

Livestock Farms

* 66 Q.—THIRU A. M. RAJA :

THIRU V. K. KOTHANDARAMAN :

} Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :—

(a) whether the Government Poultry and Livestock Farms have shown profit from the year 1960; and

(b) if so, in which years?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) & (இ) இல்லை. கால்நடைப் பண்ணைகள் பொதுமக்களின் நலனுக்காக “விதைப் பண்ணை பணி அமைப்பாகப்” பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகள் மூலம் கிடைக்கும் ஆதாயத்தை அல்லது ஏற்படும் இழப்பை, மதிப்பிட அவற்றின் வரவுகள், செலவுகள் குறித்த கணக்குகள் வாணிக முறையில் வைத்து வரப்படுவதில்லை. நல்ல விதைகளை விற்பதற்கும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் வசதி ஏற்பட வேண்டுமானால், பண்ணைகள் திறம்படச் செயல்படவேண்டும். இதற்காகும் செலவைத் தவிர்க்க முடியாது. இச் சூழ்நிலைகளில் கோழியினப் பண்ணைகளிலும், கால்நடைப் பண்ணைகளிலும் ஆதாயம் கிடைக்கின்றதா அல்லது இழப்பு ஏற்படுகின்றதா என்ற வினா எழவில்லை.

திரு. ஏ. எம். ராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஐந்து கோழிகள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான உணவை உட்கொள்ளுகின்றன என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். தற்போதைய உணவுப் பற்றாக்குறை நிலையில், கோழிப்பண்ணைத் திட்டத்தைக் கைவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கோழிபற்றிய ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகத்தான் இந்தக் கோழிப்பண்ணை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இந்தப் பண்ணைகள் லாபத்தில் நடக்கின்றனவா, நஷ்டத்தில் நடக்கின்றனவா என்பதை அறிந்து, எந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதைக் கண்டறிய ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி பல இடங்களுக்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து விவரங்களை நேரில் கண்டறிந்து வருகிறார்கள். பின்னர் அக்கமிட்டி ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள். அந்த அறிக்கை இந்தச் சபையில் வைக்கப்படும். அதன்மீது உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்து, நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கினால், மேற்கொண்டு இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட வழி வகுக்கலாம். இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடுவதைவிட எப்படி இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யலாம் என்பதுபற்றி உறுப்பினர்கள் ஆலோசனை கூறலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, கோழி அபிவிருத்திக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் இன்னும் வரவில்லை யென்று சொன்னாலும், 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இதுவரையிலும் சர்க்காரிடத்தில் இதுபற்றி கணக்கு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதனால் இதுவரையில் எத்தனை கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? அதற்குக் காரணம் என்ன?

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்ற முதல் கேள்வியிலேயே நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யத்தான் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்டைப் பார்த்து மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்பதுபற்றி யோசிக்கப்படும். இது கமர்ஷியல் பேசிஸில் நடத்தப்படுவது இல்லை. தரமான நல்ல கோழிகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்துடன்தான் இந்தப் பண்ணைகள் எல்லாம் இயங்கி வருகின்றன.

திரு. ரா. ராமசந்திரதுரை : தலைவர் அவர்களே, புதுக் கோட்டைப் பகுதியிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணைகளிலும், ஓரத்த நாடு கால்நடைப் பண்ணையிலும் சேர்ந்திருக்கும் உரம் பல ஆண்டுகளாக வினியோகம் செய்யாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அதைப் பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்தால், விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஓரத்தநாடு பண்ணைக்கு நான் சமீபத்தில் சென்றிருந்தேன். கால்நடைகளின் சாணம் வீணாகக் குவியல்களாகப் பல ஆண்டுகளாகச் சேர்த்து வைக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அந்தச் சாணத்தை எருவாக்கிப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார்களே என்று அங்குள்ள அதிகாரியைக் கண்டித்ததுடன் மட்டுமல்லாமல் அவர்மீது நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கேயுள்ள மாட்டுச் சாணத்தையெல்லாம் சுரண்டி எருவாக எலம் விட்டுவிடுமாறு சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் அங்கு போக இருக்கிறேன். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அந்த உரம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வழி செய்யப்படும்.

திரு. ப. மகாதேவன் : தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை வைக்க ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்திடம் உண்டா? அது நடைமுறையில் சாத்தியப்பட்டால் அதை நடத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : குமரி மாவட்டத்தில் அம்மாதிரி ஏற்படுத்த தற்சமயம் திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை கனம் உறுப்பினர் எழுதியனுப்பினால் பரிசீலனை செய்து அது வைக்க முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்கும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, there is a Government Livestock Research Station at Hosur. It contains a Poultry Farm, a Cattle Farm and Agricultural Farm. But unfortunately the public do not know anything about the working of the institution. It has become almost a sealed institution. Last September the Hon. Minister for Agriculture visited the Station

[1968 பிப்ரவரி 17]

and he went to the Stores and also inspected one or two items there. Will he think of constituting a High Power Committee to go into the working of the farms there?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஓசூர் பண்ணை மட்டுமல்ல. எல்லாப் பண்ணைகளையும் நேரில் பார்த்து, அங்கு நடக்கக் கூடிய வேலைத் திட்டங்களையும், நல்லது ஏற்படுகிறதா, கெட்டது ஏற்படுகிறதா, தவறுதல் ஏற்படுகிறதா என்பவைகளையெல்லாம் பரிசீலிக்கவே ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறோம். இந்தக் கமிட்டியிலே அனுபவப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். கால்நடை விஷயத்தில் தொடர்புள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரிசீலனை செய்து தங்களுடைய குறிப்பினை வழங்குவார்கள். அதன்மீது தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஓசூர் பண்ணையை நானும் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரே நாளில் பண்ணையில் நடக்கும் காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, ஒரு நாளோ, இரண்டு நாட்களோ, இன்னும் கூடுதலான நாட்களோ தங்கியிருந்து எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்து, அதற்கான குறிப்புகளை இந்தக் கமிட்டியுடனும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் எல்லா வித தவறுதல்களையும் தடுக்க வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி தீவிர கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தினால் 1965-66-ல் கிட்டத்தட்ட 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறதே, அதற்குண்டான காரணங்களைக் கண்டறிந்து இந்த அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா? அந்த அதிகாரிகளின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சில இடங்களில் கோழி, கால்நடைகளுக்கான தீவனம் வாங்கியதில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை நேரிடையாகச் சில பண்ணைகளில் பார்த்ததன் காரணமாகத்தான் இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், முக்கிய பிரமுகர்கள் போன்றவர்கள் இதிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச்சொல்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளில் சில உண்மையாகவும், சில மிகைப்படுத்தியும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியின் சுற்றுப்பயணம் முடிந்து விட்டது. அறிக்கையை விரைவில் தருவார்கள். அதன்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். கால்நடை அபிவிருத்திக் கான கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, இப்போதுதான் அதன் முதல் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. துரிதமான நடவடிக்கைகள் விரைவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கவுண்டர் : ஓசூரில் இருக்கும் பண்ணை சமீபகத்திலேயே மிகப் பெரிய பண்ணையாக இருக்கிறது. இந்தப் பண்ணை லாபகரமாக நடக்கிறதா, அல்லது நஷ்டத்தின் நடக்கிறதா?

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இதுகுறித்து முழுத் தகவலும் என்னிடத்தில் இல்லை. இது லாபத்தில் நடக்கிறதா அல்லது நஷ்டத்தில் நடக்கிறதா என்பதுபற்றிய விவரம் தற்போது இல்லை. இது கமர்ஷியல் பேசினில் இல்லாததால் அதைப் பார்க்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியர் அங்கு முழுக்க முழுக்க ஊழல்கள் ஏற்படக்கூடாது என்ப தற்காகத்தான் கமிட்டியை வைத்திருக்கிறோம். அது எல்லா வற்றையும் பரிசீலனை செய்யும். கமிட்டி பரிசீலனை செய்து வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறும். ஓசூர் பண்ணை மிகப் பெரிய பண்ணை. ஆகவே விவசாயிகள் அதன்மூலம் நல்ல ஆதாயத்தை அடையக்கூடும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் சர்க்கார் நடத்துகிற பண்ணையில் வரவு-செலவுக்கணக்கு பார்ப்பது இல்லை என்று சொன்னார்கள். தனிப் பட்ட முறையில் வைத்து நடத்துகின்ற கோழிப் பண்ணைகளிலும் நஷ்டம் வருகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? சர்க்கார் மானியம் மட்டும் வழங்காமல், அவை லாபகரமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறுகிற வகையில் உதவி செய்ய உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தனியார் நடத்துகின்ற பண்ணைகள் அனைத்திலும் நஷ்டம் வருவதாகச் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. குறிப்பாக, காட்பாடியில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மார்த்தாண்டம் பக்கத்தில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. இவை சிறப்பான முறையில், லாபகரமான முறையில் நடைபெறுகின்றன. சர்க்கார் பண்ணைகளுக்கே எடுத்துக்காட்டாக இயங்கிவருகின்றன. பர்மாவில் இருந்து வந்து குடியேறிய அகதிகளுக்கு க்ரோம்பேட்டை பக்கத்தில் பண்ணை வைப்பதற்கு சர்க்கார் நிதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பண்ணைகளையும் சிலர் நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆதாயமும் பெற்று வருகிறார்கள். சில பேர்கள் சர்க்கார் மானியம் பெற்று கோழிகள் வாங்காமலேயே இருக்கிறார்கள். கேட்கிறபோது கோழிகள் செத்துப்போய்விட்டன, இருப்பதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பாக்கிப் பணத்தை தள்ளுபடி செய்து விடுங்கள் என்று கோரிக்கை விடுக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதற்காகத்தான் அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. சகாதேவக் கவுண்டர்: தமிழ் நாட்டில் கோழிப் பண்ணைகளும், கால்நடைப் பண்ணைகளும் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றன. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு சிறிது நட்பம் ஏற்படுகிறது என்றாலும் அதைப் பொருட் படுத்தாது இந்தப் பண்ணைகளை விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் முன் வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இப்போது இருக்கிற பண்ணைகளை முதலில் சரியாக இயங்கும்படியாகச் செய்தாக வேண்டும். இவை எல்லாம் லாபகரமாகச் சரியான முறையில்

[1968 பிப்ரவரி 17]

இயங்குகின்ற சூழ்நிலை வந்தபிறகு இவற்றை விஸ்தரிக்கின்ற நிலைமை வந்தாலும் வரலாம். இப்போது ஆடு வளர்ப்பதற்காக கட்டடம் கட்டி, ஆடு மேய்க்கும் பையனைக் கூட நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஆடுகள் இல்லை என்பதை நானே நேரில் போய்ப் பார்த்து வந்தேன். ஆடுகள் வாங்கவே இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் பார்த்துத்தான் தற்போது ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வார்கள்.

திரு. ஈ. எம். நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பர்கூர் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக என்று பவானி சாகரில் ஒரு பண்ணை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அது செயல்படவில்லை. பர்கூர் இனக் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய பர்கூர் மலைப் பகுதியிலேயே பண்ணையை ஆரம்பிக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றிக் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலிக்க முடியும்.

திரு. கே. வினாயகம் : அரசாங்கத்தினிடம் பணம் வாங்கி கோழிகளோ, ஆடுகளோ வாங்காமல் நடத்தப்படுகின்ற தனியார் பண்ணைகள் இருக்கிறது என்பது உண்மையோ, இல்லையோ, அது பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம். அரசாங்கம் நடத்துகின்ற கோழிப் பண்ணையிலேயே—இங்கேயே—இன்குபேட்டரில் ஒரு நாள் வயதுடைய கோழிக்குஞ்சுகள் எல்லாம் எரிந்துபோய் சர்க்காருக்கு லாசக்கணக்கில் நடட்டம் ஏற்பட்டது என்பது உண்மையிலேயா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு நடட்டம் ஏற்பட்டதாக இல்லை. ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் அப்படி ஏற்பட்டிருந்தால், அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல.

திரு. ந. வீராசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் ஆடு வாங்கப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது, ஆட்டைக் காணோம், ஆடுமேய்க்கும் பையன் இருந்தான் என்றார்கள். இந்தத் தவறுக்குக் காரணம் முந்தைய அரசாங்கமா? இந்த அரசாங்கமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆடு வாங்கப் பணம் கொடுத்ததாக இல்லை. கட்டடம் கட்டி, நிலத்தை ஒதுக்கி, ஆடு மேய்க்கிற பையனைக் கூட நியமித்து வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஆடு வாங்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிவித்தேன். இதற்கும் ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான அளவு கோழிப் பண்ணைகள் துவக்கப்பட்டதாக பொதுமக்கள் கருதுகிறார்கள். அங்கேதான் தஷ்டமும் அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். இது உண்மையா?

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில்தான் அதிகம் ஏற்பட்டது என்பது உண்மை. சென்னையில் இருந்து காரில் போகிறபோதே, பெரிய பெரிய பங்களாக்கள், ஏர் கண்டிஷன் கட்டடங்கள் இந்தப் பண்ணை சுருக்காகக் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத்தான் கேட்கிறார்கள். தீவிரத் திட்டம், அதி தீவிரத் திட்டம் என்றெல்லாம் இங்கே அதிகம் ஏற்படுத்தப்பட்டதற்கான காரணம் கனம் உறுப்பினருக்கு நான் சொல்லாமலேயே தெரியும்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆட்டுப்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை இவற்றின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு சிறிது நஷ்டம் என்றாலும் இன அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்ற முறையில் நடைபெறுகிறது என்கிற போது நாங்குநேரியில் அமைக்கப்பட்ட பண்ணையை திடீரென்று மாற்றிவிட்டார்களே, ஏன் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தனிக் கேள்வி போட்டால், முழு விவரம் சேகரித்துத் தருகிறேன்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இங்கிலாந்து நாட்டில் (Bernha d) என்ற சூமஸ்தா 1956-ஆம் ஆண்டில் 50 ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பித்த கோழிப்பண்ணை இன்றைக்கு 30 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் இயங்குகின்ற நிலைக்குப் பெருகியிருக்கிறது. அதன் நடப்பங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து வருவதற்கு—நமக்கு ஏற்படும் 50 லட்சம் ரூபாய் நட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு நிபுணரையாவது அங்கே அனுப்பி வைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் இது பற்றிய விவரத்தை முழுமையாக எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலிக்கலாம்.

வடார்க்காடு மாவட்ட விநியோக மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி

* 67 வினா.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்ட விநியோக மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி, 1964-65 முதல் இன்றுவரை சிவில் சப்ளை இலாகாவில் இருந்து வாங்கிய கோதுமை, சர்க்கரை, மைதா, ரவை முதலிய உணவுப் பண்டங்களுக்காக கொடுக்கப்பட வேண்டிய பாக்கித் தொகை எவ்வளவு, வருடவாரியாக?

(இ) பாக்கித் தொகை கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) பாக்கி ஒன்றும் கிடையாது.

(இ) இக் கேள்வி எழவில்லை.

[1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : ஆனால் அந்த சொஸைடியில் சிவில் சப்ளை இருந்தும் சர்க்கரையோ, கோதுமையோ எடுக்காமல் இருக்கிறார்களே—இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு. பாக்கி இல்லை என்றால் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாக்கித் தொகை எவ்வளவு என்பது கேள்வி. இல்லை என்பது பதில். எடுக்காமல் இருந்தால், அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : வடார்க்காடு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி பற்றி ஏதேனும் புகார் வந்திருக்கிறதா? அதன்மீது எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்று அறியவிரும்புகிறேன்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தகவல் இல்லை.

நா. ப.
10-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வட ஆர்க்காடு மாவட்ட விநியோக மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் கோதுமை, சர்க்கரை, மைதா, ரவை இவற்றிற்காகக் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகையைப்பற்றி திரு. பலராமன் அவர்கள் ஒரு துணை வினா கேட்பார்கள்.

திரு. இல. பலராமன் : வட ஆர்க்காடு கூட்டுறவுச் சங்கம் நல்ல முறையில் நடந்துவருகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? நல்ல முறையில் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் விநியோகிக்கப் படுகின்றன என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்து. அரசாங்கத்திற்கு அதைப்பற்றி கருத்து இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வட ஆர்க்காடு மாவட்ட விநியோக மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் பாக்கியைப்பற்றி மட்டும் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு துணை வினா எழுப்புவார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்த வட ஆர்க்காடு விநியோக மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி நல்லவிதமாக நடப்பதாக இப்பொழுது அங்கத்தினர் அவர்களால் சொல்லப்பட்டது. 1964-65-ஆம் ஆண்டு முதல் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஊழல் ஏற்பட்டு அந்த ஆண்டு முதல் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்யாமல் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஊழல்களைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே உடனடியாகக் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THIRU. K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. The Hon. Minister has stated that there are no dues from the society. So, is the hon. Member objecting to that statement or suspecting the bona fides of the Hon. Minister. Let him make it clear.

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால், இதற்குப் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்தக் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையை மறைக்கக்கூடிய தன்மையில் நியாயமாக நேர்மையாக நடக்கிறது என்று அங்கத்தினர் சொன்ன காரணத்தினால்தான், நான் நேர்மையற்ற தன்மையில் அது நடக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்கூறக்கூடிய தன்மையில்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாக்கி இருக்கிறதா என்பது கேள்வி. இல்லை என்பது பதில். ஊழலாக இருக்கிறது என்று பொதுவாகச் சொல்வது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதுபற்றி தகவல் எழுதியனுப்பினால், அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை

*68 வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கென கடனாக வழங்கப்பட்ட தொகை என்ன?

(இ) தற்போது எந்த அளவுக்கு அத்தொழிற்சாலை செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது?

(உ) அதனிடமிருந்து மேலும், கடன் கோரி வின்னப்பங்கள் ஏதேனும் வந்துள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்காக, அரசாங்கம் வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு வழங்கல் விற்பனைச் சங்கத்திற்கு ரூ. 2,83,700 மூலதனப் பங்குத் தொகையோடு ரூ. 5,67,400 கடனாகவும் வழங்கியுள்ளது.

(இ) இத் தொழிற்சாலை இன்னும் உற்பத்தியைத் தொடங்கவில்லை.

(உ) இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு இடங்கள் வாங்கப்பட்டது, எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டது? அது சம்பந்தப்பட்ட பத்திரம் முதலியவற்றை அரசாங்கம் பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த இடம் மட்டும் 1,22,566 ரூபாய். அந்த இடத்திற்குப் பத்திரத்தையும் பார்த்தாகிவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறபடி தவறுகள் இருக்கின்றன என்ற தகவல்கள் இருக்குமானால், அதை எழுதியனுப்பலாம்.

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வட ஆர்க்காடு பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலையைப்பற்றி திரு. முருகையன் அவர்கள் துணை வினா கேட்பார்கள்.

திரு. எஸ். முருகையன் : அந்த இடத்தைப்பற்றிய தவறுகள் பற்றிய தகவல்கள் இருந்தால் சொல்லலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இடம் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடம். சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை வேறு யாரோ ஒருவரிடமிருந்து தப்பாக பத்திரத்தை எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்த இடத்தைச் சுற்றி காம்ப்லண்ட் போடப்பட்டு, அங்கே கோயிலுக்கு வரக்கூடிய பக்தர்கள் எல்லாம் அதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாகத்தான் இந்த இடம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

குடி நீர் விநியோகத் திட்டங்கள்

* 69 வினா.—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டம், குறிச்சி பஞ்சாயத்தில் பொது குடி தண்ணீர் விநியோகத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(இ) இத்திட்டம் எப்போது துவங்கப்பட்டது?

(உ) இத்திட்டம் தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். சாதிக் பாட்சா : (அ) குறிச்சி பஞ்சாயத்து குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூ. 15,06,000.

(இ) இத்திட்டம் இன்னும் துவங்கப்படவில்லை.

(உ) இத்திட்டத்திற்கான விரிவான அமைப்புப் படங்களும், மதிப்பீடுகளும் தயாராகின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குறிச்சி பஞ்சாயத்துப் பகுதி கோவை நகரத்தையொட்டி ஐந்தாறு மைல்கள் தூரத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால், குடி நீர் இல்லாது மக்கள் குடிநீருக்காக தாய்மார்கள் இரண்டு மூன்று மைல்கள் எல்லாம் நடந்து சென்றும், தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சைக்கிளிலே சென்றும் தண்ணீர் எடுத்துப்போகக்கூடிய கடுமையான சூழ்நிலை அங்கே இருப்பதால், மேற்படி திட்டத்தை விரைவில்லேயே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து மக்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் எப்பொழுது அமல்படுத்தப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

1968 பிப்ரவரி 17]

* 70 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சிறுவாணி தண்ணீர்த் திட்டத்தை சிங்கநல்லூர் நகருக்கும் குறிச்சி, குளியழுத்தூர் பகுதிக்கும் விரிவு படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உண்டு.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் உண்டு என்று தெரிவித்தார்கள். மேற்படி திட்டம் எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்? எப்பொழுது அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சீலப் எஞ்சினியர் களுடைய ப்ராஜக்ட் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. கோள அரசாங்கத்தோடு பேசி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. கோள அரசாங்கத்தோடு இப்பொழுது தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தள்ளிவைக்கப்பட்ட வினாக்கள் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கம்

* 62 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு உணவு, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கத்தின் மூலம் கறவை மாடுகள் வாங்கக் கடன் கொடுப்பதில் விதி முறைகள் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், விதி முறைகள் யாவை?

(உ) இந்த விதி முறைகளை மீறி சிலருக்குக் கடன் கொடுக்கப் பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவது, சங்கத்தின் 38-ஏ, 38-பி துணை விதிகளின்படி முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

(உ) இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கத்தில் அண்மையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில்லிங் ப்ளான்ட் மூலமாக எவ்வளவு லிட்டர் பால் பதனப்படுத்தப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது மூலக் கேள்வியோடு சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியல்ல.

[1968 பிப்ரவரி 17]

* 63 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு உணவு, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் விநியோக சங்கத்திற்கு மேய்ச்சல் காடுகள் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், எந்த இடங்களில், எவ்வளவு ஏக்கர் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) Yes.

(b) The right to cut and remove the grass from the Kolukkattai grass plots extending over 102 acres at Chennimalai and Voipadi Plots of Bhavani Range, Coimbatore District has been leased out to Tirupur Co-operative Milk Supply Society for a period of three years.

திரு. சு. துரைசாமி: கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கம் னுக்கு மேய்ச்சல் காடுகள் ஒதுக்கப்படுவதன் நோக்கம் என்ன? அந்த நோக்கத்தைப் பாழ்படுத்தக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடந்து கொண்டு இருந்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் தடுக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: என்ன மாதிரியான தவறு செய்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால், தவறு நேர்ந்திருக்குமானால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தவறாது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே திருப்பூர் பால் விநியோக சொசைடிக்கு சென்னிமலைப் பகுதியிலே நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது வன இலாகாக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்கிறார்கள். அது என்னுடைய தொகுதி அந்த நிலங்களைக் கூட்டுறவு பால் விநியோக சங்கம்தான் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அது அனுபவிக்காமல் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வேண்டிய ஒரு பெரிய பிரமுகருக்குக் கொடுத்து வருகிறது என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா, அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இப்பொழுதுதான் முதன்முதலாக அரசாங்கத்திற்கு வருகின்றன. அவை உண்மையா என்பதைப்பற்றி தொடர்ந்து பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். எஸ். மணி: தலைவரவர்களே, மேய்ச்சல் காடுகளுக்கு என்று நிலங்களை வாங்கி கொண்டு இன்றையதினம் விவசாயம் செய்து கொண்டு சிலர் பலன் பெறுகிறார்கள் என்ற தகவல்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறதா? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(விடை இல்லை)

1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இந்தப் பால் சொசைட்டியிலே எப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். எப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் என்று சொல்லும்பொழுது பணத்தைக் கையாடுகிறார்கள், அதுமட்டுமல்ல, மற்றொருவர் பெயரில் பொய்க் கையெழுத்திட்டுப் பணத்தை வாங்குகிறார்கள் என்ற தகவல்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வந்து போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கும்பொழுது பால் கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டிகளின் ரிஜிஸ்திரார் விசாரணைக்குரிய தஸ்தாவேஜுகளைக் கொடுக்க மறுக்கிறார், ஆகவே அதற்கு வேண்டிய எற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அம்மாதிரி ஒழுங்கினங்கள் கையாடல்கள் ஏற்பட்ட எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் அரசாங்கம் எந்த எந்த காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்களே கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த நிகழ்ச்சியின் மீது அரசாங்கம் எவ்வளவு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. சு. துரைசாமி : கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கங்களுக்குக் காடுகளைக் குத்தகைக்கு எடுப்பதன் நோக்கம் அதுமட்டுமல்ல. கிடைக்கக்கூடிய தீவனங்களைக் கால்நடைகளுக்கு ஏராளமான முறையில் கொடுத்து அதிகமாசப் பால் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். முன்பு அமைச்சராக இருந்த ஒருவருடைய உறவினர் என்ற காரணத்திற்காகத் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு எடுக்கப்பட்ட நிலத்தை தனிப்பட்ட அந்த அமைச்சரின் உறவினர் ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர் மீது இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமோ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கனவே கூறினேன். அதுபற்றி அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எம். கண்ணப்பன் : திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் விநியோகச் சங்கத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு பால் சேமித்து அனுப்பப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மூலக் கேள்விக்கும் துணைக் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூல வினாவிற்குச் சம்பந்தமான துணை வினாவை திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் கேட்பார்கள்.

[1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. பி. வேலுசாமி : இந்த திருப்பூர் பால் சொசைடியானது வெகு காலமாக நடந்து வருகிறது. இதற்கு வருஷா வருஷம் மானியம் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதுவரை மானியத்தைக் கொண்டு வாங்கப்படுகிற கால்நடைகளில் எத்தனை உயிரோடு இருக்கின்றன? எத்தனை இறந்து விட்டன?

(விடை இல்லை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது மூல வினாவை ஒட்டியதாக இல்லை.

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(i) பல்லடம் வட்டத்தில் கடன், கிஸ்தி வசூலைத் தள்ளி வைத்தல்

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 42-வது விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இச் சபையில் கொண்டுவர முன்னறிவிக்கை கொடுத்திருக்கின்றேன் :

“கடந்த பல மாதங்களாகப் பல்லடம் தாலுகாவில் பருவ மழை தவறிவிட்டதால் பஞ்ச நிலைமையேற்பட்டு கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம், கால்நடை, நிலைமை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை, இவை எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையில் விவசாயிகளின் கடன் கிஸ்தி வசூல் செய்வதில் நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.”

தலைவர் அவர்களே, இப்போது அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து கடன், கிஸ்தி எல்லாம் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதைக் கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் வசூலிக்காமல் வருகின்ற வருஷம் வரை தள்ளிப் போடுவது நல்லதாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது பல்லடம் தாலுகாவில் பருவ மழை தவறியதோடு கூட, வழக்கமாகவே செழிப்பான கோவை மாவட்டத்தில் மிகத் துயரமான நிலைமைக்கு ஆளாகிறவர்கள் பல்லடம் தாலுகா மக்கள் செழுமையான காலத்தில் கூட அங்கு சிரமங்கள் அதிகம். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இது பற்றிய தம்முடைய கருத்தை கவர்னர் அவர்கள் உரை மீதான விவாதத்தின் போதும், ஒரு மாத காலம் நடைபெற இருக்கிற பட்ஜட் கூட்டத்தின் போதும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறலாம். அங்குள்ள நிலைமைகளை, சிரமங்களைப் பற்றிக் கண்டிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல எல்லா விதமான உரிமையும் உண்டு. அரசாங்கமும், பல்லடம் மாவட்டம் மட்டுமல்லாமல் சிரமங்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு கெல்லாம் அந்தச் சிரமங்களைப் போக்கும்

1968 பிப்ரவரி 17 [திரு. கே. மதியழகன்]

வகையில் அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய என்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களின் விதி முறைகளுக்கு உட்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேரவையை ஒற்றிவைக்கத் தேவையில்லை.

(ii) திண்டுக்கல் மாணவர்கள் மீது போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகம்

* **திரு. என். வரதராஜன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன்:—

“தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்கள் பற்றிச் சொன்ன தவறான கருத்துக்களுக்குத் தங்களது அதிருப்தியை அமைதியாகத் தெரிவித்துக் கொண்ட திண்டுக்கல் நகர் மாணவர்கள் மீது 10-2-1968-ம் தேதி போலீசாரால் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்துள்ளதால் இப் பகுதி மாணவர்கள் மத்தியில் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டுள்ளதுபற்றி விவாதிக்க இந்த அவையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எப்படித் தமிழக அரசின் சாதாரண நிர்வாகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்பதைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திண்டுக்கல் விஷயமாக ஏற்கனவே நான் ஒற்றிவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். அது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பற்றி இங்கே கேட்க முடியாது.

திரு. என். வரதராஜன் : பொதுவாக, சாதாரணமாகத் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக சுமார் 50 மாணவர்கள் காலை எட்டு மணிக்குத் திண்டுக்கல் நகரத்தில் திரண்டு வந்திருக்கிறார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களைப் பற்றிச் சொன்ன சில தவறான கருத்துக்களுக்காகத் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்ட வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நிர்ப்பந்தமாக வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சுப்பிரமணியம் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் முயற்சித்ததன் காரணமாக போலீசார் தலையிட்டு தடியடிப் பிரயோகம் நடந்தது. அதன் காரணமாக அந்த ஐம்பது மாணவர்கள் திரும்பிச் சென்று கல்லூரி மாணவர்கள், உயர் நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் என்று ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக மீண்டும் தடியடி ஏற்பட்டு 14 வயதுக்குட்பட்ட 50 மாணவர்கள்

[திரு. என். வரதராஜன்] 1968 பிப்ரவரி 17

காயமடைந்தார்கள். ஆனால் அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று இவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. The Hon. Speaker has asked the Member to say how the subject comes under the day to day administration or under the purview of the rules.

MR. SPEAKER : I have asked him to say how it does not come under the ordinary administration of the law.

THIRU K. VINAYAKAM : He is going into the merits of the subject and giving details. Let him explain why the subject does not come under the ordinary administration of the law.

திரு. என். வரதராஜன் : நான் அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். அன்று 50 மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டுக் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல் நகரம் அமைதியற்றிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இதைச் செய்தார்கள் என்று திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறுவது தவறு. அன்று மாணவர்கள்தான் திரண்டு வந்தார்கள். நேற்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, அமைதியான முறையில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு, ஆட்சேபத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமையுண்டு என்று கூறினார். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தவறான ஒரு கருத்தைக் கூறியதன் காரணமாக அதற்கு ஆட்சேபத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் கூடிய மாணவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இத்தகைய நிலைகள் தமிழகத்தில் பரவும் படியான சூழ்நிலை இருப்பதால் இதைப் பற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த ஒற்றி வைப்புப் பிரேரணையில் திண்டுக்கல் காங்கிரஸ் மாநாட்டின்போது மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநாட்டின்போது மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களைப் பற்றிச் சொன்ன ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் மாணவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்காகக் கறுப்புக்கொடி கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்துகிற நேரத்தில் அங்கு ஏற்பட்ட மோதலின் விளைவாத போலீசார் தலையிட நேர்ந்தது. அந்த மோதலைத் தவிர்க்க போலீசார் தலையிட்டபோது மாணவர்களைக் குறிப்பிட்டுத் தாக்கவேண்டுமென்று தாக்கவில்லை. போலீசார் மோதலைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தலையிடுகின்ற நேரத்தில் மாணவர்கள் சிலரும் தாக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். மாணவர்கள் தாக்கப்படுவதையோ, மாணவர்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்ற யாருமே தாக்கப்படுவதையோ, வரவேற்பது என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை அல்ல, இந்த அரசின் விருப்பமல்ல.

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

எந்த ஒரு காரியமும் அமைதியான முறையில் நடைபெற வேண்டும். எந்தக் கிளர்ச்சியானாலும் அதில் வன்முறைகள் துழைந்து விடக் கூடாது. வன்முறைகள் துழையும் என்று தெரியுமானால் கிளர்ச்சிகள் நடத்துபவர்கள்கூட அதிலிருந்து ஒதுங்குவது நல்லது என்றளவில் இந்த அமைச்சரவையும், இந்த அமைச்சரவையின் தலைவர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவருமான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல நேரங்களில் எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்குப் பிறகு, இதுபோன்று நாட்டில் நடைபெற்ற பல்வேறு சம்பவங்களுக்குப் பிறகு மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களைப் பார்த்து, தான் கூறிய வார்த்தை தவறு எனப்படுமானால் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைகளை திரும்பப் பெறுகிறேன் என்று அவர்கள் கூறியதை மாணவர்களும் பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக் கொண்டு இப்போது ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அமைதியான சூழ்நிலையில் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியவைகளை யெல்லாம் இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தில் சொல்லிவிட்ட காரணத்தினால் இதை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகம் . . .

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன கேட்கிறீர்கள் ?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : சென்ற வருட ஆரம்பத்தில் வேட்டைக்காரன்புதூரில் ஒரு கவுண்டரைப் பற்றி, சரித்திரம் காணாத அளவில் போலீசார் செய்த அக்கிரமங்களைப்பற்றி ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன். அதுபற்றி வாயைத் திறக்கக் கூட அனுமதிக்கவில்லை. இப்போது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் இன்னும் பேசிக் கொண்டு போனால் தவறாக முடியும் என்பதற்காக நிறுத்துகிறேன். நீங்கள் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்றால் முடியுங்கள். நீங்கள் பேச விரும்புகிறீர்களா ? நான் பலமுறை சொல்லியாகிவிட்டது. 68-வது விதிக்கு முரணான ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் என் அறையிலேயே தள்ளப்படும். 68-வது விதிக்கு உட்பட்ட தீர்மானங்கள் மட்டும்தான் இந்தப் பேரவைக்கு வரும். அப்படி வந்த பிறகு அது 50-வது விதிக்குள் வருகிறது என்பதைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படும். இவ் விதிகள் எல்லோருக்கும் பொருந்தும். உங்களுக்கு மட்டும் ஏதோ சொன்னதாகச் சொல்லத் துணிய வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பேரவைத் தலைவர்] [1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. என். வரதராஜன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள காரியத்தை விவாதிப்பதற்காக பேரவையைத் தள்ளி வைக்கத் தேவையில்லை. போலீஸ் தடியடிகளுக்காக பேரவையை ஒற்றி வைக்கக் கூடாது என்பது பற்றி, பேரவைத் தலைவர்களின் ஐந்தாறு தீர்ப்புகளை ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். இதற்காக ஒற்றிவைப்புத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திண்டுக்கல் சம்பவத்தைப் பற்றி நான் ஒரு ஒற்றிவைப்புப் பிரேரணையை இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் கொடுத்திருக்கிறேன் என்ற ரூபகம் இருக்கிறது. அது என்னவாயிற்று என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த முறை கடைசியாகத் தெரிவிக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு நோட்டீஸ், முன்னறிவிக்கை, ஒரு தீர்மானம், ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம், அல்லது ஒரு அவையுரிமைக் கேள்வி இவற்றை அலுவலகத்தில் கொடுத்துவிட்டு, அது என்னவாயிற்று என்று இங்கே—பேரவையில் கேட்கக் கூடாது என்று விதி தெளிவாக இருக்கிறது. கேட்க வேண்டிய இடம் என் அறை. என் அறையில் கேட்க வேண்டும்.

(ii) திரு. சேத் கோவிந்ததாஸ் தமிழக அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று பேசியது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இரண்டு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களில் 'தமிழக அரசு' என்பது மட்டும் 68-வது விதிக்கு உட்பட்டிருப்பதால் இங்கு அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 42-வது விதியின்படி கீழ்க்கண்ட அவசர அவசிய விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க அனுமதி கோரி அறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன்.

"இன்றுள்ள தமிழக அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று சேத் கோவிந்ததாஸ் பேசியதன் காரணமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள கொதிப்பைப்பற்றி விவாதிக்க சபையை ஒத்திவைக்கக் கோருகிறேன்."

நாம் மொழி சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியுள்ளோம். மொழி அடிப்படையில் மாணவர்கள் மத்தியில் எவ்வளவு பெரியதொரு அதிருப்தி ஏற்பட்டு அந்த அடிப்படையில் எவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது என்பதை மட்டுமல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 50 உள்விதி 10-ன்படி தமிழக அரசின் பொறுப்பில் தெளிவாக அடங்கியுள்ள காரியமாக அது இருத்தல் வேண்டும். யாரோ கவிழ்க்க வேண்டுமென்று பேசியது, தமிழக அரசின் பொறுப்பில் அடங்கியுள்ள காரியமா என்பதை விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 17]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நம் மாநிலத்தைப் பொறுத் தவரை எந்த மொழி இருக்க வேண்டும், எந்த மொழியில் நம் காரியங்கள் அமல் படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது இந்த சர்க்கார் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. அந்த அடிப்படையில் நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். இது சட்டவிரோதமானது என்ற அடிப்படையில், இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அரசியல் சட்டத்தில் இந்திதான் ஆட்சி மொழி என்றிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இப்படி நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானம் சட்ட விரோதமானது. ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட வேண்டும், கவிழ்க்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 14 தேசிய மொழிகள் என்று கூறிவிட்டு அந்த 14 தேசிய மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு இந்த இருபது வருட காலமாக நீடிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதே ஒரு சட்டவிரோதமான போக்கு என்பதை நாம், அதிகாரத்து பார்க்க முடிகிறது. ஏற்கனவே இந்தி தான் ஆட்சிமொழி என்று அரசியல் சட்டத்தில் நிறைவேற்றி இருந்தாலும் காலஞ்சென்ற பிரதம அமைச்சர் மகிப்பிற்குரிய நேருஜி அவர்கள் கூட அதைத் தள்ளிப் போட வேண்டும், இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்பும் வரையில் இது இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களும் சட்டவிரோதமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதுதான் பொருளா? நாம் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானம், நம் உரிமைப் பிரச்சினை, நம் மக்களின் பிரச்சினை என்பது மட்டுமல்லாமல் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் அது நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் அதிகாரத்து பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, இந்தச் சர்க்காரை மொழியைக் காட்டி, மொழி சம்பந்த மாக நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானத்தைக் காட்டி இந்த அரசை டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டுமென்கிற அளவிற்கு ஏதோ பேசிவிட்டார்கள் என்று நாம் விடக் கூடாது. இப்படி ஒரு உறுப்பினர் டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டுமென்று பேசியிருப்பதும், அதேநேரத்தில் இன் னொரு உறுப்பினர் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மத்திய சர்க்கார் பலம் வாய்ந்த ஒரு ரிசர்வ் படையை வைக்க வேண்டுமென்று பேசியிருப்பதும், இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது . . .

* THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. When the Hon. Speaker gives one ruling, it is the duty of every hon. Member to obey it. Rules are very clear. The Hon. Speaker has requested the hon. Member to explain how it falls within the purview of the Madras Government. But my hon. Friend is deviating, expatiating, going out of the way and explaining everything. That means that before the Hon. Speaker disallows the adjournment motion, the purpose for which he has brought forward the motion has been completely served. Are we to just tolerate this kind of position and that too under your chairmanship? You are supposed to be the Speaker of this House and you are the topmost custodian of the rights and privileges of the Members and should this happen under your nose? That is my fear.

[1968 பிப்ரவரி 17]

MR. SPEAKER : The point of order raised by the hon. Member, Thiru Vinayakam, is upheld and it is correct. The Hon. Member, Thiru Kothandaraman, has stated enough to explain how it is within the responsibility of this Government.

தமிழக அரசின் பொறுப்பில் தெளிவாக அடங்கியுள்ள காரியமா இது, என்பதுபற்றி அரசினரின் கருத்து என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தில் பாராளுமன்றத்தில் சேத் கோவிந்ததாஸ் அவர்கள் தமிழக அரசை டிஸ்பீஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது தமிழ்நாட்டு மக்களைக் கொதிப்படையச் செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கொதிப்படையச் செய்திருப்பது உண்மையாக இருக்கலாம். கொதிப்பு ஊட்டக்கூடிய வார்க்கைகளைச் சொல்வதையே சிலபேர் வடிக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பண்புப்படி, “இனிய உளவாக இன்னதை கூறல் கலியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று” என்னும் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலே தமிழ்நாட்டு மக்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். அந்தவகையில் சிறுசிறு தவறுகள் இருந்தாலும், இன்னல்கள் இருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் நாம் ஒருவருக் கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு நல்ல பண்பாட்டினை வளர்க்க வேண்டும் என்ற அளவிலும் அதே நோக்கில் இந்திய ஒருமைப் பாட்டைத் தாய்மையான நோக்கத்தோடு உருவாக்க வேண்டும் என்ற அளவிலும் இன்றைய தமிழக அரசை ஆதரித்து நிற்கும் மக்களும், ஏன், எதிரிக் கட்சிகள் பலவற்றை ஆதரித்து நிற்கும் மக்களும் ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திமொழி அதிகக்கத்திலே இந்திய ஒருமைப்பாடு சூலைந்து விடக்கூடும் என்ற ஒரு காரணத்தால் இந்திமொழி அதிகக்கத்தைத் தமிழகம் வரவேற்காமல் இன்றைய தினம் தமிழகச் சட்டமன்றத்திலே மிகவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதை வைத்து சேத் கோவிந்ததாஸ் அவர்கள் கடுமையான சொற்களை வாரி விசியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் தமிழக மக்களுடைய கொதிப்பை அவர் பல முறை உணர்ந்திருக்கிறார் என்றாலும் மேலும் மேலும் புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சுவதைப் போல கடுமையான சொற்களை வாரி விசியிருக்கிறார் என்றாலும் இது தமிழக அரசினுடைய பொறுப்பிலே வராது என்ற காரணத்தால் இந்த ஒற்றி வைப்புத் தேவையில்லை என்ற கருத்தைத் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள காரியம், நமது விதி 50 உட்பிரிவு 10-க்கு, அதாவது தமிழக அரசின் பொறுப்புக்குள் தெளிவாக அடங்கியுள்ள காரியமாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற இந்த விதிக்குப் புறம்பாக இருக்கிற காரணத்தால் இதற்காக இப் பேரவையை ஒற்றிவைக்கத் தேவையில்லை என்று முடிவு கூறுகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 17]

3. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொதுவிவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பொதுவிவாதம் இரண்டு மணி நேரம். 12-30 மணியளவில் இவ் விவாதம் முடிவுறும். திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார்கள்.

* **திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் :** தலைவரவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டை இந்த மாமன்றம் தமிழக அரசுக்கு அளித்த பிறகு முதன்முதலாக துணை மதிப்பீடுகள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தமிழக அரசு மிகவும் முன்னோக்கையுடன் நல்லமுறையிலே செலவினங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது என்பது இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளைப் பார்க்கிறபோழுது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. வீணாக விரயமாக்குவதற்கோ, அல்லது மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கோ அல்லது பாதைகளுக்குத் தார் போடுவதற்கோ பணத்தைச் செலவழிக்காமல் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற முக்கியமான உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்க மின்சாரத்திற்கு ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைவிடக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். மேற்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு மின்சாரப்பம்பு செட்டுகள் 33,000, இந்த ஆண்டு மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் கிட்டத்தட்ட 42,000. இந்த வகையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே இயங்குகின்ற தமிழக அமைச்சரவை உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கம் செய்து மின்சார வாரியத்தை அந்தப் பணியிலே ஈடுபடுத்த ஆதரவு தந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் 3 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்தது பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத் தக்கது.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சர்க்காரிலே பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படியை இந்த ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற ஈட்டுப்படிக்கும், மாநில சர்க்கார் கொடுக்கின்ற ஈட்டுப்படிக்கும் இருக்கின்ற அந்த வித்தியாசத்தை, வேறுபாட்டைப் போக்க அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வருகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 75 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலேயுள்ள மக்களை விலைவாசி உயர்வு கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஏழை நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்காக, அவர்களுடைய அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களை அவர்களுக்கு அளிப்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் படியரிசித்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முதலீடு அதிகமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தினாலே வளர்ந்த உணவுப் பெருக்கத்தை வாங்குகின்ற வகையிலும், கொள்முதல் செய்கின்ற வகையிலும் நம்முடைய சர்க்காருக்கு இந்த ஆண்டு 9 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருந்தோம். ஆனால் பல அத்தியாவசிய சர்க்கரை போன்ற பொருள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்ட காரணத்தால் கொள்முதல் செய்வதற்கு 3 கோடி ரூபாய் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பண்டங்களை நல்ல விலையில், தரமான விலையில் அளிப்பதற்குத் தமிழக அரசு சமயமறிந்து எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது.

இதற்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தமிழக அரசு சென்ற ஆண்டைவிட கொள்முதல் அதிகமாகச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலே கொள்முதல் செய்யப்படாமல் 1 லட்சம் டன் குறைவாக விடப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்லாமல், தமிழக அரசு எக்கர் ஒன்றுக்குக் கீழே உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டாமென்று ஒரு முடிவை எடுத்து, அதனால் 20 லட்சம் விவசாயிகள் கொள்முதலுக்கு ஆளாகாமல் இருந்தார்கள். இவைகளுல்லாம் போக கொள்முதல் செய்யப்பட்டதைத்தான் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தால் அவர்கள் கூற்றில் உண்மையில்லை என்பதைக் கண்டு கொள்வார்கள். இந்த விலைவாசி பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணம்? இந்த மாமன்றம் அதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிப்பதிக்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசி உயர்வு எதனால் ஏற்படுகிறது? விலைவாசியைத் தடுக்க யார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்? விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு யார் காரணம் என்பதை இந்த மாமன்றம் மிகத் தெளிவாக மக்களிடையே விளக்கவிட வேண்டும். நோட்டிபிக்கின்ற அதிகாரம் டெல்லி சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. மொத்தப் பணத்தின் அளவு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். இதுதான் அடிப்படைப் பொருளாதாரம். ஆனால் இந்திய நாட்டில் உற்பத்திப் பொருள் அதிகமாகவில்லை, பண நோட்டுப் பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொதுவாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதைக் கடந்த இருபது ஆண்டிக் காலத்திலே விலைவாசி ஏறியதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். விலைவாசியேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்த காங்கிரசுக் கட்சியால் தான் ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் இந்தக் கஷ்டத்திற்கு ஆளானார்கள். இதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் நடைமுறைக் கொள்கைதான். இந்த நாட்டில் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தையிட, ரூபாய் நோட்டுக்களின் பெருக்கம் தான் அதிகம். இந்த ஆண்டே 400 கோடி ரூபாய்க்கு

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

நோட்டை மேலும் அச்சடித்து விட்டிருக்கிறார்கள். வெறும் காகித நோட்டுக்களின் புழக்கத்தினாலே, காகித நோட்டை அச்சிட்டு வெளியிடுவதானாலே அத்தியாவசியப் பொருள் விலை ஆகாயத்திலே தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் காரணம் என்றால், இந்திய சர்க்காரில் ஆட்சி செய்யும் காங்கிரஸ் கட்சிதான் காரணம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்கட்சியாக இருந்தபொழுது விலைவாசி உயர்வுக்காகப் போராடியதே, ஏன் விலைவாசிகளை இப்பொழுது குறைக்கவில்லை என்று அவர்களே கேட்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபொழுது காங்கிரஸ் கட்சிதான் மாநிலத்திலும் சரி, மத்தியிலும் சரி ஆளும் கட்சியாக இருந்தது. அவர்கள்தான் விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபொழுது விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் போராட்டத்தை நடத்தி சிறை சென்றிருக்கிறோம். விலைவாசி குறைய வேண்டுமானால் மத்திய சர்க்காரிலே, நோட்டு அடிப்பதை, ரூபாய் நோட்டுகளை கத்தை கத்தையாக அடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஆட்சிகாலத்திலே ரூபாய் நோட்டுகள் அதிகமாக அச்சடித்து விடுவது மட்டுமல்லாமல் தனியார் துறையிலும் வெறு அச்சடித்து கள்ள ரூபாய் வெளியாகின்றது. அவற்றைச் சரிவர தடுத்து நிறுத்த முடிந்ததா? அதுவும் இல்லை. இப்படியெல்லாம் ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சடித்துவிட்டு, புழக்கப்படுத்தி விட்டு அவர்கள் இன்றையத் தினம் விலைவாசி ஏறிவிட்டதே என்கிறார்கள்.

(திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் எழுந்தார்):

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகிற உறுப்பினர் உட்கார்ந்தால் நீங்கள் கேட்க முடியும் உட்காரவில்லையென்றால் நீங்கள் கேட்க முடியாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கள்ள நோட்டு அடித்ததன் காரணமாகப் பண வீக்கம் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் அவர்களுடைய கையிலே இருந்தால் அருள் கூர்ந்து சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா அமைச்சருக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அது இருந்தது. எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அது இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு புறம், விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று மறு புறம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விலைவாசி ...

திரு. என். துரைபாண்டியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பியுள்ளார்கள்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் தான் இருந்தது கள்ள நோட்டு என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தெரிந்திருந்தால் அதையும் சொல்லியிருக்கலாம். இப்பொழுது பத்திரிகையிலே வருகிறதே அந்த மாதிரியா? அல்லது திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்திருந்தால் அதையும் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலம் என்று சொன்னது அவர்களைக் குறை கூற அல்ல. ஒரு காலக் கட்டத்தைக் குறிப்பிட்டதான் சொன்னார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய விலைவாசிக் கொள்கையை அவர்கள் திட்டவாட்டமாக அறிவித்து விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி அதிகமா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி நியாயமானதா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி குறைவா? இப்பொழுது இருக்கிற விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால் மேற்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சடிப்பதற்குத் தடைச் செய்வதற்கு அவர்கள் நம்முடன் ஒத்துழைப்பார்களா? வெல்லம் விலை ஏறி விட்டது, மிளகாய் விலை ஏறி விட்டது என்றெல்லாம் பட்டியல் போடுகிறார்கள். அப்படியானால் இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி அதிகம் என்று கருதுகிறார்களா? ஆனால் அதே சமயத்தில் நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் அப்படியானால் மேலும் விலை வாசிகள் ஏறுதா? ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பண வீக்கக் கொள்கையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் போக வேண்டுமானால் இந்த நெருக்கடி நிலைமைகளிலேயிருந்து ஏழை மக்கள் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் இந்திய அரசு நோட்டு அடிப்பதற்கு உள்ள அந்த உரிமையை மாநிலங்களுக்குத் தர வேண்டும். இல்லையானால் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசித்த பிறகுதான் அவர்கள் நோட்டு அடிக்கின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசியை அங்கே இருக்கிற சர்க்கார் ஏற விட்டுவிட்டது. இதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளுக்கு மட்டும் மாநில சர்க்காரைப் பொறுப்புக் காட்டுவது எந்த விதத்திலே நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சியிலே தான் விலைவாசிகள் ஏறியதே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே விலைவாசிப் பிரச்சனை வரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொருளாதாரத்திலே சொல்லுவார்கள் MV=PT. M என்பது பணம் P என்பது

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

விலைவாசி, எந்த அளவிற்குப் பணம் அச்சடிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகவில்லையானால் விலைவாசிகள் கூடிக் கொண்டே போகும். ஆகவே பணத்தை அச்சடிக்கின்ற அதி காரத்தை மாநில அரசாங்கங்களுக்கு நீங்கள் விட்டு விடுங்கள், வெறும் ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதைக் கட்டுப் படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கி விலைவாசியைக் குறைத்துக் காட்டுகிறோமா இல்லையா என்பதைப் பாருங்கள்?

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் நம்முடைய ஆட்சி மிக நல்ல முறையிலே இயங்கி வருவதாலும் அரசியல் நெருக்கடியை உருவாக்க முடியாத அளவுக்கு முன்னேற்றக் கழக அரசு நல்ல பலம் வாய்ந்திருக்கிற காரணத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் முரட்டுப் பொருளாதார நெருக்கடியை உருவாக்கியாவது தமிழ்நாட்டிலே விலையேற்றத்தை உருவாக்கியாவது இங்கே ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாக இருக்கிறது.

எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எந்த வாழ்க்கைத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் மத்திய சர்க்காரிடம் கையேந்தி நிற்க வேண்டிய நிலைமை தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் தமிழக அரசு தன்னுடைய நிதி நிலைமைகளை நிதி நெருக்கடிகளை சமாளித்துக் கொள்ள தமிழ் நாட்டிலே நாம் உடனடியாக ஏதாவது ஒரு நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்நாட்டு சர்க்காரே பாங்குத் தொழிலைப் பண்ணலாம். இந்த மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிற நம் நாட்டு மக்கள் அவர்களிடத்திலே இருக்கிற பணத்தை தமிழ்நாட்டு சர்க்காருக்குக் கொடுத்து உதவுகின்ற வகையிலே அது பயன் படும். இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பாங்குகள் கூட மத்திய சர்க்காரின் கையிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய மக்களின் பணம் மத்திய சர்க்காரின் பாங்குகளிலே போடப்படு கின்றன. அவைகளிலே வருகின்ற அந்த பாங்கு லிபெசலிட்டீஸ், அதாவது பாங்கு வசதிகள் மத்திய சர்க்காரால் பயன்படுத்தப்படு கின்றன. நிதி நெருக்கடியிலிருந்து தமிழகத்தை விடுவிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே வழி நாம் இந்த பாங்குகளை பல்வேறு இடங்களிலே ஆரம்பிக்கலாம். அதற்கு இடம் உண்டு. காங்கிரசார் கண்டுபிடித்த கடன் எழுப்புகின்ற முறையை மேற் கொள்ளுவதைவிட இது சிறந்தது. இன்றைய தினம் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள், பலாத்காரத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று. சட்டச் சலுகைகளைக் காட்டிக் கடனைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்குகிறார்கள் என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் நீக்கப் படுவதற்கு, பண வசதியைப் பெருக்குவதற்குப் பொருளாதாரத் துறையில் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்துவதற்கு

[திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

தமிழக அரசு தனக்குச் சொந்தமான பாங்குகளை இந் நாடு முழுவதும் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்றைய நிலைமையில் நான் இன்னொன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற குழப்பங்களுக்கெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் காரணம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். உண்மையான காரணத்தை உணர்ந்து கொள்ள இன்னும் மறுக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பம் இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் அல்ல; ஆந்திராவிலே குழப்பங்கள்; மைசூரிலே குழப்பங்கள். இன்னும் நம்முடைய நாட்டிலே காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்க்கின்றபொழுது மாணவர்கள் கொதிப்படைகிறார்கள். இது ஏதோ சட்டம், ஒழுங்கு பிரச்சினை என்று நாம் கருதவில்லை. இதில் அடிப்படை பிரச்சினைகள் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற மாணவர்கள் வருங்காலத் திராவிடர் சமுதாயம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டிருக்கிற இந்தத் திணிப்புக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; இன்று மாணவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற ஆத்திரம் எல்லாம் இந்தி ஒழிந்து விட்டது, இன்னும் காங்கிரஸ் இருக்கிறதே என்பதுதான். இந்தி ஒழிந்தாலும் காங்கிரஸ் ஒழியவில்லையே என்பதுதான் அவர்களிடத்திலே இருக்கிற குறையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகையினாலே தான் எனது அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தயவு செய்து இனியும் காங்கிரஸை வைத்திருக்காதீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி இனி எந்த வகையிலும் தென் மாநிலங்களுக்குப் பயன்படப் போவதில்லை. காங்கிரசைக் கலைத்தால்தான் நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படும். வருங்கால இளைஞர் சமுதாயம் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்த்துப் போர்க் கொடி உயர்த்தி விட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய மொழியை உயிருக்கும் மேலாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே மகாத்மா காந்தி அவர்கள் காங்கிரசைக் கலைத்து விடும்படி கூறினார், கேட்கவில்லை. நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன், இதையாவது கேளுங்கள். உடனே காங்கிரசைக் கலைத்து விடுங்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் எனக்குத் தெரிந்து பல நல்ல நண்பர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திறமை நாட்டுக்குப் பயன்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்க வேண்டும்; ஆகையினாலேதான் அந்தக் கட்சியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வருங்கால வரலாற்றில் ஒரு கறை படிந்த அத்தியாயத்தில் இடம் பெறுவதை விட, ஒளி மிகுந்த அத்தியாயத்தில் இடம் பெறுவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியை உடனடியாகக் கலைத்துவிட வேண்டும். தங்களுடைய விலைவாசிக் கொள்கையைக் கண்டித்து விட்டு, பண விகிதத்தைக் கண்டித்து விட்டு, மொழிக்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

கொள்கையைக் கண்டித்துவிட்டு, காங்கிரஸ் கட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய திறமை வேறு முறையில் பயன்படுவதற்கு வழி ஏற்படுமென்றும் அவர்கள் மீது கொண்டிருக்கிற நட்பாலும் நல்ல எண்ணத்தாலும் இதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நல்ல வரவுசெலவுத் திட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே தந்து நல்ல முறையிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் ஒன்று அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் மறுபடியும் விலைவாசி ஏறி விட்டது; கொள்முதல் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறபொழுது தயவு செய்து ஆதாரத் தோடு பேச வேண்டும். ஏனென்றால், ஏழை மக்களுடைய பிரச்சனை, தொழிலாளி மக்களுடைய பிரச்சனை, பாட்டாளி மக்களுடைய பிரச்சனை, விலைவாசி ஏற்றம். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் இந்திய சர்க்கார். அந்தக் கொடுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பாடுபட இயங்கி வருவது தமிழக சர்க்கார் என்பதை உணர்ந்து அவர்கள் நல்லமுறையிலே இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானிய மதிப்பீடுகளை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Deputy Leader of the Opposition will have ten minutes, and the Leader of the Opposition will have fifteen minutes later on.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் விவாதத்தின்போது ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் ஆழ்ந்த கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முற்படுகிறேன்.

முதலில் எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியைக் கலைத்து விட வேண்டும் என்று காந்திஜி அவர்கள் முன்னால் கூறியுள்ளதாகவும், அதை மேற்கோளாகக் காட்டி, நாங்கள் மாணவர்களுக்கு எதிராக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டி, எங்கள் கட்சியையே கலைத்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். முதலில் மாணவர்களுடைய நலனிலே நாட்டம் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற இந்த அரசு செய்த ஓரிரு காரியங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக, மெடிகல் கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக, அதற்குப் பிற்பாடு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு ஏற்பட்டது பற்றியும், பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு ஏற்பட்டது பற்றியும் எனது கருத்துக்களைக் கூறுவது எனது கடமை என்றே கருதுகிறேன். அதிக எண் பெற்ற மாணவர்கள் அந்தத் தேர்விலே இடம் பெற முடியவில்லை, மூன்று கமிட்டிகள் பணிபுரிந்தபோதிலும், சரியான முறையில், ஒழுங்கான முறையில், சட்டபூர்வமான முறையில் தேர்வு நிதானிக்கப்படவில்லை என்று கண்டு அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுச் செய்து

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

கொண்டார்கள். அந்த மனுவை எதிர்த்து அரசாங்கத் தரப்பில் அதற்கு வேண்டிய எதிர் விவாதங்களெல்லாம் நடத்தினார்கள். விவாதங்கள் நடத்தியது பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நமது அட்வகேட் ஜெனரல் இருந்தார்கள், கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் திறமை மிக்கவர்களாக இருந்த போதிலும், அது போதாது என்று நினைத்து, இன்னொரு பெரிய அட்வகேட்டை அவர்கள் கேஸை வாதாடுவதற்காக அமர்த்திக் கொண்டார்கள். கடைசியாக நடந்த நிகழ்ச்சி என்ன என்பதை நீங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த வரையிலே அங்கு ஹைகோர்ட்டில் நமது அட்வகேட் ஜெனரல் கவர்ன்மெண்டோடு அடிக்கடி தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலையெல்லாம் மாணவர்கள் மறந்திருக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன். கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அப்பீலிட்விட், கவுண்டர் அப்பீலிட்விட் எல்லாம் எந்த முறையிலே இருந்தன என்பதெல்லாம் இந்து பத்திரிகையிலும், ஏனைய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருந்தன. அதையெல்லாம் இன்னும் மாணவர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பெட்டிஷன்கள் பேரில் இடங்களெல்லாம் ராஜ்யாக ஒதுக்கப்படுவதற்கு அட்வகேட் ஜெனரல் பெருமூயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்குத் தனியாக ஒரு அட்வகேட் தேவையா என்பதை இந்த மன்றமே முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும் என்பதை நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு வக்கீல் பிஸாகக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அத்தகைய முறை தேவையா என்பதைப்பற்றி நீங்களே சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அட்வகேட் ஜெனரல், கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவும், அவர்களுடைய உதவியும் போதா? இம்மாதிரி ராஜி செய்து கொள்வதற்கு அவர்களைச் சமரசப்படுத்துவதற்கு இவர்களுடைய திறமையும், ஆற்றலும் போதாது என்று. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் சார்பாக தனி வழக்கறிஞர் அமர்த்தப்படவில்லை. வழக்கில் அந்தக் கமிட்டியில் பணிபுரிந்தவர்களையும் பார்டியாகச் சேர்த்திருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து தங்களுக்கு வாதாட, அரசாங்க வழக்கறிஞரைத் தவிர, தனியாக ஒரு வழக்கறிஞர் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து, அவர்கள் சார்பாக அந்த வழக்கறிஞர் ஆஜராகி வாதாடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதற்காக அரசாங்கம் பணம் செலவழித்ததா அல்லது இந்தக் கமிட்டியினர் பணம் செலவழித்தார்களா என்பதுதான் பிரச்சனை.

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக வாதாடுவதற்கு தனியாக வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டதாக உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது இல்லை என்று சொன்னேன். அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் அவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்தால், அதிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. ஆகவே, அரசாங்கம்தான் அந்தச் செலவை ஏற்றது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மிக்க மகிழ்ச்சி. இம்மாதிரியாக ஒரு செல்லினம் ஏற்படுவதற்கு இந்தத் தேர்வு காரணமாக இருந்ததே என்று மாணவர்கள் வருந்தமாட்டார்களா, பொது மக்கள் அதைப்பற்றி சிந்திக்க மாட்டார்களா என்பதை இந்த மன்றம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வழக்கு சென்ற பொழுது மார்ச் விஸ்டு “டேஸ்டிராய்” செய்யப்பட்ட பிரச்சனையின் பேரில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு வழங்கியது. அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைமை நீதிமன்றம் மார்ச் லிஸ்டைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் படித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் மார்ச் லிஸ்டை அழித்தது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்பதுதான். அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மார்ச் லிஸ்டை அழிக்க வேண்டும் என்ற அந்த வழக்கம் இந்த அரசாங்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் தோற்றிவைக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்பது உண்மையாக இருந்தால் அதைப்பற்றி நாங்கள் எப்பொழுதும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்று முதலில் ஒரு அலிபிடிவீட்டில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு பாதி இருக்கிறது என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்கள் விவரங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொன்ன மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. சில மார்ச் லிஸ்டுகள் அழிக்கப்படவில்லை என்று பின்னால் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மார்ச் விஸ்டு அழிக்கப்பட்டது ஆச்சரியத்திற்குரியது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு கூறிய பிறகு, அதற்கு என்ன விளக்கம் இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரப் போகிறது என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மார்க் லிஸ்டு அழிப்பது என்ற பாரம்பரியம் எங்கள் ஆட்சியில் தோற்றிவைக்கப்படவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதை அழிக்கக் கூடாது என்று தான் வற்புறுத்தினோம். ஆனால், அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் 'பாரம்பரியமாக அந்த உரிமை எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது காங்கிரஸ் ஆட்சியினால். நீங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு அதைப் பறிக்கக் கூடாது' என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அப்படியே செய்தோம். அடுத்த ஆண்டிலிருந்து எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி விதிகள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படியானால் மார்க் லிஸ்டை அழிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கலாமே? அது அல்லாமல் ஏதோ முன்பு பல ஊழல்கள் நடந்தன என்றெல்லாம் சொல்வது ..

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் முன்னால் சொன்னதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் சரியாகக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மார்க் லிஸ்டை அழிக்கக் கூடாது என்று தான் சொன்னது. ஆனால் அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் திருப்பிச் சொன்னார்கள் 'இது எங்களுக்குத் தரப்பட்ட உரிமை அல்லவா காங்கிரஸ் ஆட்சியினால்? அதை இந்த ஆட்சி எப்படித் திடீரென்று பறிக்கலாம்' என்று கேட்டார்கள். மீண்டும் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைத்து, இந்த ஆண்டு மட்டும் அழிப்பதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜில்லாவாரியாக மாணவர் களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது, ஜில்லாவுக்கு கோட்டா என்பது கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதை இந்த அரசாட்சி செய்த தவறாகச் சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது கூட பழைய அரசாங்கம் நடத்தி வந்த காரியம்தான்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் அறிந்த மட்டில், சட்ட அமைச்சர் கூறுகிற கூற்று இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் சொன்னதால்தான் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது என்று புலப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படியானால், திட்டவட்டமாக நீங்கள் எந்த விதமான மார்க் லிஸ்டையும் அழிக்கக் கூடாது என்று ஏன் நீங்கள் உத்தரவு போடக் கூடாது? சீரும், சிறப்புமாக நீங்கள் ஆட்சிபுரிகிறீர்கள் என்று சொல்லும் பொழுது, ஏன் நீங்கள் இந்த உத்தரவை பிறப்பித்திருக்கக் கூடாது என்று திரும்பவும் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மறுபடியும் பிரச்சனையைக் குழப்புகிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரையில் இருந்த காங்கிரஸ் பாரம்பரியம் மார்க் லிஸ்டை அழிக்கலாம் என்பதுதான். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. செ. மாதவன்]

அழிக்கக் கூடாது என்று சொன்னோம். பழைய பாரம்பரியம் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு ஒத்துக் கொண்டோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிற்பாடுதான் இந்தக் கமிட்டியை இந்த அரசாங்கம் நிறுவினது. ஆகவே, வேண்டிய உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு எந்தவிதமான சட்ட இடர்ப்பாடும் இருக்கவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் கூறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவதில் இந்த அரசாங்கம் கையாண்டிருக்கிற ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி அடுத்தபடியாகக் கூற வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். துலுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாகப் போலீசார் வழக்குத் தொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். தொழில் அதிபர்கள் சார்பிலும், அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பிலும் அந்த வழக்கை அரசு வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டது என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக இந்த அவையிலே கூறினார்கள். இந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுவதுபற்றி ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களையும், ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளையும் கேட்கப்பட்டதாகவும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது. சட்டத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம் என்று நாம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரியாக அரசு வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதற்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. இம்மாதிரியான சட்டமன்ற உறுப்பினர் நடந்து கொண்டால், அதற்கு என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நான் புரிந்து கொண்ட மட்டில், உண்மையில் போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து இந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுவதற்கு பெரிய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதுதான் நிலை. ஆதலால், இம்மாதிரியான வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதில் எல்லோருக்கும் சமமான நிதி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஆனாலும் சரி, அல்லது தனியாராக இருந்தாலும் சரி, சட்டத்தின் முன்னாலே எல்லோரும் சமம் என்கிற தத்துவத்தைப் பாவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு நாட்டில் நல்ல முறையில் பரிபாலிக்கப்படவில்லை, தவறுகள் இருக்கின்றன, பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. நாம் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, கழிந்த இரண்டு வாரங்களில் நடந்திருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நம்மை அச்சத்தில் கொண்டு வைக்கிறது. நாம் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. மத்தியத் துறை அமைச்சருக்கு நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. ஆளும் கட்சி அமைச்சராக இருந்தாலும் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். மக்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

அளிக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. அராஜகச் செயல்கள் நடக்கும்போது போலீசார்கள் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் இப்பொழுது செய்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதனால் அச்சமாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் ஊக்கமற்ற முறையில் செயல்படுகிறார்கள். சமாதானத் திற்கு, அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது போலீசாருடைய தலையாய கடமை. அந்த முறையில் சட்ட இலாக்கா அமைச்சர் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் இருக்குமேயானால், நாம் பெரும் கஷ்டத்திற்கும், இன்னல்களுக்கும் ஆளாகிவிடுவோம். போலீஸ்காரர்கள் நல்ல முறையில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பரிபாலிக்கும் வகையில் காரியங்களைக் கையாள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சொத்துக்கள் நாசமாகிவிடுகின்றன. தமிழகத்திலேயே அதிகமாக ரெயில்வே சொத்துக்கள் நாசமாகியிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும், பாராளுமன்றத்திலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப் படுவதற்காக வேண்டிய காரியங்களை நம்முடைய சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி ரெயில்வே சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கும் வன்முறைக்காரர்களை போலீசார் தக்கமுறையில் கையாள அவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிடவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த காலத்திலெல்லாம், இன்றைய ஆளும் கட்சி எதிர்த்தாப்பில் இருந்தபோது, எவ்வளவு ஆட்சேபணைகள் கூறினார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென்பது சரியா தவறா என்கிற விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலே அரசாங்கம் முனைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை மறுமுறையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு தவறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினால் மட்டும் போதாது. ஏன், காந்திஜியைக் கொல்லவில்லையா, பிரதமர் மீது கல்லெறிந்து முக்கில் காயம் ஏற்படவில்லையா என்று சொல்லி சமாதானம் தேடுவது சரியாகாது. தேர்தல் காலத்திலே பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. கொந்தளிப்புகள் இருந்தன. இன்றைக்குத் தேர்தல் முடிந்து, தாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்று ஒரு வருஷம் ஆகிறது. மக்கள் நியாயமான, அமைதியான ஆட்சியை எதிர் பார்க்கிறார்கள். நல்ல முறையிலே போலீஸ் நிர்வாகத்திலே வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பங்கிட்டுக்குத்தான் இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் உரையிலேகூட படி அரிசித் திட்டத்தின் காரணமாக

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி அளிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. நோட்டு அடிப்பின் காரணமாகத்தான் பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் பெடரல் பைனான்ஸிங் அடிப்படையில் நமக்கு என்னென்ன மத்திய வரியிலிருந்து கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் போதாது, அதிகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது வேறு. அதற்கு அரசாங்கம் முற்படலாம். ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்காரையே குறை கூறிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து, நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தை மாநிலங்களுக்கு வழங்குங்கள் என்று சொன்னால், அது சரியாகுமா? நோட்டு அடிப்பதற்கு என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது; இத்தனை தங்கம் ரிசர்வ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது, கவர்ன்மென்ட் செக்யூரிடி இவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நோட்டுகள் அடிக்கப்படுகின்றனவேயல்லாது, அதற்கு மேலும் அடிக்கப்படுவதில்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நோட்டு அடிப்பதில் (Inconvertible assets) என்றும், (convertible assets) என்றும் இருக்கிறது. ஆகையினால், 'இன்கன்வர்டிபிள் அஸெட்' கள்தான் பண வீக்கத்திற்குக் காரணம். அதைத் தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரில் நமக்கு இருந்த நம்பிக்கைக்கு விரோதமாகச் செய்து கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவேதான் நாமே ஏன் அதைச் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னேனோ அல்லாது வேறு இல்லை. தங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு நோட்டு அடிப்பது என்பது பழைய தத்துவம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் அரசியல் சட்டத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு உரிய விஷயங்கள் எவை, மாநில சர்க்கார்களுக்கு உரிய விஷயங்கள் எவை என்பதெல்லாம் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்ட அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமா என்பது அரசியல் தலைவர்கள் கூடி முடிவு காணவேண்டிய விஷயம். அந்த விஷயத்தை இங்கே நாம் சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகச் செய்துவிட முடியாது. நோட்டு அடிப்பதனால் விலைவாசி ஏறுகிறது, ஆகவே, மத்திய சர்க்கார்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் பார்க்கும்போது இந்தியா முழுவதிலும் விளைச்சல் அதிகமாகி, தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அது பற்றி பிரசிடெண்டு அவர்களுடைய பேருரையிலும் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 90 மில்லியன் டன் ஃபுட் க்ரெயின்ஸ் கிடைத்திருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலும் 8 லட்சம் சொச்சம் டன்கள் உணவு தானிய

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

யங்கள் கொள்முதல் செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் யாரும் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. ஆனால் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், நியாயமான முறையில் இருக்க வேண்டும். கெடுபடிகள் இருக்கக் கூடாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் தன்னிச்சையாக நடந்து கொண்டு விடக் கூடாது. தரமான அரிசி விநியோகம் செய்யப் படுவதில்லை, என்பதை பகிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். உருத்த அரிசியை, க்யூ வரிசையில் ரேஷன் ஷாப்புகளில் நின்று வாங்க வேண்டி இருந்த நிலைமை இன்றைக்கும் மாறவில்லை. எங்கள் பகுதியில் முனைத்த நெல்லை வாங்கி, அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட மக்கள் க்யூ வரிசையில் நிற்கிறார்கள். விவசாயிகள் குறையவில்லை. வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்வை கணக்குப் பார்த்தால் கோயம்புத்தூரிலும், கன்னியாகுமரியிலும் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில்தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. வாழ்க்கைப்புள்ளி வேறு எங்கும் அந்த அளவு உயரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் வருத்தப்படக் கூடாது. இதிலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லுகிறேன் என்றும் சொல்லக் கூடாது. சமீபத்திலே நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் வகைகள் தரக் குறைவாக இருந்தன என்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். அரசாங்கம் அதை ஒளித்து மறைக்கவில்லை. அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும் மழைக்கு மத்தியில் அறுவடை ஆகியிருக்கிறது. அங்கே வழக்கமாக இப்படித்தான் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பெரிய இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அதிலும் மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. விளக்கம் சொல்லுவதற்காகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறுவை அறுவடை அக்டோபர் மாதத்தில் நடந்த பிறகு பெரு மழைக்கு நடுவில், லாரி, லாரியாக களத்து மேட்டிலிருந்தே நேராக, உலராத நெல்லை மில்களுக்கும், மற்ற வேறு இடங்களுக்கும் எடுத்துப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படி எடுத்துச் செல்ல முடியாது என்று, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி கேட்டோம். அவர்களும் மனமுவந்து ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் 30 'ட்ரையர்', உலர்த்தும் ஆலைகளை நிர்மானம் செய்தார்கள். துணைத் தலைவர் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது, அரிசி தரம் கெட்டுப் போனதற்கு மத்திய சர்க்கார் தான் காரணம் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த மாதத்தில் பாருங்கள், உங்களுக்கு நல்ல அரிசி யாகக் கிடைக்கும். இதை யெல்லாம் சபையில் சொல்ல வேண்டாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் இதை யெல்லாம் சொல்லுகிறேன். அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு பெரும் மழை பெய்தது. அதோடு புயலும் சேர்ந்து கொண்டு அடித்தது. தஞ்சாவூர் நெல் அறுவடை ஆகி, களத்து மேட்டிலிருந்தே பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும், இரண்டு லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு தானியங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வேண்டிய பேராபத்து இருந்தது. வெயில் கிடையாது. அந்தப் பெரிய காரியத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்து உலர்த்தும் ஆலைகள் வைக்கப்பட்டன. இங்கே உள்ள உறுப்பினர் ஊரில் கூட கொடவாசலில் கூட, ஒரு ஆலை இருக்கிறது. 30 ட்ரையர்களை, உலர்த்தும் ஆலைகளை அமைத்தார்கள். ஆனால் அவற்றில் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆறு ஆலைகளுக்கூட சரியாக வேலை செய்யவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் இந்த நிலை. ஆகவே, நெல்லை உலர்த்த முடியாமல், அவசரம் அவசரமாக கலெக்டர் பலத்த கஷ்டத்தின் பேரில் லாரிகளை வைத்து, நாள் புரா வேலை செய்து, 24 மணி நேரமும் வேலை செய்து, குமரி மாவட்டம், கோயம்புத்தூர், இன்னும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய திர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால், தரமான அரிசி கிடைக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலை குறுவையைப் பொறுத்த வரையில் வழக்கமாக ஏற்படுவதுண்டு. அதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அரிசி ஆலைக்காரர்கள், 20 வருஷ காலமாக காங்கிரஸ்காரர்களுடைய வளர்ப்புப் பண்ணையில் வளர்ந்த சொசுக்காரர்கள் இன்னும் மாறவில்லை. ஆகவே, துரிதமாக, நல்ல முறையில் அரிசி அரைக்க கூட்டுறவுத் துறையில் நவீன, புதுமையான ஆலைகளை நிறுவத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடவை தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்த அரிசி கெட்டதற்கு அதுதான் காரணம். மழையில் நனைந்து, பிழிகிற நெல்லை லாரிகளில் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டிய திர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் பயன் இல்லாமல் போயிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்பினேன். ஐந்தாறு இடங்களில்தான் உலர்த்திய அளவுக்குச் செய்ய முடிந்தது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, தரமான அரிசியைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறினதற்கு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குற்றம் யார் பக்கத்தில் இருந்தாலும், யார் இதை விநியோகம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் மீதுதான் மக்கள் குற்றம் சொல்லுவார்கள். சாதாரணமாக, இந்தத் தரமான அரிசி கிடைப்பதிலே கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் உண்டு என்பதை உணர்கிறேன். ஆனால், அப்படி முனைந்த நெல்லை அதிகாரிகள் விநியோகத்திற்கு விடாமல், அதை அவர்கள் எடுத்து அப்புறப்படுத்தி இருக்கலாம். அதைச் செய்யாமல், அதையும் விநியோகம் செய்த காரணத்தால் போராட்டம் நடந்தது. ஆனால் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சியாக இருக்கும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் அங்கு போராட்டம் நடத்தினார்கள். இதற்கெல்லாம் காரண காரியத்தைப்பற்றி விளக்குவதற்கில்லை. இம் மாதிரியான பல கஷ்டங்களும் சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. உணவு விஷயத்தில் இருக்கின்ற தகராறுகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமானால், இந்த அரசாங்கம் இந்த உணவு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 17]

விஷயத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். ஏதோ உயர் மட்டத்தில் பெரிய அதிகாரிகள் நல்ல எண்ணத்தோடு இருந்தாலும், எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் கஷ்டங்களை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் செக் போஸ்ட்கள் அமைக்கப்பட்டு பலருக்கும் கஷ்டமாக இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. வயலிலிருந்து நெல்லை அறுவடை செய்து களத்திற்குக் கொண்டு போவதற்குக் கூட, பர்மிட் வாங்கக்கூடிய நிலை ஒரே மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்தில் இயற்கைக் கோளாறின் காரணமாக விளைவு அதிகமாக இல்லை. அங்கு பம்பு செய்து, தண்ணீரை இறைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தருவதாக அமைச்சர்களும் இன்ஜினியர்களும் எங்களுக்கு வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஆனால், அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று நான் கெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து தண்ணீரைப் பம்பு செய்து கொடுத்து பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. முன்பிருந்த அரசாங்கம். அந்த முறைகளை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கமும் கடைப் பிடித்திருக்கலாம். பாசன வசதி இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருப்பார்களானால் அந்தப் பகுதியில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்காது, அங்குள்ள மக்கள் இன்று சுபீட்சமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை இந்த உணவுப் பங்கீடு முறையில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதிலே பட்சபாதமாய் நடக்கிறது என்பதை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவாக இருக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டம் போட்டால், ஒலிபெருக்கிக்கான லைசன்ஸ் இரவு 9-30 மணி வரையில்தான் தரப்படுகிறது, எங்கள் ஜில்லாவில். ஆனால், ஆளுங்கட்சியினர் கூட்டம் போட லைசன்ஸ் கேட்டால், இரவு 12, 12½ மணி வரையில்கூட ஒலிபெருக்கி வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் தயங்குவதில்லை. இந்தச் சின்ன விஷயத்தைக்கூட இந்த சட்டசபையில் சொல்ல வேண்டிய நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று நான் வேதனைப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள கருங்கல் என்னும் ஊரில் நடந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் நான் இதற்கு ஆதாரமாகக் கூறுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நான் பேசிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கூட்டத்தில் இரவு 9-30 மணி ஆனதும் ஒலிபெருக்கியை உடனடியாக நிறுத்தி விட்டோம். ஆனால், அடுத்த பகுதியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் கூட்டப்பட்ட கூட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த இடத்தில் இரவு 12½ மணிவரை கூட்டம் கூடுவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பெற்றிருந்தது. இம்மாதிரி சில்லரை விஷயங்களில் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுக்குச் சட்டசபை உறுப்பினர்களானாலும் சரி, அரசியல் கட்சி ஊழியர்களானாலும் சரி தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதில்லாமல் இம்மாதிரியான நிலையில் விட்டுவிட்டால், மக்கள் கையிலேயே இந்தச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் விட்டுவிட்டால், அது நல்ல முறையாக இருக்காது, வன்முறைச் செயல்கள் அதிகமாக வந்துவிடும் என்று பணிவோடு சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு, எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசலாம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபி கேஷன். தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் சற்றுமுன் பேசிய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், என்னை காங்கிரஸ் மெம்பர்களும், துலுக்கப்பட்டி விவகாரத்தைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நான் கைது செய்யப்பட்டு, அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டு, பிறகு அது வாபஸ் பெறப்பட்டதை எதோ சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிகழ்ச்சியாகக் கருதிக்கொண்டு, எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் காட்டப்பட்ட சலுகையாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பது எனக்கு உள்ளபடியே வேதனையைத் தருகிறது.

தொழிற்சங்க விவகாரங்களில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்படுவதும், பிறகு சமரசம் ஏற்படும்போது கைது செய்யப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிப்பதும், தொழிற் தகராறுகள் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து, காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கும்போதுகூட, பல நிகழ்ச்சிகள் இம்மாதிரி நடந்து வருகின்றன. கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள் மட்டுமல்ல; ஐ.என்.டி.யு.ஸி. தலைவர்களும் இப்படிக் கைது செய்யப்பட்டு, வழக்கு போடப்பட்டு, நீதிமன்றத்தில் இரண்டு, மூன்று விசாரணைகள் நடத்திய பிறகு, சில வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இது புதுமை அல்ல. எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட்ட சலுகை அல்ல.

அத்துடன், துலுக்கப்பட்டி தொழிற்சாலையில் எந்தவிதமான விவகாரமும் இல்லை. எங்களுடைய போராட்டத்தில் கோரிக்கைகள் முழுவதும் நிறைவேறி, முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் சமரச நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் சொல்வது தன்னிலை விளக்கமாக (persona! explanation) இருக்கிறது. தன்னிலை விளக்கம் (personal explanation)) என்றால், தங்களைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும், மற்ற காரியங்களை அதில் கொண்டுவரக் கூடாது.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, when a Member from the Congress Party has alleged something, it is for the Government to reply and not for any Member to take up the cause of the Government and explain. Let the Government give the explanation as to why they have withdrawn the case. A member should not take the cudgels and argue for the Government.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காகத்தான் நான் விளக்கச் சொல்லிவிடுகிறேன். (point of personal explanation) என்றால், எந்த உறுப்பினரைப் பற்றியாவது நீங்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ குறிப்பிட்டால், அந்த உறுப்பினர் தன்னிலை விளக்கம் (personal explanation) அளிப்பதாகச் சொல்லி விளக்கவிடலாம். அதன்படி திரு. சீனிவாசன் தன்னிலை விளக்கம் சொல்லலாம். ஆனால், மற்றவர் பேசியதற்கு மறுப்புச் சொல்லுகிறீர்கள். clarification கேட்கவில்லை. தன்னிலை விளக்கம் தங்களைப்பற்றி மட்டும் இருக்கவேண்டும். தங்களைப்பற்றி மட்டும் பேசி முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தொழிற்சங்க விவகாரத்தில் எந்தவிதமான தகராறும் இல்லை. அந்த விவகாரத்தை மீண்டும் மீண்டும் இங்கே இழுத்து என்னுடைய பெயரைக் களங்கப்படுத்தும் முறையில், தங்களுடைய கட்சியின் விளம்பரத்திற்கான முயற்சியில் தொடர்ந்து மற்றவர்கள் ஈடுபட வேண்டாம். அந்த இடத்தில் ஒருவிதமாகச் சமரசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திற்கு நீங்கலாகவோ, புறம்பாகவோ எந்தவிதமான சலுகையும் எனக்குக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்க என்னுடைய சொந்த முறையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : A member may, with the permission of the Speaker make a personal explanation. But in this case no debatable matter may be brought forward, and no debate shall arise.

தன்னிலை விளக்கம் தங்களைப்பற்றி மட்டும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தாங்கள் பேசி முடித்துக் கொண்டீர்கள்.

இப்பொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசலாம். அவருக்கு 15 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks on this first supplementary budget. My only request to the Members of the Treasury Bench is to take what I say in the right spirit and I have absolutely no doubt that they will take it in the right spirit. I wish particularly to refer briefly and pointedly

1968 பிப்ரவரி 17] [Dr. H. V. Hande]

to ten reasons to show why one-rupee-a-measure scheme is full of hazards. I was prompted to say this after my respected Friend and the Minister for Public Works remarks day before yesterday on Mr. D. S. Audimoolam's speech. On page 4 of the speech presenting the First Supplementary Estimates delivered by the Hon. Leader of the House on behalf of the Chief Minister, it is clearly stated :

The House will recall that one of the important beneficial measures implemented by the present Government is the supply of rice at rupee-one-a-measure in the statutory rationed areas of Madras, its belt areas and Coimbatore. A provision of Rs. 5 crores was made towards the cost of subsidy under the capital head . . .

Now we should understand the background of the problem with which this present Ministry is seized. The first point that I would like every hon. Member in this House to appreciate is that it is a very, very hazardous and difficult task to supply food properly, to collect food properly, to store food properly and to distribute it properly. If only my hon. Friends sitting on my right side would recollect the difficult situation which the previous Government encountered especially in the year 1965, when they had to change horses in the midstream, and the erstwhile Food Minister, my hon. revered friend, Mr. Manradia had to be shifted to another portfolio and Mr. Ramiah had to be brought in—they would understand the problem faced by this Government. I know the great difficulties and problems faced by them and it is a difficult task. Now, I must clearly state that it is being looked after very, very, ably by the present Food Minister and I do not say this by way of a random compliment but I say this in all seriousness and with all authority. Therefore, whatever I say in this context should be taken in the right spirit. At the same time, I must say that they should not fall into the trap or into the quick-sand. One-rupee-a-measure-rice scheme is just like quick-sand and they should not be lost in that quick-sand. It is a very dangerous thing to implement it throughout the State. Now, they have introduced it in two cities, Madras City and Coimbatore but that would cost the exchequer about Rs. 5 crores. So, my point is that this 'one-rupee-a-measure' rice scheme is full of risks. The motive of the Government is above board and it is unquestionable because they have come forward with this measure for a very good purpose, viz., to give cheap food to the poor people. We, in the Swantantra Party, are always for increased productivity and for greater benefits to the people. But I want to know, whether the purpose for which this scheme has been introduced, viz., the supply of cheap rice to the poor, has been fulfilled and whether the remedial measures that they are offering is correct or not. That is the only question. It is not a question of who is right and who is wrong but the question is what is right. Though the intention of the Government is above board, the method adopted by them is not scientific. The presumption that this scheme is good for the poor people is not

[Dr. H. V. Hande] [1968 பிப்ரவரி 17]

correct because it does not give an opportunity to the Government to introduce other beneficial measures for the poor people. Also what is given with one hand is taken away by the other hand. I mean the levy of increased sales-tax. It is only a transfer of burden from one particular commodity to another commodity. The fact is that the sales-tax has been increased by half a per cent to augment the resources of the exchequer and so what is gained by way of the cheap rice scheme, is not fully appreciated by the poor man. Now I shall explain it in detail. I have calculated that a sum of Rs. 8 is the net profit that a family of four or five persons would get under this scheme and a sum of Rs. 3-1/2 or 4 would be the amount he would lose by way of extra sales-tax. This is the first point. The second point is that we are not against rice becoming cheap. We would like cheap rice being given to the people and the production also being increased. There is no use in the Madras Government complaining against the Central Government and the Central Government begging for food from foreign countries. Unfortunately our misfortune is that for the last 20 years, we have not been able to get out of this quagmire. As I have already stated, we are not against rice becoming cheap. We are only worried that the method by which this is going to be made, is a costly enterprise. Ultimately the whole burden is going to be thrown on the common man. The third point is that as I have already stated, what is gained in this scheme is lost in increased sales-tax. In this particular context, I want to point out that the amount that we are getting from out of the Income-tax collected by the Central Government is not elastic. The amount that we get by way of sales-tax, agricultural income-tax and land revenue is only Rs. 75 crores. This is the only elastic revenue that the State Government can get through their efforts. Out of these Rs. 75 crores we are spending Rs. 5 crores on the cheap rice scheme alone. This aspect of the matter has to be examined by the Government.

The fourth point is that this subsidy scheme has been tried in Ceylon and it has been found to be a thorough failure. They have found it very difficult to make good the extra amount that they have spent by way of subsidy. So, I would like the Hon. Minister for Food to find out the facts and approach the matter in a scientific manner. Of course, I would only be too happy if we can implement the scheme without affecting the potential resources of the State for development projects.

The fifth point is with regard to the Central sanction. The Congress Party has stated that the D.M.K. Government is blaming the Centre for everything. The State Government say that the Centre should have given them more money.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் நண்பர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் சிலோனில் அரிசி கொடுக்கும் சமாசாரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் சிலோன் அரசில் இருக்கிற ஓர் அமைச்சருடன் நான் இது பற்றி விவாதிக்க நேர்ந்தது.

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

“ சிலோன் அரசாங்கத்தின் மொத்த வருமானம் 280 கோடி ரூபாய். அந்த 280 கோடி ரூபாயிலே 80 கோடி ரூபாய் சப்ஸிடியாக அரிசிக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். மீதி உள்ள 200 கோடி ரூபாயை பாதுகாப்பு, நிர்வாகம் போன்ற மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவிடுகிறார்கள். முதலில் படி அரிசித் திட்டம் மாதிரி ஆரம்பித்து, பின்னர் எல்லோருக்கும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் இலவசமாக அரிசி கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. 280 கோடி ரூபாயிலே 80 கோடி ரூபாய் இதற்காகச் செலவிடப்படுகிறது. இருந்தாலும் எங்களுடைய அரசாங்கம் நன்றாக நடக்கிறது ” என்று சிலோன் அமைச்சர் எனனிடம் தெரிவித்தார்.

DR. H. V. HANDEL : I am very glad to hear the explanation of the Hon. Minister. He might have met a number of Members belonging to the Treasury Benches there and they might have said so. But I met a member belonging to the Opposition and he told me that the initial subsidy of Rs. 20 crores has gone up to Rs. 80 crores. I shudder to think, to what dangerous length it would go if the subsidy is granted on such a large scale here. That is only an economic point. Now, the question raised is that the Central sanction for it should have been obtained earlier. My view is that we should have fought it out with the Central Government and got their sanction earlier. Now the Central Government are saying that we have done it without consulting them. We should have explained the whole position to the Central Government earlier. For instance, yesterday I was happy to hear our Hon. Minister for Agriculture saying that he, by his persuasive methods, was able to get 5-lakh tonnes of fertilizers from the Central Government. That is really a creditable thing which the previous Government did not do. Let us not get hurt about it; let us not get lost in arguments. (Interruption). It is not accusing, it is only a question of creating a friendly atmosphere. Our present Agriculture Minister was able to achieve substantially by his persuasive methods and also by pointing out that he can also do some good things to the State. In the same way our Government could have explained the facts to the Centre and told them that we will be able to subsidise rice and make it cheap, instead of asking for a subsidy after the scheme became a *fait accompli*. We could have taken our Friends Mr. P. G. Karuthiruman and Mr. K. Vinayakam with us and fought for it with Mr. Jagjivan Ram or the Union Finance Minister. We can join together and retrieve the position. My opinion is scientific and fundamental. My personal view is that we should have got the sanction of the Centre beforehand. Then there would have been greater chances of compliance with our request.

If the scheme is to be extended to all the areas of the State where the family card system or statutory rationing is in vogue, eight lakh tonnes of rice are required and a huge amount will have to be paid by way of subsidy and what will be the fate of our finances? The Hon. Minister for Food pointed out the example of Ceylon where the subsidy for rice has gone up to Rs. 80 crores.

[Dr. H. V. Hande] [1968 பிப்ரவரி 17]

With our meagre resources, can we afford Rs. 20 crores and 30 crores? Persons who are against this one-rupee-a-measure scheme will say that there are thousands of labourers in other areas and that the scheme should be extended to those areas, that the Ministry is making a differentiation, and thus whip up passions. There is no differentiation. The scheme was started only as an experimental measure. That is not our method. Our Leader Rajaji has given us clear instructions, and he has shown by personal example, that we should give advice even though it may be unpalatable. Let us not fall into the trap of those who want the extension of the scheme to the whole State. The D.M.K. will see through the game and we also will see through it. Could we not have got better yield if we had invested this five crores and more on agriculture? That is the next question which we have to address ourselves to. I feel that the shift could have been to agriculture. We have to divert as much resources as possible to agriculture. Mr. D. S. Authimoolam and Mr. Karuthiruman will support this. What about the thousands of agricultural labourers? The teachers felt very much as their children were not given free education when the children of somebody else were given free education. We have to satisfy agricultural labourers also who are directly responsible for production of food. The same amount could have been invested on teachers, schools and colleges.

The next point is the most important point and I want the Food Minister to consider it carefully. Several shop-keepers are torturing the poor people. Out of this five crores of rupees, nearly two to two and a half crores goes—I do not know in what mysterious way—to the shop-keepers over whom this Government is trying to exercise control. I know what type of people they are and what type of allegiance they owe to this Government. Some people purposely want to sabotage the scheme. When this was pointed out to the Minister for Public Works, he was good enough to say that he will take action. Several Secretaries of the D.M.K. Party themselves and neutral people give us this information. With tremendous sacrifice, the sum of five crores is allotted. This should go to the consumer. Rice bags are going out mysteriously. One such place is in 60, V. V. Koil Street. It is in the ex-Deputy Mayor's constituency. As I was coming yesterday, a friend of mine gave me the information. We have to bring all this information to the notice of the Ministry. Bags of rice are going out mysteriously. The shop-keepers ask the customers to come on Friday or Saturday. When the poor people go to the shop for the '11'th time on Saturday evening, the shop-keeper says '*stock innum varavillai*'. (ஸ்டாக் இன்னும் வரவில்லை). The consumer loses the week's ration. That should be very, very carefully observed. We must see that the profit does not go to the middleman, who is already making profit.

There are those who raise slogans "Where is the one-rupee-a-measure scheme in Madurai, Tirunelveli and Tiruchirappalli?" Here is a group of people belonging to a particular party who want

1968 டிப்ரவரி 17] [Dr. H. V. Hande]

one-rupee-a-measure scheme. Here is the Swatantra Party saying 'don't give'. Government may think like that. Even at the risk of becoming unpopular, I say that economic measures must be properly considered.

I sincerely hope that the Ministry will give due consideration to the important points I have made. I have made them without any malice or bitterness and with the only purpose of seeing that the meagre 75 crores that we are collecting from the people from Sales Tax, Agricultural Income-tax and land revenue is spent in a very good manner on development projects, for projects whose execution will bring in more revenue. There are more things I have to say, but I reserve them for the budget discussion.

I hope that the Food Minister will, within his remaining period of four years, be able to do substantial good to the poor people of Madras. With these words, I wind up my speech.

*திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, 1967-68 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் என்றாலும், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறு நிலம் படைத்த விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கும், மின்சாரக் கடன் கொடுப்பதற்கும் இன்றையதினம் பல கஷ்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. யாருக்கு உதவி தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. யார் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. இந்த நிதி ஒதுக்கல் மூலமாக சிறு நிலம் படைத்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கடன், மின்சார இணைப்பு கொடுக்க இந்த சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் கடந்த பருவ மழையின் காரணமாக சிறு நில விவசாயிகளின் நிலம் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக சிறு நிலக்காரர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரிவஜா செய்வதோடு கூட, அடுத்த சாகுபடிக்கு வேண்டிய வசதிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இன்றையதினம் பலவிடங்களில் மின்சார பல்புகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் திண்டுக்கல் நகரத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வாழக்கூடிய நகரத்தில் ஆயிரம் பல்புகளுக்கு மேல் இல்லை. மின்சார போர்டிடம் கேட்டால் ஸ்டாக் இல்லை என்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்கவேண்டுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

[1968 சிப்ரவரி 17]

தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள சிறு நிலக்காரர்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்கு கடன்கள் கிடைப்பது இல்லை. பவர் டிரில்லர்களை உபயோகப்படுத்தி, சிறு நிலக்காரர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு பம்பு செட்டு விதம் அமைத்துக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல கிராமங்களிலே மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்காக தண்ணீர் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவிலே கச்சளம் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயி தனது சொந்தச் செலவிலே பம்பு செட் அமைத்துங்கூட--ஒரு போஸ்ட்டுக்குப் பக்கத்திலேதான் இருக்கிறது, அப்படியிருந்தாங்கூட, இன்னும் மின்சார இலாகா மின்சார இணைப்பு கொடுக்காமல் இருப்பதால் அந்த விவசாயியே ஒரு ஆரில் பம்பு செட் போட்டு விவசாயத்தை நடத்தி வருகிறார். அதேபோல திருவாரூருக்குப் பக்கத்திலே கீழ்ப்படுகை என்ற இடத்திலே ஒரு விவசாயிக்கு மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்கி மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கும் சிறுநிலக்காரர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி தவறுகளுக்கு இடம் அளிக்காது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய தவறுகளினால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் செய்கின்ற தவறுகளினால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பரபரப்பான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகக் கூறுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் ஒரு சிலர் ஆட்சிக்கு கெட்ட பெயர் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால் சர்க்கார் கொள்முதலை மூடக்கம் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்மீது துவேஷத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்கள். வலிவலம் எஸ்டேட்டில் ஏழு கிராமங்கள் ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள், நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்துவிட்டோம், நிலத்திற்கு 30 ஏக்கரா என்று உச்சவரம்பு கட்டிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். வலிவலம் எஸ்டேட்டில் அதனுடைய சொந்தக்காரர் நான்தான் ஏழு கிராமங்களுக்கும் சொந்தக்காரன், என்னுடைய ஏஜெண்ட்தான்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

வருகிறார் என்றெல்லாம் சொல்கிறார். நமச்சிவாயபுரம் என்கின்ற கிராமத்திலே 30 வேலி நிலத்தை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அறுவடை வேலை கொடுக்காமல் அந்த நிலம் எல்லாம் அறுக்காமல் வீணாகவே இருக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கவேண்டுமென்பதற்காக வெளியூர்காரிலிருந்து ஆட்களை வைத்து அறுவடை வேலை செய்துகொண்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்துவிட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள், அக்கிராமம் செய்கிறார்கள். என்ற சூற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இதில் சர்க்கார் தலையிட்டு தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பல மாவட்டங்களில் புன்செய் பிரதேசத்தில் உள்ள கிராமங்களில் பயிர்கள் மழையின்மையால் காய்ந்து விட்டன. ஆகவே அங்கே மலிவு தானியக் கடைகள் வைத்து உணவு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவண்ணம் இருப்பதற்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைக் கடுக்கும் சட்டத்தையும்—இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் வருகிற எப்ரல் மாதத்தோடு காலாவதியாகின்றன—மீண்டும் மூன்று வருடங்களுக்கு நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மின்சார வாரியத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் மேல் ஊழல் புகார்கள் வந்ததைப்பற்றி சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் துணை நிதிக்கோரிக்கையின் மீது மட்டும் பேசவேண்டும், இப்போது நடைபெறுவது பொது நிதி விவாதம் அல்ல, ஆளுநர் பேருரையும் அல்ல. ஆளுநர் பேருரையில் பேசும்போது இதைப் பற்றி பேசலாம். இப்பொழுது துணை நிதிக்கோரிக்கையிலே அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டும் என்று 160-வது விதியிலே இருக்கிறது. பட்ஜெட் பற்றிப் பேசும் போது விரிவாகப் பேசலாம். ஆளுநர் பேருரையின்போது பேசலாம். இதிலே பேசும்பொழுது துணை நிதிக்கோரிக்கையைப் பற்றி மட்டும்தான் பேச வேண்டும். காலம் குறைவாக இருப்பதால்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் துணை மானியத்தின் மீது இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சர்க்காரால் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பல புறம்போக்குகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட புறம்போக்குகள்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

எல்லாம் தனியார்களிடம் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துகளிடம் கொடுக்கப்பட்ட புறம்போக்குகள் தனியார்களிடம் இருப்பதற்கு சில சட்டச் சிக்கல்கள்தான் காரணம். அப்படிப்பட்ட சட்டச் சிக்கல்களை நீக்கி நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திக்கு உதவும்; ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிடி இவற்றில் இருக்கக்கூடிய நிலம் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே சட்டச் சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்குத் தேவையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களில் பல வருஷங்களாக ஏழைகள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களை அங்கேயிருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ புறம்போக்குகளிலே இருக்கக்கூடிய மரங்கள், லட்சக் கணக்கான மரங்கள் இருக்கின்றன, கோடிக்கணக்கான வருமானம் வரக்கூடிய மரங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் குறைந்த வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே அதையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளிலே மின்சார இணைப்புப் பாசனம் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேதாரண்யம் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய புன்செய் பகுதிகளுக்கெல்லாம் அது கிடைத்தால் சாகுபடிக்கு ஏதுவாக இருக்கும். இறைவைப் பாசனம் கிடைப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுத்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். புன்செய் பயிர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. புகையிலை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பணப் பயிர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இறைவைப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் வேதாரண்யப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நல்ல நடவடிக்கையாக இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பிரதேசத்திற்கு மின்சார பம்பு செட்டு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இறைவைப் பாசனத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றி என் கட்சியின் சார்பில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே,

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எங்களுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மிக அழகாகவும், விரிவாகவும் பேசிவிட்டார்கள். துணை மதிப்பீடுகள் 41 கோடி ரூபாய்க்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 20 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் ஆந்திரா உட்பட சென்னை மாநிலத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டமே 45 கோடி ரூபாய்தான். அந்த அளவுக்கு தற்போது துணை மதிப்பீடு வந்திருக்கிறது என்றால் இதற்குக் காரணம் இதுவரை போட்ட திட்டங்கள், இதுவரை நடந்த அரசாங்கம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இருந்தாலும் கூட விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நோட்டு அடிக்கும்படியான காரியத்தை நம்மிடத்திலே விட்டு விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்து விட முடியாது. மக்கள் உழைக்க வேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும். உருபவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவு ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். வெறும் நோட்டை மட்டும் அடித்து விட்டோமானால், அது எப்படி இருக்கும் என்றால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது ஜெர்மனியிலே பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்தால்தான் ஒரு கோப்பை காப்பி குடிக்க முடியும் என்று இருந்த நிலைமைக்குச் சென்று விடும். தவறுகள் நடக்கும் போது அவை காங்கிரஸ் கட்சியினால்தான் ஏற்பட்டன என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நன்மைகள் ஏற்படும்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டங்களினால் ஏற்பட்டன என்பதை ஒத்துக் கொள்வ தில்லை. (இச் சமயத்தில் திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன் அவர்கள் விளக்கம் கோர எழுந்தார். பேசுகின்ற உறுப்பினர் குறுக்கிட்டுக்கு இணங்கவில்லை.) நோட்டு அடிப்பதெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கிறது என்று எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைப்பற்றியே கூறிக் கொண்டிருப்பதால் எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற உங்களுக்கு மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. நாங்கள் பொது மக்களிடம் சென்றோம். பொதுமக்கள் எங்களை வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு.) ஆம், பூரண மகிழ்ச்சியுடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. மூன்று படி அரிசியை நிச்சயமாகப் போடுவீர்கள், ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் மாகாணம் பூராவும் விஸ்தரிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. வாய்மையே வெல்லும் என்று போட்டவர்கள் நீங்கள். ஆகவே, வாய்மையைக் காப்பாற்றுவீர்கள் என்பதிலே எங்களுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. (திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் உட்கார்ந்தபடியே குறிக்கீடு.) வாய்ப் பேச்சு வெல்லும், காரியத்தில் அல்ல என்று கூறுகிறார்கள். கட்சி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

நோக்குடன் விவாதத்தில் பேசுவதால் பிரச்சனை தீராது. மக்களுடைய எதிர்கால வாழ்வு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பார்க்கும்போது, துணை மதிப்பீட்டின் தொகையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, வரும்படியான பட்ஜெட்டில் எத்தனை கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுமோ அது ஆண்டுவனுக்குத்தான் தெரியும். நிதியமைச்சருக்கு ஓரளவு தெரியலாம், நிதிக் காரியதரிசிக்கு ஓரளவு தெரியலாம். பல கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுமென்று குசகமாகத் தெரிகிறது. (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : துண்டை விழாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.) பணத்தைப்பற்றி எவ்வளவு மதிப்புக்காட்டுகிறீர்கள் என்பது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூற்றிலிருந்து புரிகிறது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு பொருளாதார சீர்தூண்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஸ்டாச்சடரி ரேஷனை காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் வைத்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இப்போதுதான் நீங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்து விட்டீர்களே, எடுத்து விடுவதுதானே? குற்றத்தைச் சாட்ட காங்கிரஸ் கட்சியும் காங்கிரஸ் அரசாங்கமும். நல்லது ஏற்பட்டால் தங்களுடைய சாதனை என்பார்கள். தஞ்சையிலே விளைவித்த நல்ல இதுவரை வெளியே அனுப்பப்படவில்லையா? இப்போது அதை அனுப்புவதற்கு மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ரவவழைக்கப்படுகிறார். முன்பும் பல லட்சக்கணக்கான டன் அரிசி வெளியே அனுப்பப்பட்டது. இப்போது அதற்கே ஒரு விளம்பரம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தினால் ஐந்து கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவாகிறது. போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஏழைக் குடியானவரின் தலையிலே கை வைக்கிறீர்களே. உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, பத்துக்கு வாங்கி எட்டுக்கு விற்பது பெரிய சாதனையா? உற்பத்தி பெருக நல்ல திட்டங்கள் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. ஏதோ ஜகஜீவன்ராம் இவர்களுக்கு பாராட்டு கொடுத்து விட்டார்கள் என்றார்கள். அதே ஜகஜீவன்ராம் 'தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்கிறது' என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நீங்கள் திரு. ஜகஜீவன்ராமிக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்ல அவர்கள், கருத்திருமனுக்குத்தான் விவசாயம் தெரியாது என்று சொன்னது பத்திரிகையில் வந்ததைப் பார்த்தீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவரோடு எவ்வளவோ நாட்களாகத் தொடர்பு கொண்டவர்கள் நாங்கள். இப்போது அதிகாரத்தில் இருக்கும்படியான நிலையில் நீங்கள் அவரைப்பற்றி அறிந்திருக்கலாம். கருத்திருமனுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் சொன்ன பதிலைப் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த விலைக்கு கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு எப்படிக்கட்டுபடியாகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதிலே எங்களுக்கு இருக்கும் சந்தேகம்—திரு. ஜகஜீவன்ராம் கருத்திருமனுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்கிறார்; திரு. கருத்திருமன் ஜகஜீவன்ராமுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார். இதிலே யாருக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தயவு செய்து என்னுடைய பண்ணைக்கு வந்து பார்க்கட்டும்; திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடைய வீட்டுப் பண்ணைக்கும் சென்று பார்க்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பதை நாங்கள் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் மூலமாக ஒப்புக்கொள்ளலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எனக்குத் தெரிந்த அளவு நிச்சயமாக திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்பதை இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இங்கே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு சச்சரவைக் கிளப்பிவிட்டு சபையிலே பேசும்போது அதிலே ஆளும் கட்சியை இடையிலே இழுக்க வேண்டுமா? இது ஒழுங்கானதுதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையில் இல்லாதவரைப் பற்றிப் பேசலாம். பேசக்கூடாது என்று விதி இல்லை. குறிப்பிட்டுப் பேசலாம், தவறு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தமிழக அரசு விவசாயிகளுக்கு துரோகம் செய்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சொன்னதாகச் சொன்னார். அதை நாங்கள் நம்பலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: வேண்டுமென்றால் நேரிலே, பேட்டியிலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கொள்முதல் விலையை

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இந்தச் சபையிலே மத்திய அரசிலே உள்ள பொறுப்புள்ள அமைச்சரைப்பற்றி 'ஒன்றும் தெரியாதவர்' என்று சொல்வது அந்த அமைச்சருக்கு, அந்தப் பதவிக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்துவதாக அமையாதா? அப்பேர்ப்பட்ட கருத்தை பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர் இந்தச் சபையில் கூறுவது தவறல்லவா?

[1968 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்றவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றியும் பேசலாம். இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர்களைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அமைச்சர் இங்கு உறுப்பினர் அல்ல. ஆகவே, அவரைப்பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது என்று விதி இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : யாரையும் தவறாக நினைத்துப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 67-ல்--

‘A member must not use offensive expression about the conduct of proceedings of the Parliament or any State Legislature’ என்றுதான் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர்களைக் குறை கூறக் கூடாது என்று இல்லை.

பார்லிமென்டில் நடந்ததைப் பற்றி இங்கு குறைவாகப் பேசக் கூடாது. அவ்வளவுதான். அமைச்சர்களைப்பற்றி குறைவாகப் பேசக் கூடாது என்று இதில் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்தவிதத்திலும் நான் குறைவாகப் பேசவில்லை. அபிப்பிராயபேதங்களைத்தான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜனாதிபதி அவர்களைப் பற்றியும், கவர்னர் அவர்களைப் பற்றியும் குறைவாகப் பேசக் கூடாது என்றும் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர்களைப்பற்றி பேசலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மத்திய அரசாங்கம் இப்போதுள்ள விலைவாசிகளை உத்தேசித்து குவின்டால் நெல்லுக்கு ரூபாய் 46-ல் இருந்து ரூபாய் 56 வரை கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விலையைக் கூட தமிழக அரசு கொடுக்க வில்லை. ஏற்கனவே காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது கொடுத்து வந்த விலையைத்தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். தமிழக சர்க்கார், மத்திய அமைச்சர் அவர்களே அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மத்திய அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட போது அவர்கள் சொன்னார்கள், மாநில சர்க்கார் எந்த விலையை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கு நாங்கள் ஒப்புதல் கொடுக்கிறோம் என்று. உங்கள் சர்க்கார் செய்யவில்லை என்றால் விவசாயிகள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை என்ற நிலை தான் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திர சர்க்கார் க்வின்டாலுக்கு ரூபாய் 46-ல் இருந்து 60, 70 ரூபாய் வரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில், அங்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் இல்லை, ரூபாய் 60-ல் இருந்து ரூபாய் 70 வரை கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளாவில், அங்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இல்லை, கூட்டணி சர்க்கார்தான் இருக்கிறது, ரூபாய் 60-ல் இருந்து ரூபாய் 75 வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் அப்படி ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? உங்கள் மாநில சர்க்கார் அந்த விலையை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எங்களிடம் கேட்கவில்லை. அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும். தமிழக விவசாயிகளின் பேரில் அவர்களுக்கு அக்கறையில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்ல எனக்கு உரிமை கிடையாது. ஊர் அறிய, உலகம் அறிய, எல்லோரும் அறிய இதே கோட்டையில் நடந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் மகாநாட்டில் இப்படி கேள்வி கேட்டபோது, இதுதான் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை, இதைக் கொடுப்பதை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன், தமிழக சர்க்கார் செய்வது நியாயம். தமிழக சர்க்கார் ஒன்றுதான் உண்மையாக எங்களுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு சரியாகச் செய்திருக்கிறது என்று என்னிடமல்ல, கோட்டையில் நடைபெற்ற பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அது அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் இடையே உள்ள விவகாரம். இது என்னிடமல்ல, உலகத்தினிடம் தெளிவுபடுத்திய விவகாரம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அது நல்லது என்று அவர்களும் சொல்லுவார்கள், எல்லோரும் சொல்லுவார்கள். இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டதற்கு, அப்படி எந்தவிதமான உத்தரவும் போட எனக்கு உரிமை கிடையாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த மாநில சர்க்கார் எந்த விலையைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன், அது மாநில சர்க்காரின் பொறுப்பு என்றார்கள். போளஸ் வேண்டுமானாலும் அதற்கு மேல் கொடுக்கலாம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இங்கிருந்தபோது நெல் விலை 42, 43 ரூபாய் இருந்தபோது மூன்று ரூபாய் இன்ஸென்டிவ் போளஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் அக்கறையுள்ள சர்க்காராக இருந்தால், உற்பத்தியில் நாட்டம் கொள்ளும் சர்க்காராக இருந்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு துரோகம் விளைவித்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்பவர்களிடம் காட்டும் அக்கறை உண்டாக்குபவர்களிடம் காட்டப்படவில்லையென்பதை விவசாயிகள் சார்பில் நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால், அதிகம் வாக்குறுதிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கப்படவேண்டும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

கொஞ்சம்தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். வெளியே எவ்வளவோ இருக்கிறது. வெளியில் இதை விட இரண்டு மூன்று மடங்கு விலை இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். திட்டவாட்டமாக இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிக விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறதா? ஏழைகள் ஏதாவது நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு போனால் கடத்தல் என்று கூறி அவர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். களத்திலிருந்து வீட்டிற்கு நெல்லை எடுத்துச் சென்றால் தவறான முறையில் நெல்லைக் கொண்டு போகிறான் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. கொள்முதல் நியாயமான அளவில் எல்லாவிடங்களிலும் நடைபெறவில்லை. கொடுத்தவன் இளிச்சவாயாகவும், கொடுக்காதவர்கள் கெட்டிக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லா விற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்திருந்தபோது நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், கிராமங்களிலிருந்து கொஞ்சம் விலைக்கு வாங்கி பட்டணத்தில் குறைந்த விலையில் போடுவதில் லாபம் இல்லை என்று. முதல் அமைச்சர் சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தேன், பாருங்கள், கருத்திருமன் அவைசியமாக குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் இங்கு 410 டன்தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் புள்ளி விவரப்படி சேலம் ஜில்லாவில் 3,37,000 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியில் இருக்கிறது. கோவையில் சாகுபடியிலுள்ள நிலம் சேலம் ஜில்லாவில் உள்ளதைவிடக் குறைவு. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாக கோவையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு அமைச்சர் இருப்பதால் இஷ்டம்போல் செய்யலாமா? தேர்தல் சமயத்தில் சங்கரியில் கொள்முதல் சரிவரச் செய்யப்படவேயில்லை. எங்கும் நியாயமாக, பாரபட்சம் இல்லாத நிலையில் செய்யும் நிலை இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து ஓர் அமைச்சர் இருக்கிறார் என்பதற்காக நெல் கொள்முதல் குறைவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து இரண்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்னும் அதிகமாக குறைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்கள் ஜில்லா அமைச்சர்களுக்கு கெட்டிக்காரத்தனம் போதாது. எங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து அதிகமாக கொள்முதல் செய்கிறார்கள். உங்கள் கெட்டிக்காரத்தனத்திற்கு உங்களை மெச்சுகிறேன். எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருந்து எங்கள் விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அமைச்சர் கெட்டிக்காரர். ஆகவே, 3,37,000 ஏக்கர் நிலமிருந்தும் அந்த மாவட்டத்தில் 410 டன் நெல்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர்கள்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

* எங்கள் விவசாயிகளைக் காட்டிக் கொடுத்து அதிகப்படியான நெல்லை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களென்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

(இரண்டு உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள்.)

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவசரத்தில் *■* என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்தச் சொல்லை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த ஒரு சொல் நீக்கப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நம் தமிழ்நாட்டில் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது விவசாய உற்பத்தி சரிவர நடைபெற விடவில்லை. வேலையில்லாத தினாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான என்ஜினியர்கள்—மூவாயிரம், நாலாயிரம் பேர்கள்—வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பு அளித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் தான் நாடு சுபிட்சம் பெறமுடியும். வருகிற பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கொள்முதல் விலை லாபகரமாக இல்லா விட்டாலும் நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும், க்விண்டாலுக்கு ரூபாய் 60-ஆவது குறைந்த அடிப்படை விலையாகக் கொடுக்க வேண்டும். ரூ. 65 முதல் ரூ. 70 வரை கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுமானால் விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம் நாட்டின் பசியையும், பினியையும் போக்க அவர்கள் பாடுபடுவார்கள். நாம் திட்டங்களை நீண்ட நோக்கோடு போடவேண்டும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்த்து உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்றும், பின்னர் உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை என்றும் சொன்னால், மக்களிடம் போய் நாம் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கஷ்டமான நிலை, மழை பெய்யாத ஒரு நிலை ஏற்படலாம். எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, இயற்கையை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. மீண்டும் மீண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் காங்கிரஸ்தான் பொறுப்பு, அவர்கள் இருந்த போது தவறுகளே செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்வதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு இப்போது நாம் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறோம், நம் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற அளவில் நிச்சயமாக அவற்றை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நினைத்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றிய இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், என்னுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் மிக முக்கியமாக அநேகமாக

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

துணை மதிப்பீடுகளைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரை மீதான விவாதம்தான் இதில் பிரதிபலித்ததைக் காண முடிந்தது. துணை மதிப்பீடுகள் என்ற ஒரு தலைப்பில்தான் வித்தியாசமே தவிர வேறு எந்தவித வித்தியாசமும் இல்லாமல் அநேகமாக அதே கருத்துகள்தான் தொடர்ந்து பேசப்படுவது போன்ற ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது.

இப்பொழுது என்னுடைய இந்த உரைக்குப் பிறகு கூட, கவர்னர் உரை மீது விவாதம் நடைபெறுகிற நேரத்திலே கூட புதிதாக வருகிறவர்கள் துணை மதிப்பீடு மீது நடக்கின்றது என்று எண்ணுகிற வகையில் ஒரேவிதமான விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. முக்கியமாக காங்கிரஸ் தரப் பிலே உள்ளவர்கள் படியரிசி தேவை, படியரிசி தேவை என்பதை வேகமாக, வன்மையாக வலியுறுத்தினார்கள். சுதந்திராக் கட்சி யினுடைய சார்பிலே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படி அரிசியே தேவையில்லை என்பதற்கு பத்துக் காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள்கூட ஒருவேளை திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசிற்காக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை பேச்சுசொல்லி இப்படி ஒரு திட்டம் செய்யப்படுகிறதோ என்று எண்ணிக்கொள்ளலாம். தயவு செய்து அவர்கள் அப்படி எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படியரிசித் திட்டம் ஏழைமக்களின் ஓரளவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் என்னும் அளவிலேதான் இந்த அரசும், அதற்கேற்ப உணவு அமைச்சரவர்களின் ஒத்துழைப் புடன் இந்த ஓராண்டு காலத்திலேயே கோவையிலும், சென்னை யிலும், சென்னை சுற்றுப்புறங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இது மற்றப் பகுதி களுக்குப் பரவவில்லை என்னும் காரணத்தினாலேயோ அல்லது கொடுக்கின்ற படியரிசியிலே சில இடர்ப்பாடுகள், ஆங்காங்கு நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற சிக்கல்கள், ஆங்காங்கு கடை நடத்து பவர்கள் சிலரிடம் காணப்படும் இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக இந்தக் கொள்கையே சரியில்லை என்று விவாதிப்பது அவ்வளவு சரியான வாதமாக இருக்காது. டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் கூட்டிக் காட்டிய குறைகளைப் போலுள்ள இந்தக் குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்திற்கோ அல்லது துறையாளர்களுக்கோ அல்லது அமைச் சர்களுக்கோ எடுத்துச் சொன்னால் அதுபற்றி உடனடியாகக் கவனித்துத் தடைக்கற்கள் எறியப்பட்டு இந்தத் திட்டம் தகுந்த முறையில் நிறைவேற வழிவகைகளை இந்த அரசு மேலும் நல்ல முறையிலே ஆராய பயனுடையதாக இருக்கும் என்று கருது கிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் இந்த அரசில் அளிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசு பதவி யேற்ற நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஆக்கம், ஊக்கம் இந்த அரசு பதவிப்பொறுப்பை எற்ற பிறகு அளிக்கப் பட்ட ஆக்கம், ஊக்கம், அதற்குச் செலவுழித்த இந்தத் தொகை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

களை எடுத்துச் சொல்வது என்பது சென்ற அரசு விவசாயிகள் பிரச்சினையிலே இப்படி கவனம் செலுத்தவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட அல்ல, புதிய அரசு அந்தப் பிரச்சினைகளை விட்டுவிடவில்லை, அதைவிட நேர்த்தியான முறையில், அதைவிடத் தீவிரமாக, அதை விட அக்கறையாக அந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதற்காக இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பது முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1966-67-இல் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்காக உரம், விதை, டிராக்டர்கள் கடன் என்ற இந்த வகையிலே 428 லட்சத்து 59 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-இல் உரம், விதை, டிராக்டர்கள் கடன் என்ற இந்த வகையிலே 482 லட்சத்து 16 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. கடந்த ஆண்டில் சிறு பாசனத்தில் கிணறுகளுக்கு, புதிய கிணறுகள் சப்ளிடி ஸ்கீமிற்கும் சேர்த்து 501 லட்சத்து 73 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-இல் 515 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. எஸ்.எம். ஐ.பி. என்று சொல்லக்கூடிய திட்டத்திற்கு 1966-67-இல் 306 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-க்கு இன்னும் எஸ்டிமேட் “பைனலைஸ்” ஆகவில்லை. 273 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பைனலைஸ்’ ஆகி வருகிற நேரத்தில் 306 லட்சத்திற்கு மேல் போகும். அந்த அளவிற்குச் செலவழிக்கப்படும் நிலை இருந்தது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு செலவழித்தது விவசாய இலாக்கா மூலம் டியூப் வெல்ஸ், போர் வெல்ஸ் போன்ற இந்தத் திட்டங்களுக்கு 1966-67-இல் 5.47 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. 1967-68-இல் “பைனல் எஸ்டிமேட்” வராத இந்த நிலையில் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரைவேட் வெல்ஸ்-க்கு 1966-67-இல் 51 லட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-இல் 87 லட்சத்து 37 ஆயிரம் ரூபாய், வடிமுனை குழாய் சம்பந்தமாக 1966-67-இல் 43 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-இல் அதற்குக் குறையாமலேயே, 43 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.சி.ஆர்-க்காக (டிசிட்டிங்-கம்-ரெக்ளமேஷன்) 1966-67-இல் 8 லட்சம் ரூபாய், 1967-68-இல் 7 லட்சம். பம்பு செட்டுகள் வழங்க 1966-67-இல் 175 லட்சம் ரூபாய், 1967-68-இல் லேண்ட் மார்ட்டிகேஜ் பேங்கின் மூலம் கடன் வழங்க 414 லட்சம் என்ற அளவில் ஒதுக்கப்பட்டு உருவாகியிருக்கிறது. மொத்தத்திலே விவசாயத்திற்கு மிக உதவிகரமாக இருக்கின்ற இந்தச் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குச் சென்ற அரசு 1966-67-இல் 11 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது. 1967-68-இல் இந்த அரசு அதற்குமேல் 2 கோடி போட்டு 13 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. ஆக, விவசாயத் துறையிலே இந்த அரசு காட்டுகின்ற அக்கறையினுடைய அடையாளத்திற்காகத்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கூறப்பட்டனவே தவிர வேறு எதற்காகவும் காட்டப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நீங்களும் அவ்வாறு கருதமாட்டீர்கள். மத்திய அரசு 1966-67-ஆம் ஆண்டிற்கு இந்த

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு 3 கோடி ரூபாய் தந்தது. இந்த 3 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து 11 கோடி ரூபாய் அளவில் 1966-67-இல் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1967-68-இல் மத்திய அரசு இந்த 3 கோடி ரூபாயை நமக்குத் தரவில்லை. அப்படியிருந்தும் 13 கோடி ரூபாய் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தின் மேன்மையைக் கருதி, விவசாயத்தின் வளர்ச்சியைக் கருதி அவ்வாறு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்னும் நிலையில் விவசாயத்திற்கு இந்த அரசு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு இந்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கவில்லை என்று கூறும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள்கூட இங்கு நிற்கிறவரையில் அவ்வாறு சொல்லலாம். ஆனால் உட்கார்ந்து தனியாக இருக்கும் பொழுது பேசினால் அவரேகூட அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். நின்று பேசுகிற வாதத்தை உட்கார்ந்துவிட்டால் அவரே ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார். அவர் நிலைக்கண்ணாடியின் முன் நின்று பேசினால் நிலைக்கண்ணாடியேகூட மனச்சாட்சியறிய இப்படி உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களைச் சொல்லலாமா என்று அவரையே திருப்பிக் கேட்கும். ஏனென்றால் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுடைய உள்ளம் தூய உள்ளம், வெள்ளை உள்ளம். அந்த உள்ளத்திற்கு அவர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஆக, மத்திய அரசு கொடுத்த 3 கோடி ரூபாய் கிடைக்காத நேரத்திலும் 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் சேர்த்து விவசாயத்திற்கு, இந்தத் திட்டங்களுக்கு நாம் செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுப்பணித்துறையைப் பொறுத்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு 1966-67-இல் 461 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தோம். இதிலே 1967-68-இல் கொஞ்சம் குறைவாக, 422 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணம் நீரார் திட்டம்பற்றி பேச்சு நடந்துகொண்டிருப்பது தான். அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்தால் அதிலும் முன்பு செலவழித்த தொகையைச் செலவழிக்கும் அளவுக்கு நாம் இருக்கிறோம். இந்த பம்பு செட்டுகளைப்பற்றி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ளதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் எடுத்துச்சொன்ன பிரச்சினை கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. அங்கு அப்படிப்பட்ட தவறு நடந்திருக்குமேயானால், அங்கு அவ்வாறு அலட்சியப் படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் அதை உடனடியாக இந்த அமைச்சரவை கவனித்து தக்க வகையிலே யோசித்து அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நல்லவகையிலே கவனிக்கும் என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சேலத்திலே இருக்கிற கொள்முதலைவிட கோயம்புத்தூரிலே அதிக

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் டார்ஜெட் 5,000. கோவை மாவட்டத்தில் 8,000 அல்லது 10,000 என்ற அளவிலேதான் என்று கருதுகிறேன். இதிலே பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. சேலம் மாவட்டத்தையும், கோவை மாவட்டத்தையும் ஒரு ஆகாய விமானத்திலே சென்று பார்த்தால் எது வளமான மாவட்டம் என்று நன்றாகத் தெரியும். சேலத்திலேயிருந்து வந்திருப்பவர்களையும், நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும் பார்த்தாலும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தில் 400 டன் தேர்தல் காலத்திலே கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சங்கரியில் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும், காங்கிரஸ் தலைவரும் சென்றபொழுது, ஏழை மக்களுடைய பயனையெல்லாம் உறிஞ்சி உங்களுடைய உழைப்பையெல்லாம் கொட்டி விளைவித்த அரிசியை இங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் சிங்காரபுரி சென்னையிலும், கோலாகல் நகரமான கோயம்புத்தூரிலும் அரிசியைப் போடுகிறார்களே, இது நியாயமா? சிரிமாக்காரர்களுக்குப் படியளக்கிறார்களே, இது நியாயமா? என்று கேட்டார்கள். சங்கரியில் இதுவரையிலும் எவ்வளவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் சேலத்தில் மொத்தம் 400 டன் என்றால் சங்கரியில் 75 டன்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான் நாம் செய்துவிட்ட முடியும். இந்த அளவுக்கு மாவட்ட ரீதியாக, தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களுக்கு இருக்கிற கணக்கையும், சேலம், கோவை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு இருக்கிற கணக்கையும் பார்த்து, இந்தக் கொள்முதலை நாங்கள் ஏதோ புதிதாக—இந்த அரசு உருவாகிய பிறகு—கொண்டு வந்ததைப் போலவும் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே கொள்முதலே இல்லாதது போலவும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான பூதத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் கொண்டு வந்துள்ளதுபோலவும் பேசுவது முறையாகாது.

கொள்முதல் இப்பொழுதைக்குத் தேவைப்படுகிற ஒரு கொள்கையாகும். அந்தக் கொள்கையை நாம் இப்பொழுது எடுப்பதற்கு இல்லை. கொள்முதலில் நெல் வாங்குகிறோம் என்றால், அரிசி வாங்குகிறோம் என்றால், விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கொள்முதல் பணத்தை அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று பேசுகிற அதே நேரத்தில் அப்படி விவசாயிகளிடத்திலே வாங்குகிற அந்த நெல்லும், அரிசியும் வேறு மாநிலங்களுக்கு விற்கப்படுகிறதா? கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டுமென்று கூறிய நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையிலே இதற்கான பதிலைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு, பாடுபடுகிறவர்களுக்கு, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்குத் தான் நாம் நெல்லை வாங்குகிறோம். அப்படியில்லாமல் இவைகளை வாங்கி விற்கிற—அந்த வியாபாரத்திலே ஈடுபடுகிற—சர்க்காராக இது இருக்குமானால் விவசாயிகளிடத்திலே அதிக விலை கொடுத்து

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

வாங்குவதற்கு நியாயம் இருக்கமுடியும். இது ஏழை எளிய மக்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற விலையை வீடக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தோடு ஆலோசிக்கப்படுகின்ற காரணத்தாலேதான் இப்பொழுது கொள்முதலுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக இல்லை. மத்திய அரசினுடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு ஒப்புதல் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள், 'என்னிடம் தனியாக ஏதோ சொன்னார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். அவர் அவரிடம் ஏதோ தனியாக சொல்லியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டால் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் 'என்னிடம் தனியாக இப்படி சொன்னாரே' என்று சொல்லலாம். பொதுவாக பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே அறிவித்தது இன்றைய தமிழக அரசினுடைய இந்த முறை ஏற்கத்தக்கது; இதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதுதான். இது சரியானதுதான், இது தவறானது அல்ல என்ற முறையிலேதான் மத்திய அரசினுடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதனை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் விவாதத்திலே பேசிய நேரத்திலே எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர், தமிழ்நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி அனைத்தும் கெட்டுவிட்டது, எங்களுக்கே பாதுகாப்பு இல்லை என்ற ஒரு பாதுகாப்பற்ற பயங்கரமான சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வாழ்வது போன்ற ஓர் உருவகத்தை இங்கே சித்தரித்துக் காட்டினார்கள். அது வெறும் உருவகமே தவிர, உள்ளபடியே உண்மை நிலை அல்ல. தமிழ்நாட்டில் என்ன பாதுகாப்பு யாருக்குக் குறைந்து விட்டது? இது ஒரு சாதாரண விஷயம். புராணிகர்களுக்கு இது பெரிய விஷயம். மகாமகம் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றது; பாட்டுவில் நடைபெற்றது. பாட்டுவில் நடைபெற்ற மகாமகத்தில் ரயிலே கவிழ்ந்தது. ரயில்வே ஸ்டேஷன் குறையாடப்பட்டக்கூடிய அளவிற்கு பெரிய அமளி நடைபெற்றது. தமிழ்நாட்டில் 20 லட்சம் பேர் கும்பகோணம் மகாமகத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. மிக அமைதியான முறையில் நடைபெற்றது. போலீஸ் பாதுகாப்பு பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் சாலை வசதிகள் அத்தனையும் செய்யப்பட்டது என்கின்ற செய்திகளையும் படிக்கிறோம். மகாமகத் திருவிழாவையும் கூட பாதுகாப்பாக நடத்த வேண்டும். அதிலே யாருக்கும் ஒரு தீங்கும் ஏற்படக்கூடாது என்பதிலே தமிழக அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருந்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவைகள் எல்லாம் கெட்டுவிட்டது என்று எதை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள்? அண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் கல்லெறியப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டா சொல்கிறீர்கள்? கோவையிலே நடைபெற்ற சம்பவம் என்ன? மாணவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்,

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாணவர்களைப்பற்றி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சொல்லவில்லை, வந்த கூட்டத்தைப்பற்றித்தான் சொன்னார் என்று சொன்னார். நான் அப்பொழுதே மறுத்துச் சொன்னேன். வன்முறையில் ஈடுபட்ட மாணவர்களைத் தாக்கச் சென்ற மக்களைத் தாக்கினார்கள் போலீஸ்காரர்கள் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, மாணவர்கள்தான் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அவருடைய அறிக்கை சொல்லுகிறது என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினேன். மாணவர்களுடைய மனம் புண்படும்படியான ஒன்றை தமிழக காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் கூறி விட்டார்கள். அதற்காக கொதித்தெழுந்த உணர்ச்சியின் காரணமாக சிலபல இடங்களிலே இத்தகைய கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்ததில் வன்முறைக் காரியங்கள் நடைபெற்றன. அதை உடனடியாகக் கண்டித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களை மிகுந்த கனிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனையோ முறை எதிர்க் கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரமல்ல; சுதந்திரா கட்சி மாத்திரம் அல்ல; கம்யூனிஸ்டு கட்சி மாத்திரம் அல்ல; எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த கூட்டங்களும் கலைக்கப்பட்டன. இந்தி மீது எங்களுக்குள்ள வெறுப்பைக் காட்டுவதற்கு 1965-ஆம் ஆண்டு எங்களுடைய சொந்த வீடுகளில் எங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பிலே கறுப்புக் கொடி கட்டிக் கொள்ளக்கூட உரிமை தரப்பட வில்லை. கறுப்புக்கொடி காட்டக் கூட எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இன்றைக்கு ஆயிரம் பேர் இரண்டாயிரம் பேர் அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்ற விவகாரம் எழுகிறது. அன்றைய தினம் முதலில் எல்லா இடங்களிலும் கறுப்புக் கொடி காட்டத் திட்டமிட்டோம். இதனால் குழப்பம் ஏற்படக் கூடும் என்று அறிந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவரவர் களுடைய தனிப்பட்ட இல்லங்களிலே கட்டிக் கொண்டால் போதும். அவர்களுடைய உடைகளிலே கறுப்புக் கொடி அணிந்தால் போதும் என்று விடுத்த அறிக்கைக்கு திணங்க எங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பில் எங்களுடைய வீடுகளில் கறுப்புக் கொடி கட்டிய நேரத்தில், போலீஸ் படை குழ குண்டர்கள், சமூக விரோதிகள்—நான் எந்தக் கட்சிக்காரர் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லி யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தவில்லை—எங்களுடைய வீடுகளில் ஏறி கொடிகளையே நாசப்படுத்தவில்லையா? என்னுடைய தாயார், சகோதரிகளை, பெண்டு பிள்ளைகளை வீட்டிலிருந்து தவர்களைப்பற்றி எல்லாம் வீட்டு வாயிற்புறத்திலே நின்றுகொண்டு கேவலமான மொழிகளை உதிர்க்கவில்லையா? ஓர் அனுதாபச் சொல்—ஓர் ஆழ்ந்த இரங்கல்—ஒரு வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற அறிக்கை—எந்த நேரத்திலாவது அன்றையதின முதலமைச்சரவரின்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

களால் விடப்பட்டது உண்டா? இன்றையதினம் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி எல்லாம் கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று பேசுகிறார்கள். பக்கத்து மாநிலம்—மைசூர் மாநிலம்—காங்கிரஸ்காரர்களால் ஆளப்படுகின்ற மாநிலம்தான். அங்கே நமது மதிப்புமிக்க துணைப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வந்தபோது ஏற்பட்டக் குழப்பத்தின் காரணமாக 6 பேர், 8 பேர் சுடப்பட்டுச் சாகக்கூடிய அளவு அமளி நடைபெற்றதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால் இங்கே ஒரு கூச்சல், இங்கே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று. டெல்லியிலுடைய அமைச்சர் வந்தார்கள். கூட்டத்திலே இருந்து கல் வீசப்பட்டது. அதை யாரும் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். மாணவர்களில் யாரோ கல் வீசி இருக்கலாம், அல்லது மாணவர்களுடைய சொல்லுக்குக் கட்டுப்படாத ஓர் ஆளாகக் கூட இருக்கலாம். அந்த விவாதத்தைத் துவக்குவதற்கு இப்பொழுது வழி இல்லை. யாரோ ஒருவர் கல்லை வீசி விட்டார். அது டில்லியிலே இருந்து வந்த துணை அமைச்சருடைய தலையிலே பட்டது. அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். உடனடியாக, 'போலீஸார் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை' என்று கூறுவது? நேற்றைய தினம் கூட நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 'நாங்கள் எடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை எல்லாம் எடுக்கிறோம். ஆனால் அதையும் மீறி சில சமயங்களில் வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன' என்று குறிப்பிட்டார். இன்றையதினம் நம்மை எல்லாம் இங்கே உட்கார வைத்திருக்கிற, ஜனநாயகப் போஷகர் என்று பெருமை பேசக்கூடிய அளவுக்கு இந்தியாவிலுடைய பிதா என்று போற்றப்பட்ட மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கல்லடிப்படுவார் என்று பல முறை எச்சரிக்கப்பட்டு, இரண்டொரு முறை அவருடைய பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் குண்டுகள் வீசப்பட்டு, இரண்டொரு முறை பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்குப் போனபோது கத்தியால் குறிபார்க்கப்பட்டார் என்றெல்லாம் செய்திகள் வெளியான பிறகும் அவர் குண்டடி பட்டு மடிந்தார் என்றால் அது என்ன திட்டமிட்டா போலீஸார் குண்டடிப்படுவார் என்று தெரிந்தா விட்டு வைத்தார்கள்? கூட்டத்திலே கூடியுள்ள யாரும் அறியாத நேரத்தில் திட்டமிட்டிருந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட முடிகிறது. ஆகவே, அதைத் தடுக்க இயலாத காரணத்தால் போலீஸ் அதற்கு உடந்தை என்று கூறுவது? இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வேண்டுமென்றே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க மறுக்கிறது என்று கூறுவது தவறான விவாதமாகும். நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் மல்லிப் பட்டணத்தில் இருந்தபொழுது அவருடைய வீட்டிற்குள்ளேயே குண்டர்கள் துழைந்தார்கள். டெல்லி தெருக்களிலே ரக்த மழை பொழிந்தது. அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பலவந்தமாகப் போலீஸாரைத் தாக்கினார்கள். அதற்காக, சட்டம்,

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒழுங்கு, அமைதி குலைந்து விட்டது உடனே ராஜினாமா செய் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்? காமராஜருடைய உயிரையே பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்தன. சூலாயுதத்தையும். வேலாயுதத்தையும் கொண்டுவந்து அவரைத் தாக்க முற்பட்டனர். உடனே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி குலைந்து விட்டது, போலீஸாரால் இம் மூன்றையும் நிலைநாட்ட முடியவில்லை, ஆகவே போலீஸாரே தேவையில்லை என்று அங்கே கூறி விட்டார்களா?

கடந்த ஜனவரி 1-ஆம் தேதி அன்று டெல்லிப் பட்டணத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிற தெருவில் 10, 20 இளைஞர்கள் குடித்து விட்டு இந்தியா வந்திருக்கிற வெளிநாட்டுத் தூதுவர் ஒரு வருடைய மனைவியை மானபங்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு டாக்டர் அதே தெருவிலே போயிருக்கிறார் அவருடைய மனைவியுடன் அவர் போன காரை நொறுக்கி, டாக்டருடைய மனைவியை வெளியே இழுத்து அவர்களையும் மானபங்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு நகர மன்ற உறுப்பினரையும் அவருடைய மனைவியையும்—இருவரையும் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவியையும் மானபங்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையிலேதான் இவ்வளவும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தத் தெருவிலேயே இருந்தும் அந்தப் போலீஸாரால் திடீரென்று ஏற்பட்ட தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அங்கே நீதி விசாரணை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோரப்பட்ட நிலையிலும் மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரிக்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நீதி விசாரணை நடைபெறுகிறது—இவ்வாறு பெரிய காரியங்கள் நடைபெற்ற பிறகும் கூட. ஆகவே, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி, மிக கெட்டுவிட்டன என்று கூறுவது பொருந்தாத வாதமாகும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கும், தொடர்ந்து பேசி வருகிற காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்கும் பதிலாக அளிக்க விரும்புகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பு குறைந்துவிட்டது இந்தப் புதிய அரசில் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். படித்த என்ஜினியர்களெல்லாம் வேலையில்லாமல் திரண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில், அமைப்பில், படித்திருக்கிற என்ஜினியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களைக் கொண்டுவந்து, இலாகாக்களில் வேலைக்கு அமர்த்தினால், உடனே மூன்பு அந்த வேலையில் இருந்த சில 'அன்குவாலிபைட்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிலே, சூப்பர் வைசர்ஸ் என்ற அளவிலே பதவியில் உள்ளவர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் வேலைக்கு வந்தால், இவர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே, பார், பார், வேலை வாய்ப்பை இழந்தார்கள் என்று கூறப்படுகிற கூற்றுக்கும் இந்த அரசு சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணராதவர்கள் அல்ல. இந்த வேலை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? நம்முடைய திட்டங்
களெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே
ஒழுங்காக போடப்படாத காரணத்தினால், ஒழுங்காக உருவாக்கப்
படாத காரணத்தினால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஏழை
எளியோர்களுடைய இல்லங்களைத் தொடராத காரணத்தினால்,
இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்றைக்குப் போடப்பட்ட
மருக்கிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் சரிசமமாக நடை
போட ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஒரு அடி எடுத்து
வைப்பது என்று சொல்லாமல் சரிசமமாக நடை போட்டிருக்கு
மாலை, ஓரளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்
திருக்க முடியும். படித்தாவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய
என்லினியர்களுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிந்து
பேசினார்கள். நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். நிலைமைகளை நாம்
உணரவேண்டும். மத்திய அரசு அந்த அளவுக்கு நம்மோடு
ஒத்துழைக்கவில்லை. விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.
நம்முடைய திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ரூ. 20 கோடி
கேட்டோம். எதற்காக? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கு
வதற்காக ரூ. 20 கோடி மத்திய அரசாங்கத்தை திராவிட
முன்னேற்றக் கழக அரசு கேட்டது.

(ரூபாய் வீட்சத்தில்)

எஸ். எம். ஐ. பி-க்காக	425
புதிய கிணறுகளுக்கு சப்ளிடி ஸ்கீமுக்காக	306
பம்பு செட் ஸ்கீமுக்காக	409
கம்ப்யூனிடி வெல்ஸ் ஸ்கீமுக்காக	27
பிரைவேட் டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	112
பில்லர் பாயிண்டு டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	61
ஸ்டேட் டியூப் வெல்ஸ்-க்காக	13
டிராக்டர் ஹயரிங் ஸ்கீமுக்காக	185
ரூரல் எலக்டிரிபிகேஷனுக்காக	400

என்ற அளவிலே ரூ. 20 கோடி தமிழக அரசு மத்திய அரசைக்
கேட்டது. அந்த ரூ. 20 கோடி தமிழக அரசுக்குத் தரப்பட்டிருக்
குமானால், நிச்சயம் நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்
அவர்கள் அறிவித்தது போல, இன்னும் பல பகுதிகளுக்கு நாம்
படி அரிசி திட்டத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால், இதை
அளிக்காதது மாத்திரம் அல்ல. 1966-67-ல் தந்த ரூ. 3 கோடி கூட
1967-68-ல் தருவதற்கு தயக்கம் காட்டிவிட்டார்கள். இந்த நிலை
யிலே நாம் நமக்குள்ளே இருக்கிற பண்டத்தை வைத்துக்கொண்டு
தான் நாம் நம்முடைய காரியங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.
மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்கு நிரம்பத் தேவை.
எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைந்த நம்பிக்கையோடு
சொன்னார்கள். 'இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் ஒரு படி அரிசித்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று நம்புவோம், இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று படி அரிசித் திட்டம் அமலுக்கு வந்துவிடும் என்று நம்புவோம்' என்று சொன்னார்கள். அதே பாணியில் நானும் பேசினால் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு ரூ. 20 கோடி மத்திய அரசு சாங்கன் செய்யும் என்று நம்புவோமாக என்றும் நானும் பேசலாம். ஆகவே, அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல ஒத்துழைப்பை நமக்குத் தருவார்களேயானால் நாம் இந்த விஷயங்களில் வெற்றிகரமான சூழ்நிலைகளைக் காண முடியும் என்று கூறி, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை உறுப்பினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது உற்பத்தி பெருகாமல் நோட்டு அடிப்பதிலே பயனில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே பாடத்தைத் தான் 20 ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசை நோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. ஆகையினால்தான், நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்தவில்லையே, நாங்களாவது செயல்படுத்தலாம் என்பதற்காகத்தான் அந்த அதிகாரத்தை நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் உடன்படுவார்களா?

4. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணை நிதிக் கோரிக்கையைப் பற்றிய பொது விவாதம் முடிவடைந்தது. அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மீது விவாதம் இனிமேல் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடம் என்ற காலவரைக்குள் உரையாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் திரு. வீரமணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. சி. வீரமணி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்த்தாயின் மூத்த தலைமகனாக அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் என் கன்னிப் பேச்சினை பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது நன்றி கூறும் முகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பு உயிர் நீத்த கழகக் காளைகளுக்கும், தமிழ் காக்க தன் உயிர் நீத்த மாணவர்களுக்கும் முதற்கண் என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணல் காந்தி அவர்கள் மறைந்து விட்டாலும், அவருடைய உயிர் நாடியான கொள்கைகள் மறக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சாட்சியாக அவர்களுடைய உருவப் படத்தை மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் தனது "ஹரிஜன்"

[திரு. சி. வீரமணி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

என்ற ஏட்டில் 'மறு பிறவி என்பதை நான் நம்பவில்லை, அப்படி மறு பிறவி எனக்கு இருந்தால், ஒரு ஏழை அரிஜன வகுப்பில் பிறக்க வேண்டும், என்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, அப்படித் தான் அரிஜன வகுப்பிலே பிறப்பதன் மூலம் தான் அரிஜனங்களுடைய ஏழ்மையையும், அவர்களுடைய ஐயரத்தையும் நீக்க நான் பாடுபட முடியும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தமர் அண்ணல் காந்திஜி அவர்களுடைய கொள்கையிலே "கரையான் புற்றெடுக்க கருநாகம் புகுந்ததுபோல" காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் பாழ்படுத்தி விட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நல்ல வாய்ப்புகளை உண்மையிலேயே செய்துகொடுக்கவில்லை. அவர்கள் "அரிஜன நல இலாகா" என்ற ஒரு இலாகாவை ஏற்படுத்தி, அரிஜனமக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு அதை ஒரு விளம்பர சுவரொட்டியாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்களே தவிர, அரிஜன மக்களுக்கு உள்ளப்படியே நம்பிக்கை தரும் வகையில் திட்டங்களை திட்டவில்லை.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் தலைமை)

அரிஜனங்களுக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை. அரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே அரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் ஏற்படுத்தித் தராமல் அவர்தந்த பட்டப்பெயரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தந்து, அந்தப் பட்டப் பெயர் தான் நிலைத்ததே தவிர, என்ன திட்டம் போட்டார்கள் என்றால், ஒன்றுமில்லை. எந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தில் திண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டது? ஜாதி வேற்றுமை ஒழிக்கப்படவில்லை 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில்.

இந்த மாமன்றத்தில் நான் இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் திண்டாமை நாட்டில் ஒழிக்கப்படவில்லை. திண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அதிலுள்ள கருத்துக்கள் ஆராயப்படவேண்டும். அந்தத் திண்டாமை என்பது தொழிலின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில் வர்ணங்கள் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஆகவே, இதைப்போக்க வேண்டுமென்றால் வர்ணங்களின் அடிப்படையிலே ஏற்பட்ட தொழில் துறைகளிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். ஒருவர் ஒரு நல்ல நிலையில் வாழவேண்டுமென்றால், சமுதாயத்தில் எல்லோருடனும் ஒன்றுபடக்கூடிய தன்மையை பெற்றிருந்தால் தான், நல்ல வாய்ப்புகளைப் பெற முடியும். மற்ற சமுதாயங்களுடன் ஒன்றுபடக்கூடிய சூழ்நிலை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால், சமுதாயத்தில் மேலும் மேலும் கீழே தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஏழ்மையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தொழிலில் மாற்றங்கள் தேடிக்கொடுக்கப்படவில்லை. பரிதாபம் செக்கிலியனுக்கு அந்தத் தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட என்ன வழி இருக்கிறது? அதே போன்று தொடர் தொழிலில் உள்ளவர்கள் முன்னேறுவதற்கு என்ன வழியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் வளர்வதற்கு என்ன

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. சி. வீரமணி]

வழி இருக்கிறது? ஆகவே, தொழில் வளத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும், தொழிலுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்படக்கூடிய தன்மை இருக்க வேண்டும். தொழிலுக்கு மதிப்பும், வாய்ப்பும் அளிக்காமல் இருப்பார்களேயானால், அரிஜன மக்கள் மேலும் மேலும் ஏழ்மையில் சிக்கி தவிக்கவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகள் ஏழ்மைத் தனத்திலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தான் பெற்ற பிள்ளைகளை, தான் பேணி வளர்த்த பிள்ளைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடியாமல், ஐந்து வயது குழந்தையை பண்ணையங்களில் கூலிவேலைக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படி குழந்தைகளுடைய ஊதியத்தைப் பெற்றுத் தான் வயிற்றைக் கழுவுக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே ஏழைகள் காப்பாற்றப்பட்ட வேண்டும். அரிஜன மக்கள் ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளை கட்டாயமாக பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்பதை சட்டமாக்க வேண்டுமென்பதை, இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே, அரிஜன இலாகா என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதனால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை 20 ஆண்டு காலத்தில். ஆகவே, அரிஜன மக்களுக்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசு அரிஜன மக்களுக்கு நிரந்தர வருவாய் கிடைக்கும்படி தொழில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தந்து, அரிஜன மக்களை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் நீர்ப்பாசனத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராவ் அவர்கள் மூன்று திட்டங்களிலும் நீர்ப்பாசனத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், உணவுப் பொருள்களை இறக்கு மதி செய்யும் நிலைதான் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத்தில் இன்னும் அதிகமான அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயரக் குடி உயரும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. ஆகவே, நீர்ப்பாசனந்தான் மிக முக்கியமானது. குடி உயர்ந்தால்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். விவசாயத்தைப் பெருக்கினால் தான் அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகள் பெருக முடியும். ஆகவே நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பெருக்க வேண்டும். இந்த அரசு 10 மாத காலத்திற்குள்ளாக 100 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டம் அளித்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும். வரும் ஆண்டில் மைனர் இர்ரிகேஷன்காக மத்திய சர்க்காரை நம் சர்க்கார் 20 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனக்கு வாய்க்கால் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இந்த 20 கோடி ரூபாய் நம் அரசுக்கு வரக்கூடிய வழியை மத்திய சர்க்கார்

[திரு. சி. வீரமணி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

சிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். அந்த 20 கோடி ரூபாய் வந்தால், நம்முடைய எஞ்ஜினியர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி தமிழுக்கு மேலும் பெருமையைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்த் தாயின் பழையமையான தன்மையை உலகத்தவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டியதற்காக நாம் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மாநாட்டின்போது, அமெரிக்க அறிஞர் ஒருவர் தமிழிலே தத்துவங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டு, ஒரு பழமொழியையும் எடுத்துக்காட்டினார். கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்கிற பழமொழியைச் சொன்னார்கள். 23—1—1968-ஆம் தேதி, இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்துத் தீர்மானம் வந்தபோது, எதிர்க்கட்சிக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்தக் கூழையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு, மாணவர்கள் என்ற மீசை தடுத்ததின் காரணமாக இந்தி என்ற கூழை குடிக்க முடியாமல் தவித்தார்கள் என்பதைக் கண்டு களித்தோம். மாநில அரசிலே தீர்மானம் போட்ட பிறகும், நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகும், மத்திய அரசு மொழிப் பளுவை பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்கிறார்களே அல்லாது, நாம் கேட்கும் வகையில் மொழிப் பளுவைக் குறைக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. பளுவைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்பது முறையற்றது. வாய்ப்பாடு படிப்பது கணக்குப் போடத்தான், வாய்பாட்டையே படிப்பது பயனற்றதாகும். பல மொழி படிப்பது, பன்மொழிப் பண்டிதனாகலாமே தவிர, நாட்டிற்குப் பயனில்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரை நான் வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், மொழிக் கொள்கையை தளர்த்துங்கள். தேசத்தில் ஒற்றுமை குலையாமல் இருக்க வேண்டும் என்றால், ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றால் ஒரே மொழியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. சைனாக்காரனும் பாகிஸ்தான்காரனும் நம்மீது படையெடுத்தபோது, மொழியாலேயா மக்களை ஒன்று சேர்த்தோம்? இந்தியா நம்மைக் காப்பாற்றியது? 'யாமார்க்கும் குடியல்லாம்' என்கிற தத்துவந்தான் நம்மைக் காப்பாற்றியது. ஆகவே மத்திய அரசு சிந்தனைக்கு எழுவிட்டு, சேனைக்கு எழுவிடுவதை விட்டு, செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வாழ்க தமிழ். (பலத்த ஆரவாரம்).

* திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தி, இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி ஹைதராபாத்தில் நடந்த மாநாட்டில், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அவற்றை எப்படியாவது கவிழ்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. என். சங்கரப்பா]

பிறக்கும் சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு காங்கிரஸுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியை சசிக்க முடியாமல், இம்மாதிரியான வழியில் அது இறங்கியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கங்களைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று இருக்கும் நிலையில் நம் மாநிலத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய தவறான கொள்கைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்றால், ஏராளமான அளவில் மக்களின் ஆதரவைத் திரட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் அரசு ஏதாவது மக்களுக்கு நல்லது செய்யப் புகுந்தால், அது இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு சலுகை காட்டுவதாக சூண்டும் வர்க்கப் பிரதிநிதிகள் கூறுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

நம்முடைய நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றத்திற்கு உரைக்கல்லாக எதை வைத்துப்பார்க்கலாம் என்கிற பிரச்சினை இருக்கிறது. நாடே பெருமைப்படும் அளவில் நம்முடைய மாநிலத்தில் நிலையான ஒரு மாற்று அரசாங்கம் தேர்தலிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக விவசாயிகளுக்கு நிலப்பரப்புக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் கொள்கையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் காணவில்லை என்று மாபெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் என்று சொல்வது ஒரு மோசடியாகத் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை கிடையாது. விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. லேவாதேவிக் கடைகள் அதிகரித்து விட்டன. வேறு எந்தத் தொழில் வளராவிட்டாலும், வட்டிக் கடைகள் அதிகமாகிவிட்டிருக்கின்றன. கள்ளப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால், பணம் படைத்தவர்கள் ஊரெல்லாம் ஏராளமான வீடுகளை வாங்கவும், வாடைகையை தன்னிஷ்டம்போல உயர்த்தவும் ஏதுவாக இருக்கிறது. இது சாதாரணமான காட்சியாக இருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அடிக்கடி விவசாயிகளின்போரால் பரிந்துரை பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்மாதிரியான பிரச்சினைகளை இந்த சபையில் கொண்டு வருவதன் மூலம், விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யவில்லை. அதில், பெரிய மிராசுதார்களுக்கும், பெரு நிலக்கிழார்களுக்கும் தான் நன்மை பயக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கைத்தறிக் கொடுமையில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய வேண்டுகோள் இதுதான். உயர்மட்டக் கமிட்டியொன்றை உடனடியாக அமைத்து, இந்த மாநிலத்தில் பல இடங்களில் கைத்தறித்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 17]

தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களின் நிலையைக் கண்டறிந்து, கைத்தறித் துணிகளின் தேக்க நிலையைக் கவனித்து, அவற்றை விற்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்து, தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு நம்மாலியன்ற அளவு ஒரு நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஏராளமான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், யாரோ மூன்றாவது சக்தி தூண்டிவிடுகிறது என்பதல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் சில சமயங்களில் கூறுகிறார்கள், யாரோ தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று. தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது அவர்களுடைய வயிறு; தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது அவர்களுடைய குடும்பங்கள்; தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது அவர்களுடைய குடும்பங்களில் உள்ள வேதனை. இருபதாண்டுக் காலமாக நன்மை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, இன்றைக்கு மந்த நிலைமை ஏற்பட்டு, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஆட்குறைப்பும் ஏற்படும் காரணத்தால், அவர்களுக்குக் கடுமையான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமையில், அந்த நெருக்கடியின் சுமைகள் பூராவையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீது சுமத்துவதற்கு இந்த நாட்டில் இருக்கும் பெரிய முதலாளிகள் முயற்சிக்கிறார்கள். தங்களுடைய லாபத்தைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு முதலாளிகள் தயாராய் இல்லை. வேலைப் பளுவைச் சுமத்தியும், ஆட்குறைப்பு செய்தும், பஞ்சப் படியில் வெட்டு ஏற்படுத்தியும், தொழிலாளர்கள் மீது பெரிய மோசடி செய்து, அவர்கள்மீது பளுவைச் சுமத்தி வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக, இயற்கையாகவே தொழிலாளர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்பது இயல்பு. இந்த அடிப்படைக் காரணத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல், இதில் வேறு யாரோ குழப்பம் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், பிரச்சினையினுடைய உண்மையான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுவதாகத்தான் இருக்கிறது.

மத்தியதர வகுப்பாரிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. நாடு பூராவும், ஐம்பதாயிரம் இன்ஜினியரிங் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலும் இன்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் பலருக்கு வேலை இல்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள சுரண்டல் கூட்டங்கள் மாநில அரசாங்கத்தையும் மத்திய அரசாங்கத்தையும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கச் செய்வதற்காகப் பல காரியங்கள் செய்கின்றன. நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் குண்டு சட்டியில் குதிரை டட்டிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தில் இன்றைக்கு இருக்கும் கொள்கை நீடிக்குமானால், எந்த மாநில அரசாங்கமும் இன்று மக்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடியாது. பாங்கு

1963 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கனையெல்லாம் தேசியமயம் ஆக்காமற்போனால், தொழில்களைத் தனிப்பட்ட பெரு முதலாளிகள் கையிலிருந்து நாட்டுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் சொந்தமாக்காமற்போனால், அயல்நாட்டு வியாபாரத்தில் இந்திய, அயல்நாட்டு முதலாளிகள் கொண்டிருக்கும் ஏகபோக உரிமைகளைத் தவிர்த்து, அயல் நாட்டு வியாபாரத்தை ஏகபோகமாக இந்திய அரசாங்கமே மேற்கொள்ளாமற்போனால், நாட்டில் நிலப் பிரபுத்துவ முறையையும், லேவாதேவி முறையையும் இன்றைக்கு ஒழிக்காமற்போனால், இந்த நாட்டில் இருக்கும் சாதாரண மக்களுக்கு, எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும், அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடியாது. இந்த மாநில அரசாங்கத்தினுடைய வரம்புக்கு உட்பட்டு என்ன செய்யலாம் என்று நாங்கள் கூற விரும்புவது இதுதான். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும் பகுதி மக்கள் விவசாயிகள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுகிற 'விவசாயிகள்' யார் என்றால், கையில் விரல்விட்டு எண்ணிவிடக்கூடிய எண்ணிக்கையினராகத்தான் இருப்பார்கள். ஆனால் விவசாய வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயக் கூலிகள், பண்ணையில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகள், வாரம், குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகள், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், இவர்களுடைய இந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருந்த நில வுடைபைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம், இன்று மோசடியாக மாறி விட்டது. அதன் காரணமாக, சில ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கூட உபரியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஏராளமாக விதிலிலுக்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு, பெரிய மிராசதார்கள் எல்லாம் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராமல் தடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே, நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை மீண்டும் திருத்த வேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்குப் பதினைந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். 'ஒரு நபருக்கு' என்று இருப்பதை 'ஒரு குடும்பத்திற்கு' என்று நிலவுடைமைக்கு அளவு கட்டும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பழத் தோட்டங்கள், பால் பண்ணைகள், கரும்பு சாகுபடி என்றும், தேயிலை, காப்பி ஆகியவை பயிரிடுவதற்கான தோட்டங்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, ஏராளமான விதி விலக்குகள் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதி விலக்குகள் பூராவையும் ரத்துசெய்ய வேண்டும். ரத்து செய்தால், இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு உபரி நிலம் கொடுக்க முடியும்.

இந்த மாநிலத்தில் வார, குத்தகை சாகுபடியாளர்களின் பாதுகாப்புக்கான சட்டம் 1966-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. அது, இந்த வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 20-ம் தேதியோடு காலாவதியாகிறது. அது காலாவதியாகிவிட்டால், அதை மீண்டும் நீடிக்குமாறு மாநிலத்தில் உள்ள குத்தகை, வார விவசாயிகள் கோருகிற

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1968 பிப்ரவரி 17]

றார்கள். ஆனால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், அதை நீடிக்கக் கூடாது என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஏனென்றால், 20—4—1968 அன்றோடு சட்டம் முடிந்துவிட்டால், அதற்குப் பிறகு உடனடியாக குத்தகை, வார பாக்கிக்காக ரெவினியூ கோர்ட்டின் மூலம், பல்லாயிரக்கணக்கான வார, குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிடுகிறார்கள். ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், 20—4—1968-க்குள் லாகவே, குத்தகை, வார பாக்கிக்காக எந்த ஒரு விவசாயியையும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பது மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கக்கூடிய சட்டத்தை நாம் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றி, ஏராளமான சாகுபடியாளர்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் குத்தகை வாரதாரர்களுக்கு, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் அளவிற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நான் வருத்தத்தோடு சொல்வது என்னவென்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், தாங்கள்தான் விவசாயிகளுடைய நண்பர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், சென்ற காலத்தில் திரு. குல்சாரிலால் நந்தா அவர்களின் தலைமையில் இந்திய அரசாங்கம்—அதனுடைய திட்டக் குழு—நாடு பூராவும் உள்ள நிலச் சீர்திருத்தங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குழு நியமித்தது. அந்தக் குழுவில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அங்கத்தினராக இருந்தார்கள். ஆனால், அந்த நில சீர்திருத்தக் குழு கொடுத்திருக்கும் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், தமிழ் மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்காக, குத்தகை, வார சாகுபடியாளர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களிலே ஏராளமான ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளாதார நிபுணர், திரு. லாட்ஜின்ஸ்கி என்பவர், தஞ்சை மாவட்டத்திலே வந்து, அங்கே சட்டத்தைப்பற்றிய பரிசீலனை நடத்தும்போது, ஏராளமான ஓட்டைகள் அதில் இருப்பதைக் காண்பித்தார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஏராளமான வார குத்தகை விவசாயிகள் இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்தக் காரியம் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், இன்றைய நிலக்கை இன்றைதான் சாகுபடி செய்கிறார் என்று பதிவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், விளைச்சலில் மூக்கால் பங்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வார, குத்தகையை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து, அரசாங்கம் அதை நிலப் பிரபக்களுக்குக் கொடுத்துவிடும் என்ற எற்பாடு இருந்தால், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு மார்க்கம் ஏற்படாது.

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

ஆகவே, இன்றைக்கு சாகுபடியாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விரிவான சட்டத்தை இந்த மாநில அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை நாம் ஆழ்ந்த கவனத்தோடு செய்தாலும், மேலும் உணவு உற்பத்திக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய, ஆனால் சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கக்கூடிய தரிசுப் புறம்போக்கு காக இருந்தாலும், அல்லது காட்டிலாக்காவிற்குச் சம்பிரதாய பூர்வமாக சொந்தமாக இருந்து, ஆனால், காடு வளர்ச்சிக்குத் தேவையில்லை என்று இறுதியாக முடிவு செய்யும் நிலங்களாக இருந்தாலும், அவைகளை இந்த மாநிலத்தில் கணக்கெடுத்தால், ஒரு கணிசமான அளவு நிலம் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களில் 40 அல்லது 50 சதவீதத்தினர் நிலமற்ற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய எண்ணிக்கை மேலும் மேலும் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. இவர்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் பாடுபடுவதற்கு நிலம் வேண்டும். இன்றைக்கு நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை அடியோடு திருத்துவதன் மூலமும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கும், சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கும் தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை மாவட்ட ரீதியாகக் கணக்கிட்டு, அவற்றை நிலமற்ற விவசாயிக் கூலிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால், இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பின்னால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களும் ஏழை விவசாயிகளும் திரளுவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

கொள்முதல் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் கூறிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் இங்கே பேசினார்கள். பல பேர் பேசும்போது, “எல்லா ஊர்களிலும் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று பேசுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. கருந்திருமன் அவர்கள் பேசும்போது, “நீங்கள் கொள்முதல் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளைக் கொள்ளை அடிக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டில் அவர்கள் எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். கொள்முதல் நீடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா? அவ்வாறு நீடிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு மக்களுக்கு ஒரு மலிவான விலையில் அரிசி கிடைக்க வேண்டும் என்கிறார்களா? அல்லது, அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் கூறுவதுபோல், கொள்முதல் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டும் என்று கூறுகிறார்களா? இரண்டு நிலைகளையும் ஏக காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, இரண்டு நாக்கு உள்ளவர்கள்தான் அப்படிப் பேச முடியும். இந்த மன்றத்தில் அவ்வாறு பேசுவது பொருத்தமற்றது.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 12]

எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தில், தமிழ்நாட்டில் குடும்பக் கார்டு முறை அமலில் இருக்கும் பிரதேசங்களில் கொடுக்கும்படியான அரிசியின் அளவை 12 அவுன்சுக்கு உயர்த்துவது நிச்சயமாக மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும். இன்றைக்குக் கொடுக்கும் அளவு தானியம் போதவில்லை என்று கூறுகின்றார்கள். நகரசபைப் பகுதிக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிக்கும் நாம் குடும்பக் கார்டு முறையைக்கொண்டு வந்துவிட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களை அரசாங்கமே சப்ளை செய்தால் நிச்சயமாக பாக்கி தானியங்கள் பூராவும் கிராமங்களில் நின்றுவிடும். நகர மக்களின் தேவைதான் கிராமத் தானியங்களை நகரங்களுக்கு இழுக்கிறது. நகர மக்களின் தேவையையும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக் களில் உள்ள மக்களின் தேவையையும் அரசாங்கத்தினுடைய நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் பூர்த்தி செய்தால், நகரங்களுக்கு கிராமங்களிலிருந்து அரிசி ஈர்க்கப்படாமல், பாக்கி அரிசி பூராவும் கிராமங்களில் தங்கி, கிராமங்களில் விலைவாசி குறையும். நாங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு ரூ. 1.44-க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கப்பட வேண்டுமானால், அதாவது ஒரு கிலோ 90 பைசாவுக்கு என்று கொடுக்கப்படுகிற முறையில் இன்றைக்கு கொடுக்கப் படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களுக்கு நகரப் புறங்களிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் வாழும் மக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு மூலம் 12 அவுன்சு அளவு கொடுத்துவிட்டால், இந்த மாநிலத்தில் உணவுப் பிரச்சினை பெருமளவு தீரும்.

இன்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் விவசாயிகளின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்றால், மாநில சர்க்காரை எங்களுடைய கட்சி கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், மூன்று ஏக்கருக்கும் அதற்கும் கீழே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, கொள்முதலிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு விட்டால், அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மாட்டார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேலே நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து, உபரி தானியம் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பது திட்டம் என்று பகிரங்கமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். அப்படி பத்து ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்துள்ள நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து உபரி தானியம் முழுவதும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டால், நிச்சயமாக மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, தேவைப்படக்கூடிய மக்களுக்கு உணவுத் தானியம் கொடுக்க முடியும். இந்த முறையை யதார்த்த பூர்வமாக அணுக வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், கீழ் பவானிப் பகுதியில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது 'மார்ஜினலி ஸர்ப்ளஸ்', அதாவது, ஓரளவுக்கு உபரியாக இருக்கும் ஒரு மாநிலம் என்று இருக்கக்கூடிய நிலை இருந்தாலும், இந்த வருஷம் நிலைமை மோசமாக இருக்கும் காரணத்தால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஜாக்கிரதை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

யாக இருந்து, சற்று அதிகமாகவே கொள்முதல் செய்துகொள்வது நல்லது என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்தால் தான், எதிர்காலத்தில் மேலும் பல கிராமங்களில் விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலையில்லாத நேரத்தில் அந்த இடங்களில்கூட, நியாய விலையில் அரிசி கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, நாம் முன்ஜாக்கிரதை யோடு, அதிகப்படியாகக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்றால், சூழிப்பாக மூன்று ஏக்கரிலிருந்து பத்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத் திருப்பவர்களிடமிருந்து ஒரு லெவி சிஸ்டம் வைத்து கொள்முதல் செய்துகொண்டு பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்க ளிடமிருந்து அவர்களுடைய சொந்த உபயோகம், விவசாயத் திற்குத் தேவையான விதை முதலியவற்றுக்குப் போக பாக்கியிருக் கக்கூடிய தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்தால், இந்தப் பிரச்சினையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும் என்று நாங்கள் நம்பு கிறோம்.

இன்றையதினம் மாநில அரசாங்கமானது கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மொழிப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையிலே எங்கள் கட்சிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்திற்கும் பொதுவான சில அம்சங்கள் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பதினான்கு மொழிகளையும் இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எங்கள் இருவருக்கும் உள்ள பொதுவான அம்சம். அந்தந்த மாநிலங்களில் அந்தந்தப் பிரதேச மொழிகள் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலும் உடன் பாடு உண்டு. இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலம் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு மொழியாக நீடிக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் எங்கள் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்திப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலேயும், மற்ற இந்தி பேசாத பகுதி களிலேயும் உள்ள மக்கள் எப்படி இந்தியை விரும்பவில்லையோ, அதேபோல இந்தி பேசக்கூடிய மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள் ஆங்கிலத்தை விரும்பவில்லை. எல்லாப் பிரதேச மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாகின்ற வரைக்கும், இந்த இடைக்காலத்தில் ஆங்கிலமும் இந்தியும் இந்திய அரசாங்கக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். மொழித் தீர்மானம் இந்தப் பேரவையில் வந்த நாளன்று நாங்கள் நடுநிலைமை வகித்தோம். எங்கள் கட்சியின் அபிப்பிராயம் முதலாவதாக, தமிழகத்தில் தாய்மொழியாகிய தமிழ் ஒன்று தான் கட்டாயமாகப் போதிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக கல்வி வல்லுநர்கள் தீர்மானிக்கக்கூடிய முடிவிற்படி ஆங்கிலத்தை யோ, அல்லது இந்தியாவிலுள்ள வேறு மொழிகளையோ அவர் களுடைய இஷ்டத்தின்படி படித்துக்கொள்வதற்கு விட்டுவிட வேண்டும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மொழிச் சிக்கலைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும்

ப.ப.
1-00

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 17]

அழைத்து, கல்வி வல்லுநர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஓர் உடன் பாட்டிற்கு வரவேண்டும். இந்திய அரசாங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். இதற்காக இந்திய அரசாங்கம் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் உகந்த வகையில் மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கருத்து.

இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டி மொழி பேசும் சிறுபான்மையினர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் மைனாரிட்டிகள் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்த சிறுபான்மையினரின் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே கல்வி பயில வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டும். பாரதியார் கூறியதுபோல்,

“செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் எனில்,
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்”

என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழியாக புகுத்தியபோதுதான் இந்திய மக்கள் அதைப்பற்றி நினைத்தார்கள். பல மொழி பேசும் இந்தியாவில் ஆங்கிலம் ஒன்றே ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. அதனால் பிரதேச மொழிகள் நசிந்து போயின. இதைப்போல்தான் இந்திய அரசாங்கம் இந்தி ஒன்று தான் ஆட்சிமொழி என்று கூறுகிறது. எல்லாப் பிரதேச மொழிகளும் இந்திய அரசின் மொழிகளாக ஆக முடியாது என்கிறார்கள். எப்படிப் பார்த்தாலும், இந்த பதினான்கு மொழிகளும் இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழிகளாக ஆனால்தான் இந்த மொழிப் பிரச்சினை தீரும். சிறுபான்மையினருக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்கும் சகலவித உரிமைகளும் அளித்து தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இந்த தமிழக அரசு பாடுபட்டால், நாங்கள் ஊக்கம் அளிப்போம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு தொடர்ந்து எங்களுடைய ஆதரவு கிடைக்கும். மக்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு இந்த அரசாங்கம் தீரும் சிறப்புமாக ஆட்சியை நடத்த வேண்டும்; இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்க வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. போஜன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ஆளுநர் பேரூரையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு அரசு—அது முடியரசாக இருந்தாலும் அல்லது குடியரசாக இருந்தாலும்—நாட்டு மக்களின் குறிப்பறிந்து, மக்களுடைய குறைகளை அறிந்து அவற்றைப் போக்கி மக்களின் எரிப்பம்போல் நடந்து வருகிறதோ அதுதான் நல்ல ஆட்சி என்று கொள்ளப்படும். அதனால் தான் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். நம்முடைய ஆளு

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. போஜன்]

நரின் பேருரை நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. விருப்பு வெறுப்பு களுக்கு அப்பாற்பட்டு, நல்ல முறையில் ஆளுநரின் உரை அமைந்ததற்கு இந்த நாட்டு மக்களும், இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மொழிப் பிரச்சினை விவகாரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், நாடாளுமன்றத்தில் 1967-ம் ஆண்டு ஆட்சிமொழித் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. இந்தத் திருத்தச் சட்டம் இந்தியாவிலுள்ள மற்ற தேசிய மொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்காத நிலையில், மற்ற மொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு முரணாக, இந்தி பேசாத மக்களுக்குப் பெரும் சமையாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், பெரிய கல்வி வல்லுநர்களும் ஒரு மாநாடு கூட்டி பேசிக் கலந்து உரையாடி நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கின்றேன்.

மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாநில சர்க்காருக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த கடன் தொகைகளும், மானியங்களும் கடந்த இரண்டாண்டு களாக உயர்ந்துவருவதற்குப் பதிலாகச் சுருங்கியுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய சர்க்காருடைய கையில் இருப்பதால் மாநில அரசு எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரின் தயவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத் தைக் குறைத்து, மாநில சர்க்கார்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு போன்ற முக்கியமான அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்ற அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய எண்ணத்தைத் தைரியமாக எடுத்துச்சொல்லி யிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. ஆளுநர் என்ற பெயருக்கு ஏற்றபடி அவர் உரையாற்றியிருக்கிறார். மற்ற மாநில ஆளுநர்களுக்கு நம் மாநில ஆளுநர் உதாரணமாக விளங்குகிறார். அவரைப் புகழ்ந்து பேசுவதில் தவறு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மொழிப் பிரச்சினையிலே, 1968 ஜனவரி 23-ம் நாளன்று நமது பேரவையில், “தமிழகத்தில் ஆங்கிலமும் தமிழும்தான் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும்” என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது. மேலும் சிறுபான்மை மக்கள் பேசும் கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழி பேசுவோருடைய குழந்தைகள் தங்கள் தாய் மொழியில் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தமிழக அரசு நல்ல முறையில் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் இருந்த நிலைமைக்கும், இப்போது இருக்கும் நிலைமைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம்

[திரு. கே. போஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

இருக்கிறது. முன்பு நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. அரிசியின் விலையும் அதிகமாக இருந்தது. பட்டணம் படி அல்ல, சாதாரண ஒரு லிட்டர் அரிசி வெளி மார்க்கெட்டுகளில் ரூ. 1.75 முதல் 2 ரூபாய் வரையில் விற்பனையாகி இருந்தது. ரேஷன் கடைகளில்கூட அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் பெருந்த அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நிலைமை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது. ரேஷன் கடைகளில் தாராளமாக அரிசி கிடைத்து வருகிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் ஒரு லிட்டர் விலை ரூ. 1.25 முதல் ரூ. 1.40 வரை நல்ல அரிசி கிடைத்து வருகிறது. இப்போது நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நல்ல அரிசி கிடைக்க, நீலகிரி மாவட்டத்திற்குச் சலுகை தந்த நமது உணவு அமைச்சரை, நீலகிரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாகவும், பொதுமக்களின் சார்பாகவும், பேரவை உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் பாராட்டி, அவருக்கு எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலும் கூட அநேக முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறை சொல்லலாம். காரணம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராக எதுவும் சொல்லவில்லை என்றால் எதிர்க்கட்சியாகச் செயல்படவில்லையே என்று பொது ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டுவிடலாம் என்று நினைத்துப் பேசுவதாகத் தான் நான் நினைக்கிறேன். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இயற்கை நிலை நமக்கு எதிராக இருந்தாலும் கூட, சாதகமாக இல்லை என்றாலும் கூட, அரசு விவசாயத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் பல. அதன் காரணமாக பல நன்மைகள் விவசாயிகளுக்கும், நாட்டிற்கும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயத் துறையில் சில காரியங்களை இந்த அரசு செய்தாக வேண்டும்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிழங்குப் பயிர்கள் தான் அதிகம். கிழங்குப் பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுகிற நேரத்தில் மருந்து தெளிக்க பூச்சி மருந்துகள் அந்த அந்தச் சமயத்தில் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு மாதங்களாக மருந்து கிடைக்கவில்லை. நானும் அடிக்கடி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அனுப்புகிறேன் என்கிறார்களே தவிர இன்னமும் அனுப்பவில்லை. இனியாவது அந்தப் பகுதியில் தேவைப்படுகிறபோது பூச்சி மருந்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முன்பு நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவிகிதம் சகாய உதவி பூச்சி மருந்துக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அதை 3-இல் ஒரு பங்கு குறைத்து 33 சதவிகிதம் தான் கொடுக்கிறார்கள். முன்போலவே 50 சதவிகிதம் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் சாதனங்களை

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. கே. போஜன்]

முன்பு 50 சதவிகிதம் சகாய விலையில் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது நாற்பது ரூபாய்தான் குறைத்துக்கொடுக்கிறார்கள். முன்போலவே கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்போது விவசாயிகள் உரத்தை உபயோகிப்பதில் மிகுந்த அக்கறையும், ஆர்வமும் காட்டி வருகிறார்கள். ஆனால் உரம் வேண்டிய அளவு கிடைக்கவில்லை. நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லி இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு உரத்தைப்பெற்று விநியோகிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள படி அரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். நிதி நிலை வசதி இல்லாத காரணத்தினால் இதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. நிதி நிலை சீர்பட்டு இந்தத் திட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முடிவு செய்கிறபோது முதலில் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு இதை விஸ்தரித்தாக வேண்டும். அங்குள்ள 5 லட்சம் ஜனங்களில் 4½ லட்சம் பேர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்கள்தான். ஆகவே அந்த மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கிராம மின்சார அபிவிருத்திக்காக 6 கோடியை 7½ கோடியாக அதிகரித்திருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை வாலைக் கிறேன். கிராமங்களை மேலும் பலவகையிலும் முன்னேற்றம் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போக்குவரத்துத்துறை. முக்கியமாக எல்லா மாவட்டங்களும் ரயில் மூலமாகத்தான் தொடர்பு படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை ரயில் இணைப்புச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்டார். இப்படி புதிதாக ரயில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலையில் மத்திய சர்க்கார் சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய சில ரயில்போக்குவரத்துத் தொடர்பை நட்டம் வருகிறது என்று சொல்லி எடுத்துவிட்டால் என்ன என்று மாநில அரசாங்கத்துடன் கலந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில் மேட்டுப்பாளையம் நீலகிரி சர்வீசை ரத்து செய்துவிடலாம் என்கிற யோசனை இருக்கிறது. இது சரியான யோசனை அல்ல. அப்படி எடுப்பது இந்தச் சர்க்காருக்கும், குறிப்பாக மத்திய சர்க்காருக்குமே பின்னால் பல சங்கடங்களை உண்டாக்கும். குறிப்பாக நீலகிரிப் பகுதியில் தான் பாதுகாப்புக்கு இன்றியமையாத வெடிமருந்து சாலையும், ராணுவ அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளியும் அமைந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் அங்கேதான் பிலிம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். அனுசுத்தி நிலையமும் அமைய

[திரு. கே. போஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

இருக்கிறது. ஆகவே முக்கியமாக அந்த ரயில்வே லைன் தொடர்பை எடுக்கக் கூடாது என்பதை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

திரு. பி. ஜெயராமன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் உரை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைய தினம் கவர்னர் பெருமான் தமிழ் மொழியைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற நேரத்தில், காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இல்லாத கடமையுணர்ச்சியோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற நேரத்தில் அவரது வார்த்தைகள் தமிழகச் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவையாக அமைந்திருக்கின்றன. அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும், எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற சிறிது நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியாத காரணத்தினால் பெருமதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். அவர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோடு பேசவில்லை. படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி ஏனாம் செய்கிறீர்களே தவிர, படி அரிசித் திட்டத்தை இன்ன இன்ன இடங்களில்தானே போட்டிருக்கிறீர்கள், மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்காத காரணம் என்ன என்பதுபற்றி காரணகாரியங்கலோடு எடுத்துச் சொல்லி இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவோம் என்கிற நிலையில் ஏன் உங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது வீதி விதியாக ஒரு பிடி அரிசி கூடக் கிடைக்காமல், குழந்தை குட்டிகள், கர்ப்பினித் தாய்மார்கள் வெய்யிலில் க்யூவில் நின்று பசியாலும், பட்டினியாலும் செத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தோம். நண்பர் மார்டின் அவர்கள் கையில் பணம் இருக்கிறது, அரிசி எங்கே என்றார்கள். கையில் பணம் இருந்தால் இன்றைக்கு எந்தக் கடைக்குப் போனாலும் மூட்டை மூட்டையாக அரிசி இருக்கிறது. உணவுப்பொருள் கிடைக்கவில்லை என்கிற பிரச்சினையே இல்லை. அப்படி இருக்க வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் பேசிக் கொண்டு போனதைப் போலப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. இந்த அரசு வந்தபிறகு தான் அரிசிப் பஞ்சம் நீங்கிற்று. குடியாத்தத்தில் இருந்து முன்பு சென்னை வரவேண்டுமானால் 4½ ரூபாய் கொடுத்தால்தான் வர முடியும். பஸ் முதலாளிகள் அப்படிக் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்ததையெல்லாம் இன்றைய தினம் தமிழக அரசு வந்தபிறகு மாற்றி சென்னையிலிருந்து குடியாத்தத்திற்குப் போகவேண்டுமானால், போணப்பட்டிலிருந்து சென்னைக்கு பஸ் போட்டு, குடியாத்தத்திலிருந்து சென்னைக்கு வரவேண்டுமானால் 3½ ரூபாய் என்ற அளவுக்குக் கட்டணத்தைக் குறைத்து இருக்கிறது; இதைப் பார்த்து அங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-வுக்கும் அந்த ரூபகம் வந்து அவரும் 3½ ரூபாய் என்று குறைந்து இருக்கிறார் என்று சொன்னால், இப்படிச் குறைத்ததின் காரணமாக சென்னை யிலிருந்து குடியாத்தத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு மனிதனுக்கு 1½ ரூபாய் வரை மிச்சப்படுகிறது. இந்த மாதிரி 1½ ரூபாய்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜெயராமன்]

விதம் எத்தனை ஆண்டுகளாக அவர் ஏழை மக்களைப் பிழிந்து பணம் சம்பாதித்து இருக்கிறார் என்பதை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இது சாதனை இல்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இது சாதனை இல்லையா? இருபது ஆண்டுகளாக ஏழை மக்கள், விவசாயிகள், ஹரிஜனங்கள், பாட்டாளிகள், தொழிலாளர்கள் இவர்கள் அத்தனை பேர்களைப்பற்றியும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பேசத் துணிவில்லாமல், இங்கே பேச முடியாதவர்கள் இன்றைய தினம் விவசாயிகளைப்பற்றியும், தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சபையின் முன்னால் இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி திறமையில்லாதவர், துணிவு இல்லாதவர் என்றெல்லாம் அவர் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பேசுவது நியாயமா, ஒழுங்கா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிபீடத்தில் ஏறிய பிறகு ஏழை விவசாயிகளுக்கு மேட்டு நிலங்களுக்கு வரையைக் குறைத்திருக்கிறது, வரியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது, சிறுகச் செய்திருக்கிறது, சீராகவும் செய்திருக்கிறது என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படவில்லை. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவுக்குச் செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்துகொண்டே இருக்கிறது. மீண்டும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காத்து இருக்கிறது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய நாட்டிலே மொழிப் பிரச்சனை என்று சொல்லும்பொழுது நான் காங்கிரஸ் நண்பர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், மொழிப்பிரச்சனையில் உங்களுடைய முடிவைத் திட்டவாட்டமாக ஏன் அறிவிக்கவில்லை, மும்மொழித் திட்டமா அல்லது இருமொழித் திட்டமா என்பதை வரையறுத்து சொல்லவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. வீரமணி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே ஹரிஜனங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது அதை அலட்சியப்படுத்தக்கூடிய நோக்கத்தில் சிலருடைய முகபாவம் இருந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் காங்கிரஸ் அரசாலே முன்னுக்கு வரவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் குதிரைப் பந்தயத்தில் எப்படி சான்ஸ் கிடைக்கிறதோ அதைப்போன்றுதான் நன்மைகள் வந்தனவே தவிர காங்கிரஸ்காரர்களால் நன்மைகள் வரவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் நன்மைகள் இந்த அளவுக்காவது கிடைத்ததற்குக் காரணம் அறிவுலக மேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் டயற்சிதான். 1932 ஆம் ஆண்டிலே பூனையிலே நடைபெற்ற வட்டமேஜை மாநாட்டிலே காந்திஜி அவர்களால் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு காந்திஜி

[திரு. பி. ஜெயராமன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

அவர்கள் தீண்டாமையைப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே ஒழித்து விடுகிறேன் என்று சொன்னதாலே அன்றிலிருந்து ஹரிஜன் என்ற பெயரை வைத்தார். ஆகவே, அவையெல்லாம் டாக்டர் அம்பேத்கார் மூலமாக அளிக்கப்பட்டதே தவிர வேறு யாராலும் இல்லை. பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தபிறகு 1942 ஆம் ஆண்டிலே அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னார்கள், 10 ஆண்டுகளுக்குள் ஒழித்துவிடுவேன் என்று சொன்னார்கள் தீண்டாமையை உங்களால் ஒழிக்கமுடியவில்லை, ஆகவே தனித்தொகுதி கொடுக்க வேண்டுமென்று காந்தியிடம் கேட்டார். அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் வெள்ளைக்காரன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனித் தொகுதி கொடுத்தான். காந்திஜி தனித்தொகுதி பிரிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார். பின்னர் மீண்டும் தனித்தொகுதி வேண்டுமென்று அம்பேத்கார் கேட்டார். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு காந்திஜி, நேருஜி போன்றவர்கள் சேர்ந்து அம்பேத்கார் அவர்களை அழைத்து உங்களுக்கு என்ன என்ன உரிமைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டதன்பேரில் அம்பேத்கார் அவர்கள் மனமுவந்து 10 ஆண்டுகளுக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகுதான் இந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டனவே தவிர, காங்கிரஸ்காரர்களாலோ, மற்றவர்களாலோ இவை வந்துவிடவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைகளை வீரமணி அவர்கள் ஆர்வத்தோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : கனம் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது நடக்கின்ற இந்த விவாதத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலே இந்த தமிழக அரசு நல்ல முறையிலே செய்து கொடுத்தது என்று பாராட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே நானும் சேர்ந்து பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது நடந்தது இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு. முதலாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அப்பொழுது இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய நெடுஞ்செழியன் அவர்களை அனுப்பினார்கள். எந்த காரணத்தினாலே அனுப்பினார்கள் என்றால் இன்றைய ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற தி.மு.க.-விலே உள்ள தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர், அவருக்கும் தம்முக்கும் நெருங்கிய உறவு என்று கருதியதால்தான். அப்படித்தான் நாங்களும் கருதுகிறோம், மக்களும் கருதுகிறார்கள். அவர்களை அனுப்பாமல் முன்பு அமைச்சராக இருந்த பூவராகன் அவர்களையோ அல்லது எங்காவில் யாரையாவது அனுப்பியிருக்கலாம். ஆனால் அவரைத்தான் அனுப்பினோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழை வளர்ப்பதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், தமிழை வளர்க்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேதான் அவரை அனுப்பினோம். தமிழை வளர்ப்பதற்கு நீங்களும் பாடுபடவேண்டும். மாநாட்டிலே பண்டைக்கால

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

முறைகளை எல்லாம் கொண்டுவந்து காட்டி பூம்புகார் என்ற பெயரை எல்லாம் வைத்ததற்கு நன்றி. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழுக்கு என்ன செய்தார்கள், தமிழவளர்ச்சிக்காக ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று குற்றஞ்சாட்டுவது சரியல்ல. அப்படிச் சொல்லும்பொழுது எங்களைக் காத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டி நாங்களும் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

நாங்கள் உங்களை ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, பொது மக்கள்தான் ஓட்டுப்போட்டு இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சந்திக்கப் போவது ஓட்டார்களைத்தான், அப்படியிருக்கும்பொழுது எங்களைப் பார்த்து பாய்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்வதால்தான் நாங்கள் தற்காத்துக்கொள்வதற்காகப் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஆசைதங்கம்பி பேசும்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் நாங்கள் போடும் திட்டங்களை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னார். பூம்புகாரில் பாரியைக் கொண்டுவந்து முல்லைக்குத் தேரைக் கொடுத்ததுபோல் காட்டினார்கள். அதேபோல் அதியமான் நெல்லிக்கனியைக் கொடுத்ததுபோல் காட்டினார்கள். இப்படிப் பண்டைக்கால முறைகளையெல்லாம், பண்டைத் தமிழகத்தில் இருந்தவற்றையெல்லாம் பொது மக்கள், வெளிநாட்டு மக்கள், பேரறிஞர்கள் இவர்களுக்குக் காட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஐலண்டு கிரவுண்டிஸ் பூம்புகார் மாநாடு எப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த முறையில்தான் நாங்கள் பஞ்சாயத்து மாநாட்டைக் கூட்டினோம். பஞ்சாயத்து முறை வெள்ளைக்காரன் காலத்திற்கு முன்னதாக இருந்ததாக சோழர்கள் காலத்தில் இருந்ததாக உத்திரமேரூர் செப்பேட்டு சாஸனத்திலிருந்து தெரிகிறது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையை சோழர்கள் சிறப்பாக நடத்தினார்கள் என்று ஒரு வரி அதில் இருந்தது. அதைத்தான் நாங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தோம். அதே இடத்தில் தமிழக மக்களை ஒன்று கூட்டி . . .

ம. 6
1-30

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: நாடு விடுதலையடைந்து காங்கிரஸ் கட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட காலத்திலே பஞ்சாயத்து முறை அமலில் இல்லையென்று கூறுகிறார்களா அல்லது இருந்ததை விரிவுபடுத்தியதாகக் கூறுகிறார்களா?

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற முறையில் இல்லை. யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்ஸ் என்ற முறையில், இல்லாத ஒன்றை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 12,500 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு மேலாக நாங்கள் உண்டு பண்ணியிருக்கிறோம். அதைப் பற்றிப் படம் போட்டு தேரிலே வைத்துத் தெருவிலே சுற்றவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் கிராம மக்கள் இருந்த நிலையையும், இன்று உள்ள நிலையையும் எண்ணிப் பாருங்கள். முன்பு கிராமத்தில் போய்க் குப்பைப் பற்றிக் கேட்டால், எந்தக் குப்பை குடுமி வைத்த குப்பை, குண்டாய் இருக்கும் குப்பை, சிண்டு வைத்த குப்பை--அதிகசமாய் ஒருவன் சட்டை போட்டிருந்தால் சட்டை போட்ட குப்பை

[திரு. எஸ். ராமலிங்கம், [1968 பிப்ரவரி 17]

என்றுதான் முன்பு கேட்க வேண்டியிருக்கும். இப்போது போய்க் கேட்டால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் குப்பனா, சொசைடி தலைவர் குப்பனா என்று கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆக, ஒருவரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இருந்த பழைய சங்கடம் இப்போதும் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: இல்லாத ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். 12,500 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் 37½ பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் ஆகியவரை அதே இடத்திலே கூட்டி நேருஜி அவர்கள் அறிவுரை வழங்கினார்கள். அதை நீங்கள் நல்ல முறையில் விரிவு செய்கிறீர்களா என்பதைக் குறித்து கேட்பதற்குள்ளாக ஒரு குழப்பத்தையே கூடக் கொண்டு வந்து விட்டீர்கள். நீங்கள் பொறுப்பேற்றவுடனேயே எங்கே பஞ்சாயத்துக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற சந்தேகத்தை மக்கள் மனதிலே ஏற்படுத்திவிட்டீர்கள். இந்த நிலையில் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பஞ்சாயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. பஞ்சாயத்து முறையில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யப் போகிறார்களா இல்லையா என்பது பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. டெல்லி சட்ட சபைக்கு அதிகாரம், சென்னை சட்டசபைக்கு அதிகாரம், அதே போன்று கிராம மக்களுக்கும் அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற முறையில், குடியாட்சியில் மக்களை ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த பஞ்சாயத்து முறை கொண்டு வரப்பட்டது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று பேசுகிறார்கள். விருதுநகர் அங்கத்தினர் பேசும்போது 20 வருஷமாக இருந்த இந்தி என்ற பேயை நாங்கள்தான் ஒழித்தோம் என்று கூறுகிறார். நீங்கள் எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் அவருடைய தொகுதிக்குச் சமீபத்தில் போய் வந்தேன். அங்கு தலைவிரித்தாடும் திண்டாமை என்ற பேயை ஒழிக்க என்ன செய்தார்? காங்கிரசாரின் கடுமையான சட்டத்தினாலும், பிரசார பலத்தினாலும் ஊரை விட்டு ஒதுங்கி இருந்த திண்டாமைப் பேய் இப்போது ஊருக்குள்ளேயே வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் இருக்கிறதா? அல்லது அதற்கு முன்பே இருக்கிறதா?

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: இருபது வருஷமாக நாங்கள் போராடிப் போராடி அதை நாங்கள் ஓரளவிற்கு ஒழித்துவிட்டோம். இந்தப் பேயை விரட்ட நீங்கள் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி வெற்றி விழா கொண்டாடியது போல் இதற்கும் ஒரு தீர்மானம் போட்டு ஒழித்து விடலாம். 'அண்டசபிவிடி அபாலிஷன்' என்று காண்ஸ்டிடியூஷனிலேயே போடப்பட்டிருக்கிறது. உடனே நாங்கள் திண்டாமை ஒழிந்து விட்டது என்று பிரகடனப்படுத்திவிடவில்லை. இந்த நிலையில் எங்களைப் பார்த்து எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகப் போகிறீர்கள் என்று

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

கேட்கிறார்கள். நீங்கள் எந்த முகத்தோடு போகப் போகிறீர்களோ அதே முகத்தோடு தான் போகப் போகிறோம். ஏதோ உங்களுக்கு மாலை மரியாதை கிடைக்கும். எங்களுக்குச் சாதாரண மரியாதை யாவது கிடைக்காதா? ஒரு படி அரிசியை சென்னையிலும், கோவையிலும் மட்டும் போடுகிறார்கள். இது பொங்கலன்று தமிழகம் முழுவதும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள். ஆனால் போடவில்லை. இப்போது நீங்கள் எந்த தைரியத்தில் ஊருக்குள் போகிறீர்கள்? எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகிறீர்கள்? கவர்னர் உரையிலே இது போன்ற பல விஷயங்கள் இடம் பெறவில்லை. இந்த உரையின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நண்பர் அவர்கள் பேசும் போது இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேசவேண்டாமென்று அப்போது கூறவில்லை. அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ எங்களுடைய நாவலர் கொஞ்சம் தமிழ் அறிந்திருந்த காரணத்தால் பழைய முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றதாகக் கூறினார்கள். ஏதோ தயவு தாட்சண்யத்தில் அழைத்துச் சென்றதுபோல் குறிப்பிட்டார். அந்த மாநாட்டுக்கு யார் யார் போனார்கள் என்ற விவரத்தைப் பார்த்தால் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் குடும்பத்தோடு போனார்கள் என்பதை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர் போகும்போது தமிழ் தெரிந்த பூவராகன் அவர்களை அழைத்துப் போகாதது எங்களுடைய கட்சிக்குக் கூட வருத்தந்தான். அவரை ஏன் அழைத்துப் போகவில்லை என்று திரு. பக்தவத்சலத்தைக் கேட்கவேண்டும். எங்களைக் கேட்டுப் பயன் இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமகனுடைய பேருரை இந்தத் தமிழக அரசின் சாதனையை எடை போட்டுப் பார்த்த பேருரை என்று இந்த நாடே வரவேற்கிறது. காங்கிரசைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், கவர்னர் பெருமகனார் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால்தான் தமிழகத்திலே தன்னுடைய பொறுப்பை ஏற்றி ரூப்பது போல் பேசினார்கள். கவர்னர் அவர்கள் இன்றுள்ள எதிர்க்கட்சி ஆட்சி செய்த நேரத்திலும் இங்கே கவர்னராக இருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்கிற இந்த நேரத்திலும் இங்கே கவர்னராக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டினுடைய நிர்வாகத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக மத்திய ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்களால் அனுப்பப்பட்டவர்கள். இங்கே இரண்டு ஆட்சியையும் எடை போட்டுப் பார்த்து காங்கிரஸ் ஆட்சியை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒரு வருஷ காலத்திலே நல்ல சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்ற தீர்க்கமான

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

முடிவுக்குப் பிறகுதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த ஆட்சியைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த நாடே நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் பேருரையின் மீது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். சட்டமும் அமைதியும் கெட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் அத்து மீறி நடப்பதாகக் கூறினார்கள். தமிழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அரசு, காருண்யமிக்க அரசு, பெருந்தன்மை மிக்க அரசு என்று துணிவோடு கூறுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் நடந்த கொடுமைகள் எதுவும் இப்போது இல்லை. அந்த மாதிரியான காரியம் எதையும் தமிழக அரசு இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்யவில்லை என்று தெரியமாகக் கூறுகிறேன்.

இந்த ஒரு ஆண்டு கால ஆட்சியின்போது நாட்டில் அமைதியில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். அமைதி இல்லை என்ற ஒரு நிலை ஏற்படவேண்டுமென்ற அவர்களது ஆசையைத்தான் இன்று மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்களே தவிர, உண்மையில் அமைதி இல்லையா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அமைதி நிலவிக்கொண்டுதானிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பொது மேடைகளில் பேசும் போது--முன்னால் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சாதாரண கட்சித் தொண்டர்கள் பேச்சுக்களைக் கூட குறிப்பு எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருந்தது. இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பிடித்திற்கு வந்தபிறகு அந்நிலை தளர்த்தப்பட்டதால் இன்று ஆங்காங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களைத் தாக்கக்கூடிய அளவிற்கு காங்கிரஸ்காரர்களைத் தூண்டி விடக்கூடிய அளவிற்கு அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொண்டர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தால் தாக்கப்பட்டார்கள். இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால் இன்று தாக்கப்படுகிறார்கள். கடந்த 12-ம் தேதி அன்று மதுரை மாநகரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்களால். மதுரை மாவட்டச் சிபயலாளரும் மேலவை உறுப்பினருமான உயர்திரு. முத்து அவர்களின் வீட்டைத் தாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. போலீஸ் பாதுகாப்பு போட்டதினால் அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னால் 15-ம் தேதி சென்னை மாநகரத்தில் பேசிய முன்னாள் போலீஸ் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள், தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று மாணவர்கள் இதேபோல் கலாட்டா செய்கிறார்கள், மதுரையில் தட்டிக் கேட்டு விட்டோம். இனி என்ன செய்யப்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

போகிறார்கள் என்று 15-ம் தேதி அன்று பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்பட்டு அந்தப் பேச்சுகளை பதிவு செய்யமுடியாத நிலை ஏற்பட்டதால் தான் இன்றைய தினம் அவர்களது பேச்சுக்கள் நமக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிய முடியவில்லை. ஏன் திரு. கக்கன் அவர்கள் பேசியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறேன் என்றால், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். முன்னாள் போலீஸ் அமைச்சராகவும் இருந்தவர் அவர். இன்று பதவி பறிபோய் விட்டதால் பொதுமேடைகளில் பேசக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார். 15-ம் தேதி அவர்கள் பேசிய பிறகு நேற்றையதினம் பகலில் மதுரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு வார்ட் செயலாளர் திரு. எ. வி. ராஜு என்பவர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரது கடை சூறையாடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அழகிரி என்ற தொண்டரின் சைக்கிள் கடை சின்னப்பின்னமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பேச்சுக்கும் இதற்குமுள்ள பொருத்தத்தை தயவு செய்து அமைச்சரவை கண்காணித்துப் பார்த்து இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பேச்சாளர்களின் கூட்டங்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக அசம்பாவிதங்களைத் தூண்டி விடவேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடியவர்களின் பேச்சுக்களை எடுப்பதற்கு, அது கூட முடியவில்லை என்றால் முன்னாள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மந்திரி பீடத்தில் உட்கார்ந்து இன்று தோல்வி அடைந்ததால் இன்று மேடைகளில் பேசக்கூடிய மாஜி மந்திரிகளின் பேச்சுக்களுக்காவது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் பேருமகனார் அவர்கள் உரையில் முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மைத் துறை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாத காரணத்தினால்தான் விவசாயம் விருத்தியடையவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்கள் பேசும்போது அந்தத் திட்டங்களைப் போட்டோம், இந்தத்திட்டங்களைப் போட்டோம் என்று சொல்வார்கள். இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயத் துறையில் பல சாதனைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எடுத்துக் காட்டாக என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட இரு எடுத்துக் காட்டுகளை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். ஏன் அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்ததை விட இந்த ஒரு ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயிகளுக்குத் தேவையானதை நிறைவேற்றிக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்தக்கூடாததான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். என்தொகுதியில் பெரியாற்று கால்வாய் பாசனத்தில் பேரணைப் பிரிவிலிருந்து திருமங்கலம் பகுதிக்கு தண்ணீர் சென்றுகொண்டிருந்தது. இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசனவசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற முயற்சி நடைபெற்று வந்தது பத்தாண்டுகளாக. காங்கிரஸ் அட்சி காலத்தில் விவசாயிகள் அந்த வாய்ப்பைப் பெறமுடியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகு ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாக அது நிறைவேற்றப்

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

பட்டிருக்கிறது. சென்ற பட்ஜட் கூட்டத்தில் அதுபற்றி பேசினேன். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்களைப் பார்த்து அந்தப் பகுதியில் உள்ள இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றும் முறையில், அந்தப் பகுதி மக்கள் போற்றத் தக்க அளவிற்கு ஒரு சிறந்த காரியத்தை ஒரு ஆண்டிற்குள் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளின் பேரில் அக்கறை கொண்டுள்ள ஒரு அரசின் செயலா அல்லது பத்து ஆண்டுகளாகச் செய்த ட்யூயன்சி வீண் விரயமா என்று எடைபோட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

பெரியாறு வைகைப் பாசனப் பகுதிகளில் 1,320 அடி தூரத் திற்கு ஆற்றுக் காலிலிருந்து 1,320 அடி தூரத்திற்கு மின்சார சப்ளை செய்வதில்லை என்று 62-ல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த போது ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டது. அந்த ஜி.ஓ. வினால் ஆயிரக் கணக்கான கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு தண்ணீர் ஐறியிருந்தும் கூட எந்தவிதமான பாசனவசதியும் பெற முடியாதநிலை இருந்தது. அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வாடிக்கொண்டிருந்தன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு எங்கள் பகுதியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னோம். ஐந்து ஆண்டுகளாக இது பற்றிச் சொல்லியும் காங்கிரஸ் அரசு அதற்கு செவி மடுக்காமல் இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, நாங்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னதன் பேரில் இன்று புதிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 அடி தூரத்திற்கு மேல் உள்ள கிணறுகளுக்கு எல்லாம் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு காரியங்களுமே எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மாபெரும் சாதனைகளாகும். இதேபோல் பல சாதனைகளை பலயிடங்களில் இந்த அரசு சாதித்திருக்கிறது.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் உரையில் கிராம மின்சார வளர்ச்சிக்காக ஆறு கோடியை 7½ கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பது வேளாண்மைத் துறை அபிவிருத்தியை இந்த அரசு பேணிக் காக்கிறது என்பதை உணர்த்தும்.

உர விநியோகம் குறித்து சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அதிகமான பொறுப்புகளை வைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களிடம் உங்களை விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தது. அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் கிடைக்காத ஒரு நிலை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு விவசாய இலாகா மூலம் நேரடியாக ஏழைகளுக்கு உரம் கொடுக்கும் நிலையை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

வேளாண்மை உற்பத்தியில் இரண்டு அம்சங்களை அரசு கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று, இருக்கக்கூடிய பழைய நிலங்களில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவது. இரண்டாவதாக, ஒரு போக நிலங்களை இரண்டு போக நிலங்களாக்குவது.

* திரு. மு. இரத்தின சபாபதி : தலைவர் அவர்களே, மேன்மை மிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைமீது என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதிலிருந்து அது செய்திருக்கிற காரியங்களையும், அது இனி செய்ய இருக்கிற காரியங்களைப் பற்றியும் நல்லமுறையில் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நாளிலிருந்து எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் திட்டவாட்டமான கொள்கையுடனும், பொது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுமான முறைகளையுமே அது செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் கடந்த ஆண்டு இருந்த உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்கி இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்று சுயதேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத் தக்க அளவிற்கும், சுயதேவை போக பக்கத்தா மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கும் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்து, ஒரு போகம் விளையும் நன்செய் நிலங்களை இரு போகம் விளையும் நன்செய் நிலங்களாகவும், அதேநேரத்தில் உர விறியோகம் நல்ல முறையில் இருக்க மத்திய அரசுடன் தீவிரமாகப் போராடி எவ்வளவு அதிகமாக உங்களை வாங்கி விறியோகிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு விறியோகம் செய்து இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையில் நல்லதொரு முடிவைக் கண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே கிணறுதோண்டுவதன் மூலம் புதிய நீர்ப் பாசன வசதிகளைச் செய்யவும் இந்த அரசு முழுமுயற்சி செய்து வருகிறது. குறைந்த நிதிவசதியே இருந்தாலும் அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்துறையில் முழுக் கவனம் செலுத்தி இந்த நாட்டிற்கு நல்ல பல பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே நல்லமுறையில் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்று எண்ணி இந்தத் தமிழகத்திலேயுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அதன் பொது நிதியிலிருந்து டிராக்டர்கள் வாங்கவும், அதைப்போலவே மற்றுமுள்ள விவசாயக் கருவிகளைப் பெறவும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுத்து அதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் இரண்டு டிராக்டர்கள் வாங்க பொது நிதியிலே அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே கிராமங்களில் கிராம சமுதாயக் கிணறுகள்

[திரு. மு. இரத்தின சபாபதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

தோண்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கடன் கொடுத்து உதவ வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் கிராமத்திலுள்ள ஒரு ஜனநாயக அமைப்பான ஊராட்சியிலிருந்து தமிழக அரசு வரைஇப்படிப்பட்ட விவசாயச் சீர்திருத்தம் அதிக அளவில் காணப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன்காரணமாக வரும் ஆண்டில் விவசாயத்தில் நிச்சயமாக நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம் என நாம் திட்டவாட்டமாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதேமுறையிலேயே இந்தத் தமிழக அரசு அவசரமும், அவசியமுமான காரியங்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கானலாம்.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18, 19, 20 தேதிகளில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் காரணமாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டி தாலுக்கா கிழக்கு பகுதியிலும் பெருவெள்ளத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குளங்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டது. அந்தச்சமயத்தில் பொறியாளர்கள் எவ்வளவு குளங்களை உடனடியாகப் பழுதுபார்த்துத் தண்ணீரைத் தேக்க முடியுமோ, அந்த அளவில் தேக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு அந்தப்பணியை வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு குளங்களை அடைக்க வில்லையா என்று கேட்கலாம். அவர்கள் இதற்கு முன்பு அடைத்தது அந்தப்பருவம் முடிந்தபிறகு. பருவம் முடிந்த பிறகு கோடையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மாதிரி 'அந்தப் பருவத்திலேயே பழுதுபார்த்து தண்ணீர் விவசாயத்திற்குப் பயன்படத் தக்க அளவிற்கு உடனடியாகச் செய்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்டால் நிச்சயமாக எந்தக்காலத்திலும் 'அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. அந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் மகிழ்ச்சிகரமாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய அளவிற்கு இன்று இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக ஆண்டுவந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் சிலபல பகுதிகளை மிக நல்ல முறையில் கவனித்தும், சிலபல பகுதிகளை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டும் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் திருநெல்வேலி மாவட்டம், விளாத்தி குளம் சப்-தாலுக்கா என்ற பகுதி காங்கிரசார் ஆட்சி செய்து வந்த நேரத்தில் 'பனிஷ்மெண்ட் ஏரியா' என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் அதை வைத்து வந்துள்ளனர். அலுவலர்களுக்கு விளாத்திகுளம் பகுதி பனிஷ்மெண்ட் ஏரியா என்று சொல்லத் தக்கவிதத்தில் அவ்வூர் இருந்தது. அங்கே போடக்கூடிய அநிகாரிகள் அனைவரையும், தண்டனை பெற்றவர்களையோ அல்லது அவர்கள் மேலதிகாரிக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தைக்காட்டியோ, அவர்களை அந்தப்பகுதியில் நியமனம் செய்து அங்கே மிகவும் ஒரு மோசமான நிர்வாகத்தை நடத்திக்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. இரத்தின சபாபதி]

கொண்டு வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அந்த நிர்வாகம் இப்பொழுது நல்லமுறையிலே மாறியிருந்தாலும் அந்தப்பகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதியாக இருக்கிறது.

அந்தப்பகுதியில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் எல்லோரும் புஞ்சை விவசாயத்தையே நம்பி வருகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு 90 நாட்கள்தான் ஆண்டிலேயே வேலை செய்யக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி அங்கே செழிப்புள்ள பகுதியாக மாற்ற வேண்டிய வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன.

கடற்கரை ஓரப்பகுதியாக இருப்பதால், மேற்கே பெய்யக் கூடிய மழை, ஆறுகள், ஓடைகள் வழியாக கடலுக்கு வந்து வீணாகக் கலக்கின்றது. அங்கே அந்த நீரைத் தேங்க வைக்க நிறைய புதிய குளங்களை ஏற்படுத்தினால் நஞ்சை விளைச்சல் பெருகும். அதேநேரத்தில் அந்தப்பகுதியிலே குடிப்பதற்குக் கூட நல்ல தண்ணீர் இல்லாத நிலையிலே இருக்கிறது. குடிப்பதற்கான தண்ணீரைக்கூட பல மைல்கள் சென்று எடுத்துவரும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்லயான வாழ்வை ஏற்படுத்தக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, இப்பொழுது அந்தப்பணியை மேற்கொண்டு சிறப்பு நீர்ப் பாசனப் பிரிவினா ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் அங்கே பல புதிய குளங்களை ஏற்படுத்தி, ஓடிவரக்கூடிய தண்ணீரை வைப்பாற்றிலே மூன்று இடங்களில் அணைகட்டி பல குளங்களை நிரப்புவதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டி அது அரசினர் பார்வையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி அந்தப் பகுதியை நல்லமுறையில் மாற்றம் செய்யும் என்று நம்புகிறேன். கூடிய விரைவில் அதைச் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு அமைதி குலைந்து விட்டது, அராஜகம் தலைவிரித்தாடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அறிஞர் அண்ணா பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடினோம். அதற்காக வேம்பார் என்ற இடத்திலே ஒரு பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்தக்கூட்டத்தில் நானும் பல தோழர்களும் பேசவிருந்தோம். ஆனால் கூட்டம் ஆரம்பம் ஆனவுடனே அந்த ஊர் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தவிடாமல் கல்லை எறிந்து அங்கே மேடையிலேயுள்ள குழல் விளக்குகளை உடைத்து பெரும் கலகத்தை உண்டாக்கினார்கள். தாய்மார்கள் அலற அலற ஓடக்கூடிய அளவில் விரட்டிவிரட்டி அடித்தார்கள். அந்தக் கலகத்தில் என் மீதும், தோழர் ஒருவர் மீதும் கல்லை வீசினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டிக்க வேண்டிய காங்கிரசார் அந்த நேரத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? அந்தக்கூட்டம் நடத்த இரண்டு தினங்கள் கழித்து தூத்துக்

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] 1968 பிப்ரவரி 17

குடியிலே காங்கிரஸ் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அன்றைய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் கலந்து கொண்டு பேசிய நேரத்தில் அந்த வேம்பார் நிகழ்ச்சியைக் கண்டிப்பதை விட்டுவிட்டு அந்த நிகழ்ச்சியை அப்படித்தான் செய்வார்கள் என்ற முறையிலே, அதற்கு உற்சாகமூட்டத்தக்க அளவுக்கு பேசினார்கள். இதன்காரணமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் மனதிலே என்ன எண்ணி இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே குழப்பம் ஏற்படவேண்டும், அந்தக் குழப்பத்தின் காரணமாக இந்த ஆட்சி மீது களங்கத்தைச் சுமத்த வேண்டுமென்றுதான். அதன் காரணமாகத்தான் இவ்வாறெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வாதத்தை அவர்கள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த ஆளுநர் பேரவையிலே மொழிப்பிரச்சினையைப் பற்றி மிகத்தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலேயுள்ள மாணவர்கள் நல்லமுறையிலே நமது கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்த மொழித் தீர்மானமானது உண்மையிலேயே நம் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு மாபெரும் ஏற்பாடாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): இத்துடன் இன்றைய பேரவை நடவடிக்கைகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் நாளை மறுநாள் காலை 9 மணியளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders,

‘NIL’.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

† 8. Demands for Grants for Further Expenditure and Detaild Supplementary Estimates thereof for the year 1967-68 (English and Tamil).

† 9. Notice of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1967-68 (English and Tamil).

† 10. Speech of Hon. the Chief Minister presenting the First Supplementary Estimates for the year 1967-68 (English and Tamil).